

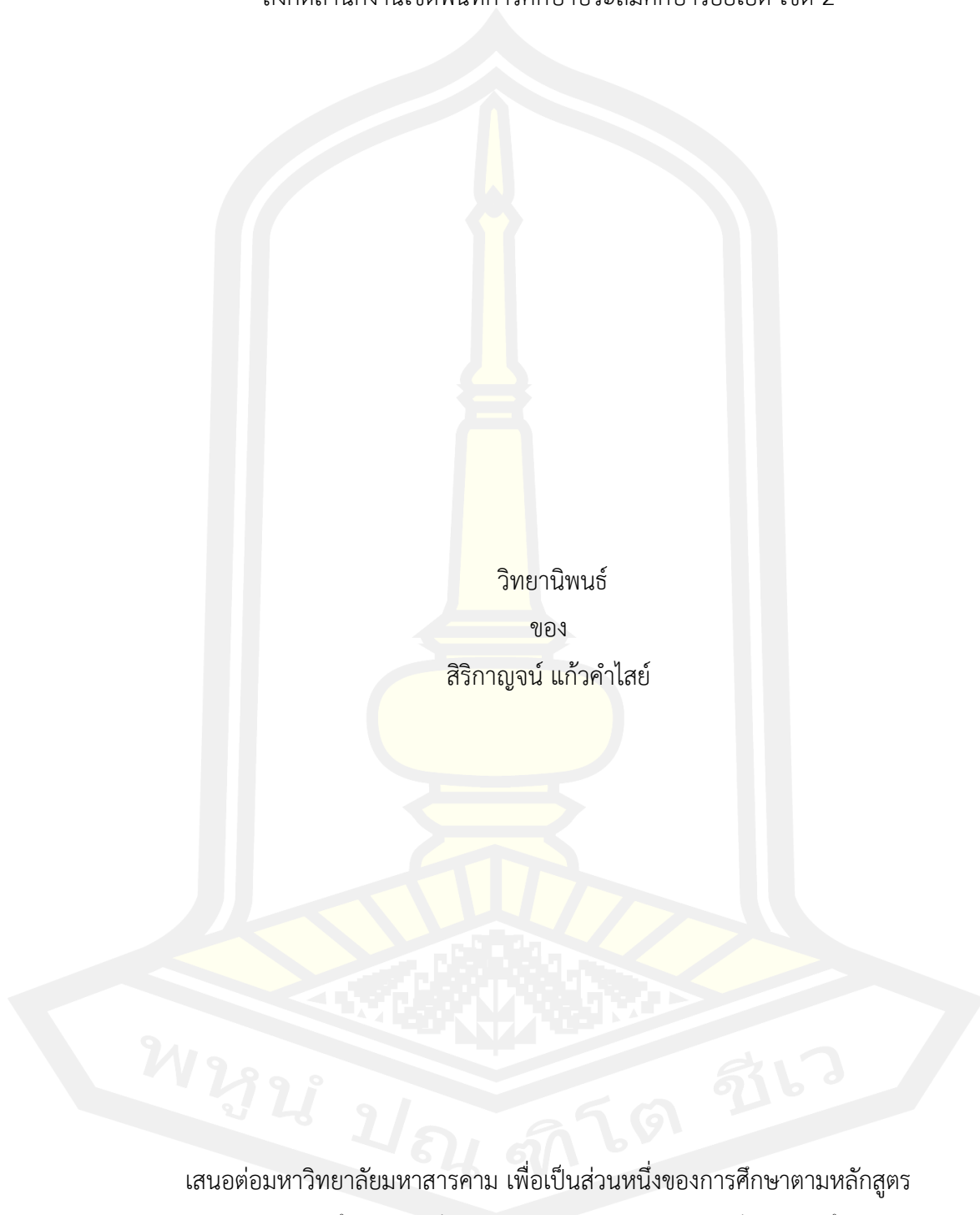
การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

วิทยานิพนธ์
ของ
สิริกาญจน์ แก้วคำไสย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
เมษายน 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

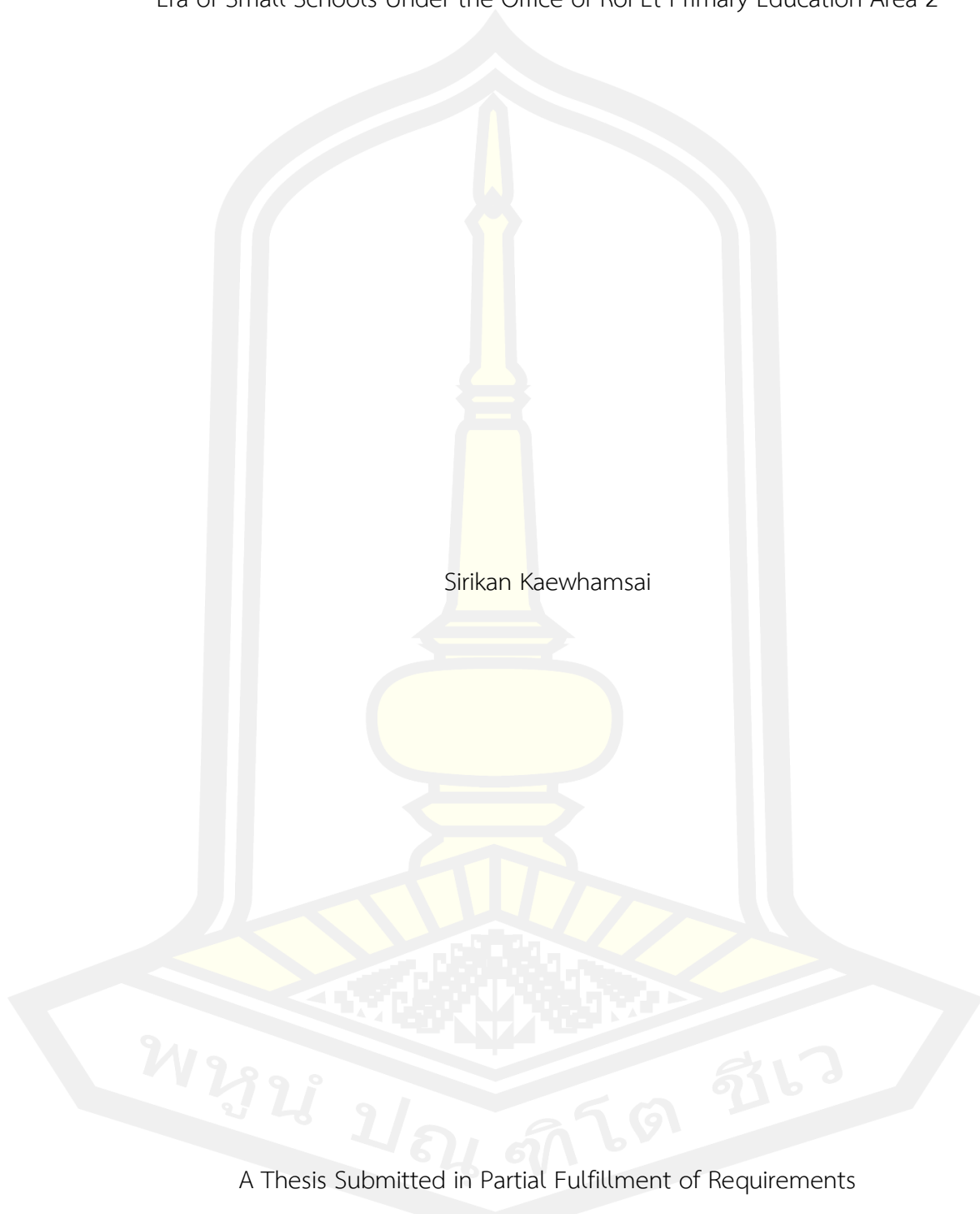
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

เมษายน 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing a Classroom Management Model to Develop Students' Skills in the New
Era of Small Schools Under the Office of Roi Et Primary Education Area 2

Sirikan Kaewhamsai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Educational Administration and Development)

April 2022

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำ
ไสย์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. สุวัฒน์ จุลสุวรรณ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. สุธรรม ธรรมทัศนานนท์)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. สีนธะวา คามดิษฐ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. จำเนียร พลหาญ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทศิริศิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2		
ผู้วิจัย	สิริกาญจน์ แก้วคำไสย์		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุธรรม ธรรมทัศนานนท์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารและพัฒนาศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

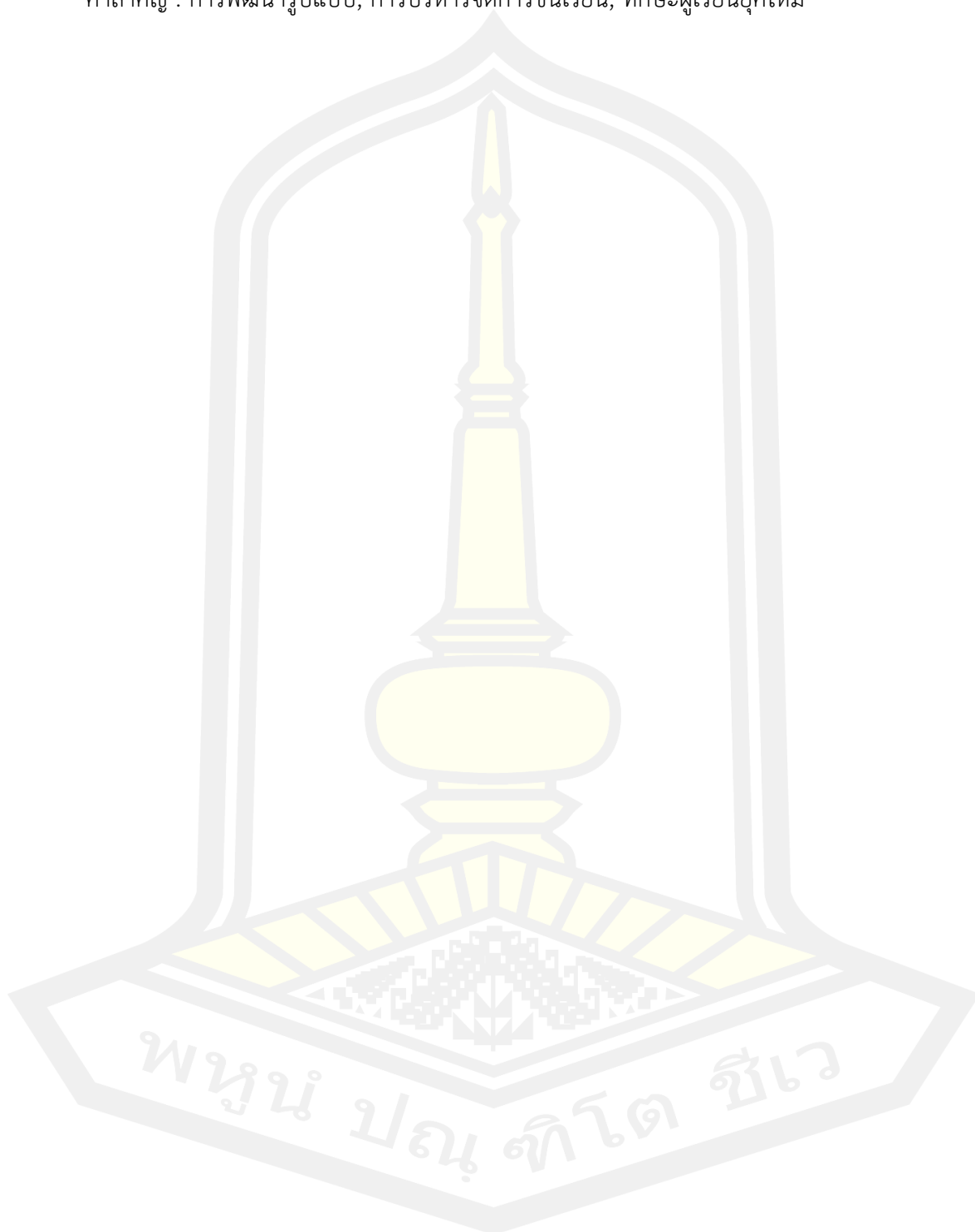
บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 212 คน โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น ระยะที่ 2 สร้างการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามความเหมาะสมความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับความต้องการจำเป็น ด้านกายภาพ ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม ด้านการเรียนการสอน ตามลำดับ
2. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) วิธีดำเนินการ มี 4 ด้าน ด้านกายภาพ ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม และด้านการเรียนการสอน 4) การประเมิน และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบ, การบริหารจัดการชั้นเรียน, ทักษะผู้เรียนยุคใหม่

TITLE	Developing a Classroom Management Model to Develop Students' Skills in the New Era of Small Schools Under the Office of Roi Et Primary Education Area 2		
AUTHOR	Sirikan Kaewhamsai		
ADVISORS	Associate Professor Sutham Thamatasenahant , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration and Development
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2022

ABSTRACT

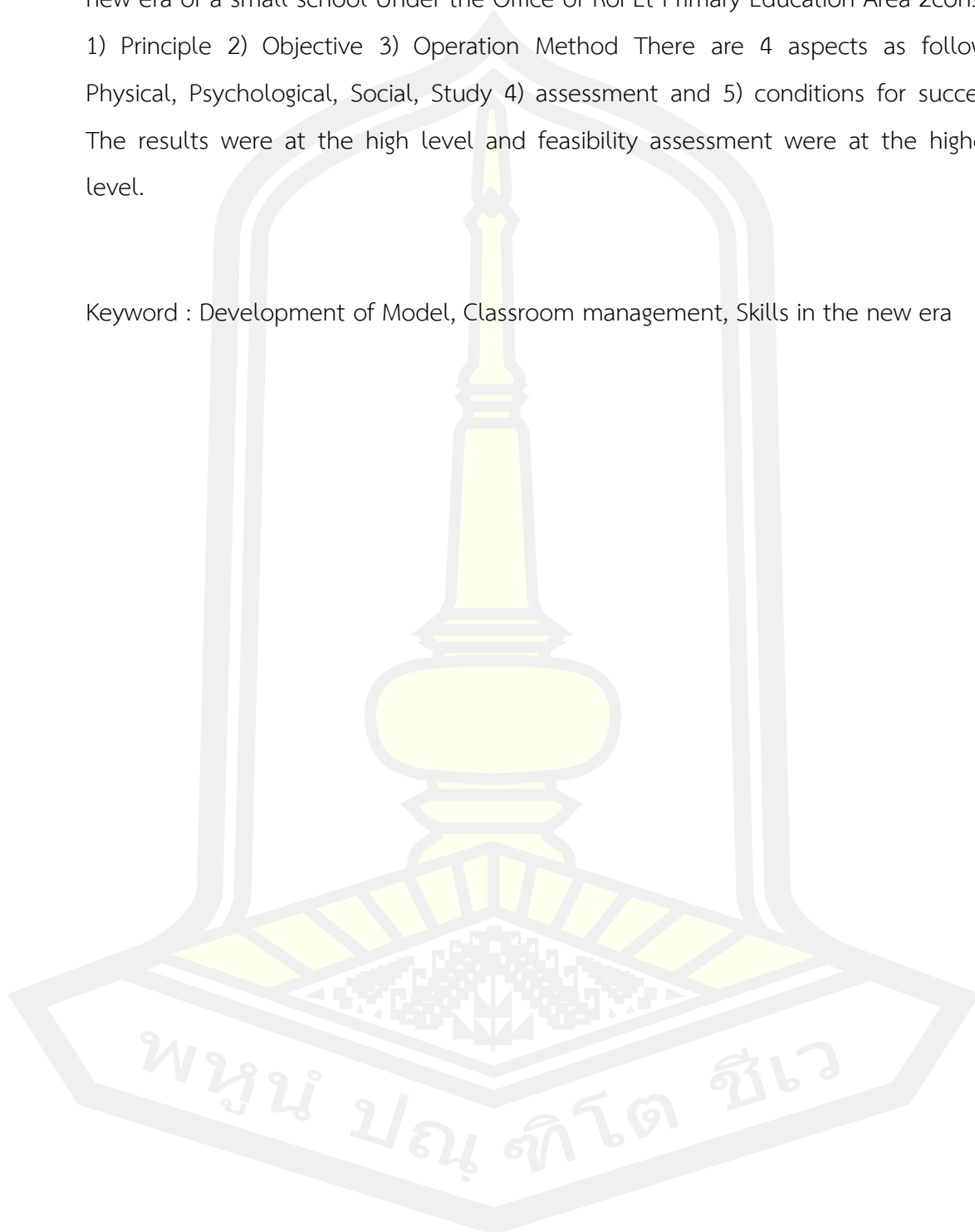
The research aimed to 1) Study a present, desirable characteristic and the essential needs. 2) Build for model a classroom management to develop students' skills in the new era of a small school Under the Office of Roi Et Primary Education Area 2. The research was divided into 2 phases. Phase 1 study a present, desirable characteristic and the essential needs. There were 212 samples consisting of administrators and academic head teachers by multi-stage Sampling. Phase 2 Build for model a classroom management to develop students' skills in the new era of a small school. The group of informants are administrators and teachers heads of academic departments. From schools with Best practice, 3 administrators, 3 teachers heads and 7 experts Purposive Sampling. Tools used in data collection Including questionnaires, interviews form and questionnaire to assess. Statistics used in data analysis are percentage. Average and standard deviation and Priority Needs Index.

The results were as follows:

1. The current circumstances with the whole picture were at medium level. The desirable characteristics with the whole picture were at highest level. the need Physical, Psychological, Social, Study respectively.

2. Model for a classroom management to develop students' skills in the new era of a small school Under the Office of Roi Et Primary Education Area 2 consist 1) Principle 2) Objective 3) Operation Method There are 4 aspects as follows: Physical, Psychological, Social, Study 4) assessment and 5) conditions for success. The results were at the high level and feasibility assessment were at the highest level.

Keyword : Development of Model, Classroom management, Skills in the new era

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.นันทวัน พนมเขต นายบุญยืน ชุมไธสง นางสาวบุญโรม ดอมไธสง นายสายฟ้า หาสีสุข และนางนิทรา กลิ่นไกล่ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.สมาน แก้วคำไสย์ ดร.สุภีร์ สีพาย ดร.วรกัญญาพิไล แกระหัน นายธีรสิทธิ์ สวัสดิ์ นายเดชา การรัมย์ นายธานินทร์ ช่อยแก้ว และ ดร.วิหาญ พลเพชร ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบยืนยันและประเมินรูปแบบรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่อนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเมืองพนมไพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าลาด วารวิทยา และผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเมืองแก ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices)

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา บุตร-ธิดา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์นี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสทาวิทยาให้มีสติปัญญาและคุณธรรมอันเป็นเครื่องชี้นำความสำเร็จในชีวิต

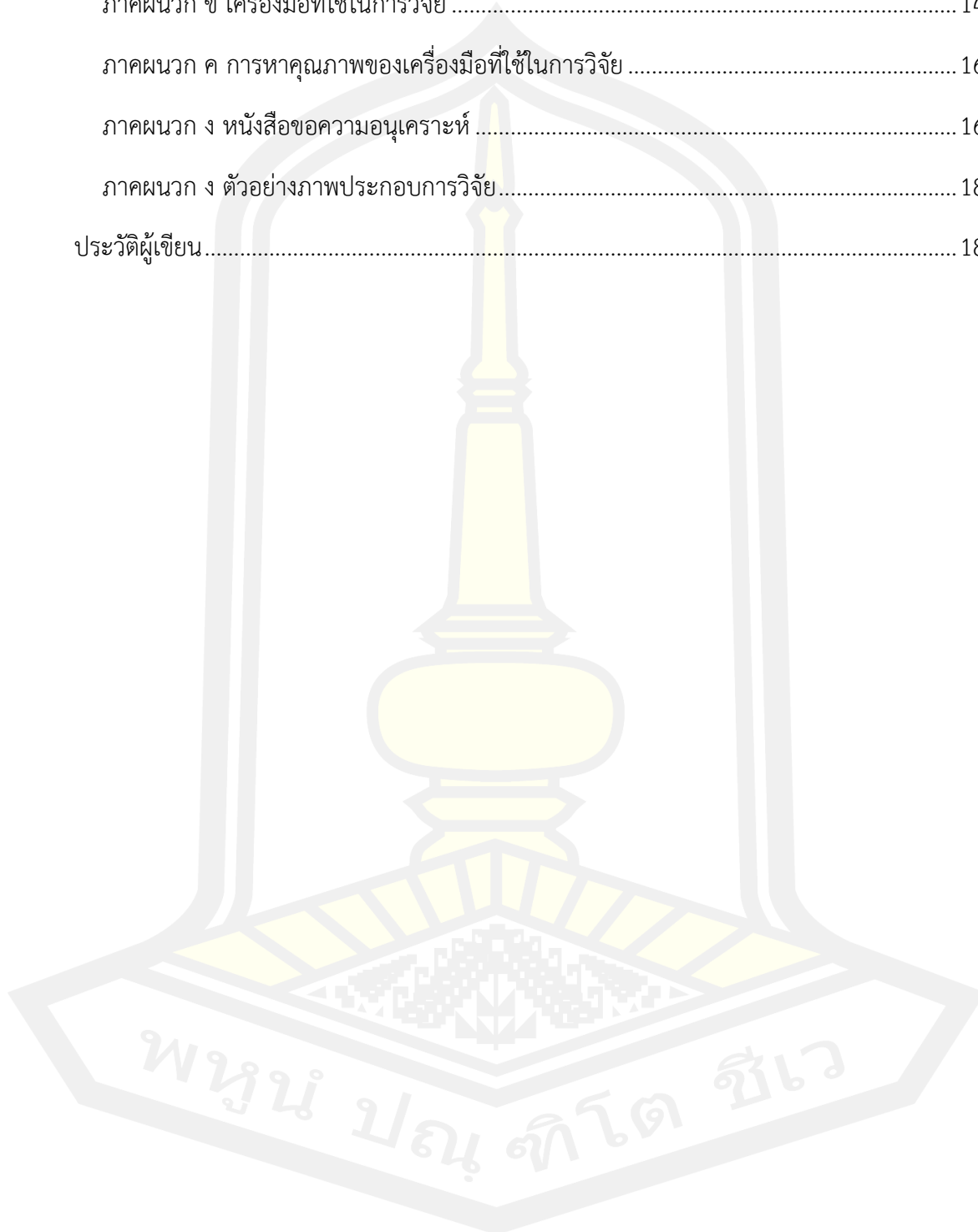
สิริกาญจน์ แก้วคำไสย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
แนวคิดการบริหารการศึกษา.....	11
แนวคิดการบริหารสถานศึกษา.....	13
แนวคิดการบริหารจัดการชั้นเรียน	18
แนวคิดเกี่ยวกับทักษะผู้เรียนยุคใหม่	37
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ	39
แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA).....	44

แนวคิดการประเมินความต้องการความจำเป็น	47
แนวคิดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion).....	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	66
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการ ชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	68
ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	73
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหาร จัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	84
ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	93
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	131
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	131
สรุปผล	131
อภิปรายผล.....	132
ข้อเสนอแนะ	135
บรรณานุกรม.....	137
ภาคผนวก.....	144

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ	145
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	148
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	162
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	167
ภาคผนวก ง ตัวอย่างภาพประกอบการวิจัย	183
ประวัติผู้เขียน	188

สารบัญตาราง

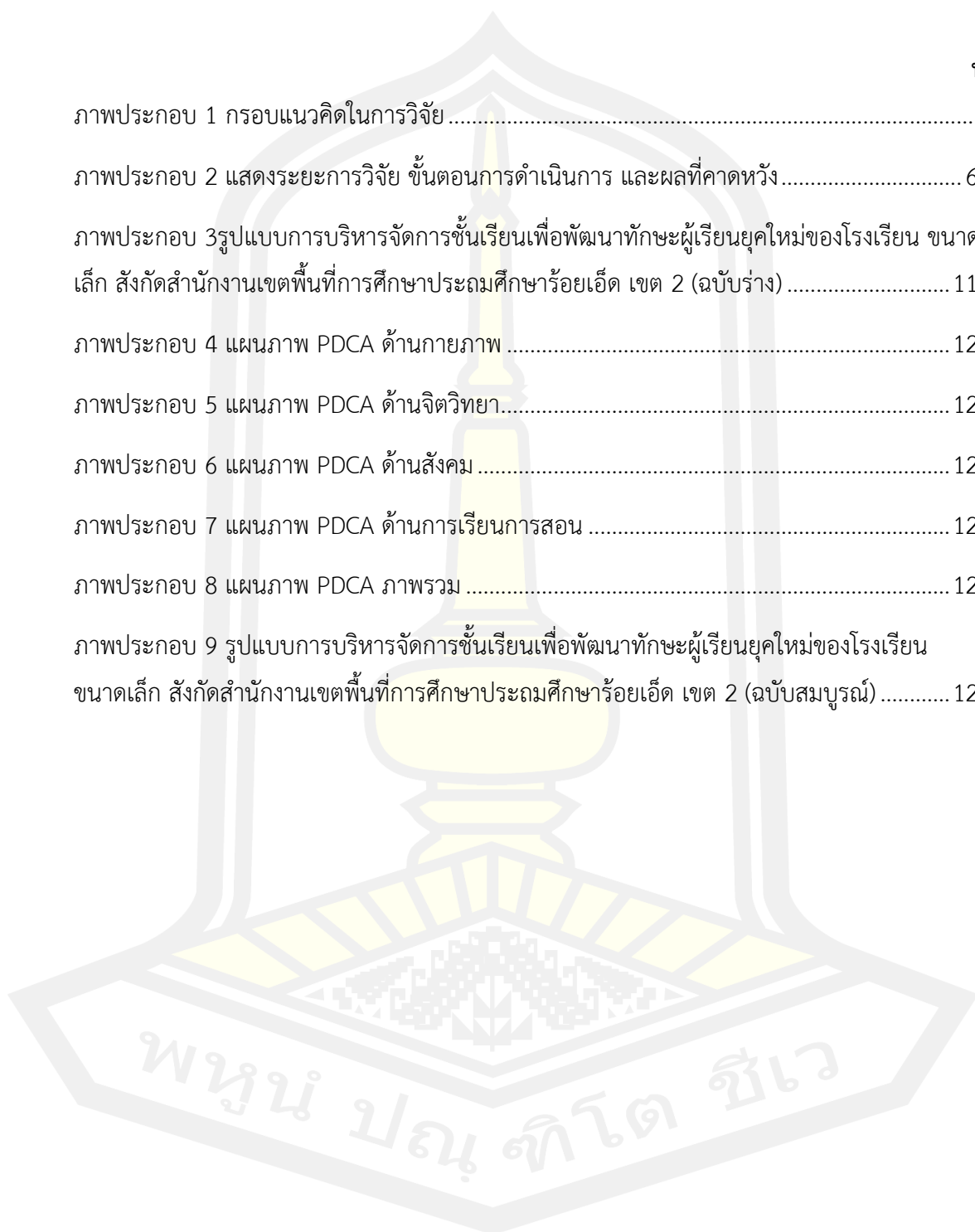
หน้า

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ ตามแนวคิดของนักวิชาการและ นักการศึกษา	24
ตาราง 2 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านกายภาพ.....	27
ตาราง 3 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านสังคม.....	30
ตาราง 4 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอน.....	33
ตาราง 5 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยา.....	36
ตาราง 6 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	69
ตาราง 7 ตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	69
ตาราง 8 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	84
ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น โดยรวมรายด้าน	85
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น ด้านกายภาพ	86
ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น ด้านสังคม	88
ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	89
ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น ด้านจิตวิทยา.....	91
ตาราง 14 บทสรุปแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียน ขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์ ด้านกายภาพ.....	95

ตาราง 15 บทสรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์ ด้านจิตวิทยา.....	97
ตาราง 16 บทสรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์ ด้านสังคม	99
ตาราง 17 บทสรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์ ด้านการเรียนการสอน.....	102
ตาราง 18 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีด้านกายภาพ	103
ตาราง 19 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	104
ตาราง 20 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีด้านสังคม.....	106
ตาราง 21 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีด้านการเรียนการสอน	107
ตาราง 22 แสดงบทสรุปรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จากการสนทนากลุ่ม.....	115
ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	130
ตาราง 24 แสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์	163
ตาราง 25 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2	165

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพประกอบ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง.....	67
ภาพประกอบ 3 รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (ฉบับร่าง)	114
ภาพประกอบ 4 แผนภาพ PDCA ด้านกายภาพ	122
ภาพประกอบ 5 แผนภาพ PDCA ด้านจิตวิทยา.....	123
ภาพประกอบ 6 แผนภาพ PDCA ด้านสังคม	124
ภาพประกอบ 7 แผนภาพ PDCA ด้านการเรียนการสอน	125
ภาพประกอบ 8 แผนภาพ PDCA ภาพรวม	126
ภาพประกอบ 9 รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (ฉบับสมบูรณ์)	129

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษานับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อวิถีชีวิตของคนไทยและสังคม ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ความว่า “การศึกษาเป็นปัจจัยในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติและคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองได้ให้การศึกษที่ดีแก่เยาวชนอย่างครบถ้วนพอเหมาะกันทุกๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นจะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถธำรงรักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้ตลอด” (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2549)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาในมาตรา 6 ที่กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติ ปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และมาตรา 8 ได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการ 3 ประการ คือ เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ภายใต้มีวิสัยทัศน์ “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” โดยประเด็นหลักของเป้าหมายปฏิรูปการศึกษามี 3 ประเด็น คือ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารและจัดการศึกษา ทั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบไว้ 4 ประการ คือ การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ การพัฒนาครูยุคใหม่ การพัฒนาสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และการพัฒนาการบริหารจัดการใหม่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นสมรรถนะประจำสายงานของครูด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา และ 3) การกำกับดูแลชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549) การบริหารจัดการชั้นเรียนประกอบด้วย ด้านกายภาพ ด้านสังคม ด้านการเรียนการสอน และด้านจิตวิทยา

(ฉันทิ ธาตุทอง, 2552; สันติ บุญภิรมย์, 2557; ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์, 2557; Weinstein, O'Brien and Hornberger, 2003; Joyce, Fisher and Hoover, 2003) ซึ่งการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านดังกล่าวจะ ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเป็นผู้นำในชั้นเรียนได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กนักเรียนค้นหาจุดแข็งของเด็กจะทำให้มองจุดอ่อนของเด็กทางที่ดีขึ้น และช่วยขับเคลื่อนให้นักเรียนพบแนวทางและประสบผลสำเร็จเกิดทักษะผู้เรียนยุคใหม่หรือยุคศตวรรษที่ 21 ได้ง่ายขึ้น (ศศิธร ชันติธรางกูร, 2551; Cipani, 2004; Good, and Brophy, 2000) โดยทักษะของผู้เรียนยุคใหม่หรือในศตวรรษที่ 21 ที่คนทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัย และตลอดชีวิต คือ 3R x 8C 3R ได้แก่ Reading (อ่านออก) (W) Riting (เขียนได้) (A) Rithmetics (คิดเลขเป็น) 8C ได้แก่ Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม) Cross-Cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์) Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, Information and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) Compassion (ความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย) (วิจารณ์ พานิช, 2555)

การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ครูต้องสอนเนื้อหาให้ทันตามหลักสูตร ซึ่งเต็มไปด้วยเนื้อหามากมาย ด้วยหน้าที่หลายอย่างจึงต้องทำให้ครูหลายท่านพยายามสอนเนื้อหาให้ทันเปรียบเสมือนการกรอกความรู้ให้กับนักเรียนโดยไม่ตั้งใจ และครูที่มีประสบการณ์ด้านการสอนมากมักจะมีความเชื่อมั่นในวิธีการควบคุมชั้นเรียนของตนเองสูง โดยบังคับให้นักเรียนต้องเชื่อฟังและอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดจนเกินไป ถือว่าเป็นแนวทางที่ไม่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนการสอนในปัจจุบันมากนัก (ศศิธร ชันติธรางกูร, 2551) จะเห็นได้ว่าการศึกษาไทยยังมีปัญหา จึงทำให้เกิดวิกฤตทางปัญญา แล้วพาให้เกิดวิกฤตชาติ การแก้วิกฤตทำได้หลายอย่าง รวมทั้งการรักษาด้วยยุทธศาสตร์ทางปัญญา และการปฏิรูปการศึกษาเพื่อความเข้มแข็งทางปัญญาโดยรอบด้านโดยเร็ว การปฏิรูปการศึกษาจึงเป็นวาระเร่งด่วนของชาติ และประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษา คือ การบริหารจัดการศึกษาขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สถานศึกษาควรมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพด้วยกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยที่เกี่ยวข้องให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พชรวิทย์ จันทรศิริ, 2562) ซึ่งผู้เรียนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้นมากมายในทุกวินาที การสอนแบบเดิมจะไม่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนนำความรู้

ที่ได้จากการเรียนไปปฏิบัติได้ดี และอาจไม่ส่งเสริมต่อสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ผู้สอนบางส่วนมักมุ่งเน้นการสอนอย่างไม่เป็นระบบแบบแผน หรือเลือกรูปแบบการสอนที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนจึงอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายหรือเกิดทัศนคติในแง่ลบได้อีกด้วย (นนทลี พรธาดาวิทย์, 2561)

การพัฒนาครูเพื่อให้สามารถบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็กโดยการใช้นวัตกรรมรูปแบบสามารถช่วยในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใดๆ ให้ปรากฏโดยเป็นการแสดงโครงสร้างที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันของหน่วยต่างๆ ในเชิงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลอย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมีระบบและมีลำดับการดำเนินการเป็นระเบียบ (อุทุมพร จามรمان, 2544; เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2544; Bardo and Hartman, 1982) ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้นหรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบในการพัฒนารูปแบบนี้จะต้องใช้หลักของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้ามากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบอย่างยิ่ง (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

การมีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนมากทำให้การจัดการศึกษาไม่สามารถสะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพได้เพียงพอ กล่าวคือ เกิดการใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า มีข้อจำกัดด้านบุคลากรครูไม่ครบชั้นและขาดแคลนสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาลดลงอย่างต่อเนื่อง (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) โรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ก็เช่นเดียวกัน สำนักงานเขตรับผิดชอบดูแลโรงเรียนขนาดเล็กเป็นส่วนใหญ่ ได้รับผลกระทบมากมายในการบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แต่ปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 นั้นส่วนมากจะเป็นปัญหาของการขาดแคลนครูและทรัพยากรในการบริหารจัดการชั้นเรียน ครูสอนไม่ตรงเอก ครูหนึ่งคนรับผิดชอบในหลายงานซึ่งเป็นภาระงานนอกเหนือจากงานสอน ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จึงได้ดำเนินนโยบายการขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้รูปแบบ ROJET2 Model ซึ่งประกอบไปด้วย R : Recheck หมายถึง ตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา O : Objective หมายถึง กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษา I : Innovation หมายถึง สร้างและหาวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา E : Evaluation หมายถึง ประเมินผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา T : Total Reflection หมายถึง สะท้อนผลการดำเนินงานเพื่อทราบจุดแข็ง จุดอ่อน จุดที่ควรพัฒนา 2 : Reinforce & Praise หมายถึง เสริมแรงและชื่นชมยินดี โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน ประกอบกับ “สามผลงานพลังขับเคลื่อนสู่คุณภาพผู้เรียน” โดยใช้ 3 กระบวนการ ในการขับเคลื่อน การจัดการเรียนรู้ การนิเทศ

ภายใน การนิเทศ ติดตาม เป้าหมายการพัฒนา คือ คุณภาพผู้เรียน ด้านวิชาการ วิชาชีพและวิชาทักษะโดยมีจุดเน้นการพัฒนา คือ คุณภาพผู้เรียน ด้านวิชาการ วิชาชีพ และวิชาทักษะชีวิต ซึ่งการบริหารจัดการชั้นเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2, 2563)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นสิ่งที่ครูต้องคำนึงถึงและพัฒนาชั้นเรียนทั้งด้านกายภาพ จิตวิทยา สังคม และการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาตอบสนองตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนที่มีบทบาทรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยตรง จึงมีความสนใจศึกษาวิจัยประเด็นดังกล่าวอีกทั้งเป็นการมุ่งให้การบริหารจัดการชั้นเรียนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนอย่างยั่งยืนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 อยู่ในระดับใด
2. รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

2. ได้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่สามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่างในการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของสถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพได้

3. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 นำรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ไปใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของสถานศึกษาในสังกัด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายและภาระงานการบริหารจัดการชั้นเรียน (ฉันทิ ธาตุทอง, 2552; สันติ บุญภิรมย์, 2557; ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์, 2557; Weinstein, O'Brien and Hornberger, 2003; Joyce, Fisher and Hoover, 2003) ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านสังคม 3) ด้านการเรียนการสอน และ 4) ด้านจิตวิทยา

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ สังกัดโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 235 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2, 2563) จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 235 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 235 คน รวมทั้งสิ้น 470 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 106 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 106 คน รวมทั้งสิ้น 212 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบประชากรกับตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ศึกษา Best Practices

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ พิจารณาจากโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก จนได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล หรือโรงเรียนที่ได้รับรางวัลห้องเรียนคุณภาพระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวม 6 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตอนที่ 2 ยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ในตอนที่ 1 และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 ตรวจสอบยืนยัน รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบ ยืนยัน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตอนที่ 4 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งทำหน้าที่ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายและภาระงานการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยกำหนด กรอบแนวคิดในการวิจัยจากองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

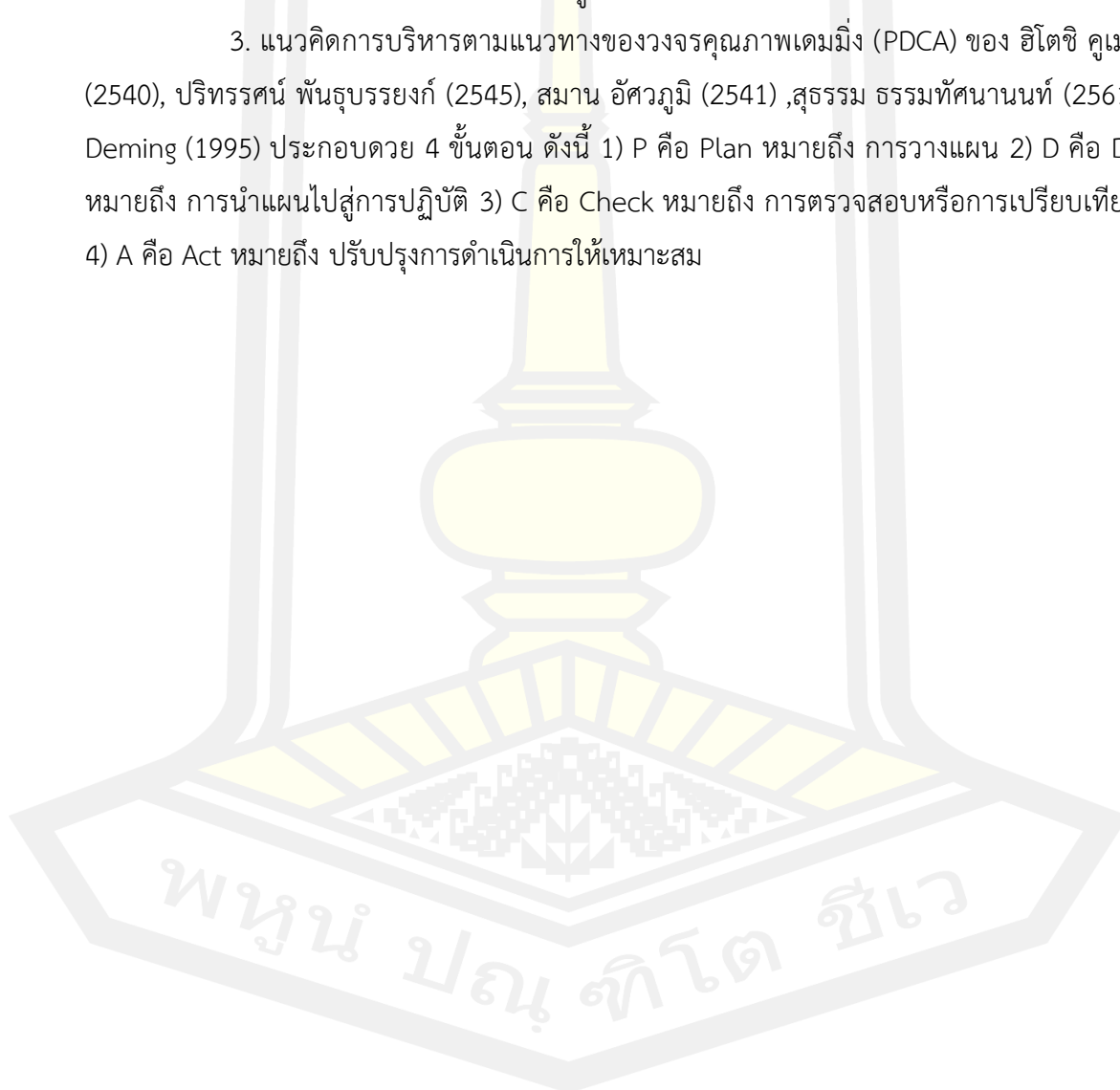
1. แนวคิดการบริหารจัดการชั้นเรียน (ชนัท ธาตุทอง, 2552; สันติ บุญภิรมย์, 2557; ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์, 2557; Weinstein, O'Brien and Hornberger, 2003; Joyce, Fisher and Hoover, 2003) ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านสังคม 3) ด้านการเรียนการสอน และ 4) ด้านจิตวิทยา

2. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

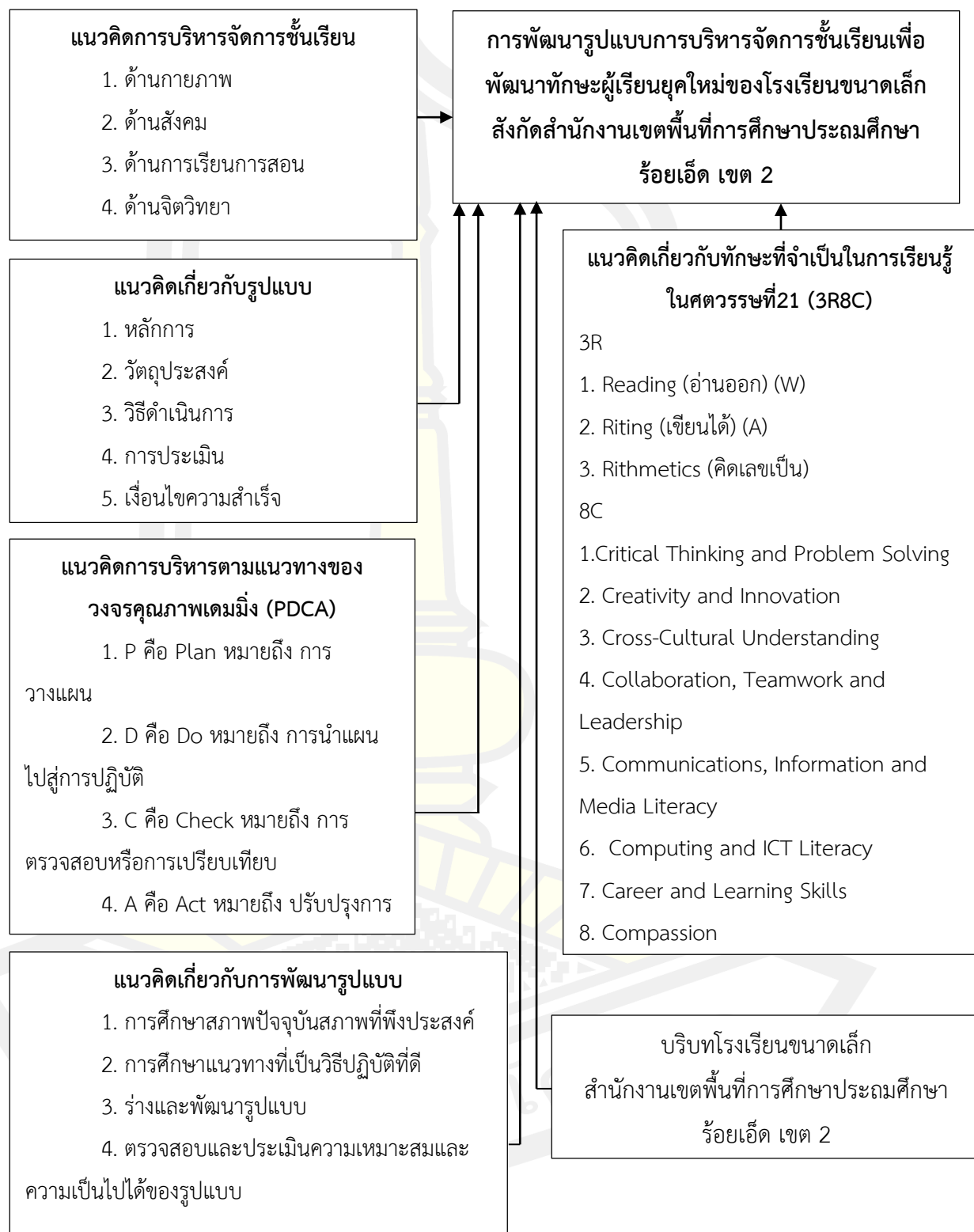
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ (ทิตินา แชมมณี, 2546; ชีระ รุญเจริญ, 2546; Bardo and Hartman, 1982; Keevep, 1988) ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) วิธีดำเนินการ 4) การประเมิน และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ (สมาน อัสวภูมิ, 2541; บุญชม ศรีสะอาด., 2556; Keevep, 1988) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ 2) การศึกษาแนวทางที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดี 3) ร่างและพัฒนารูปแบบ 4) ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

3. แนวคิดการบริหารตามแนวทางของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ของ ฮิโตชิ คูเมะ (2540), ปรีทรรศน์ พันธบุรุษย์ (2545), สมาน อัสวภูมิ (2541), สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561), Deming (1995) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) P คือ Plan หมายถึง การวางแผน 2) D คือ Do หมายถึง การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ 3) C คือ Check หมายถึง การตรวจสอบหรือการเปรียบเทียบ 4) A คือ Act หมายถึง ปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แสดงด้วยแผนภาพ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินงานทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น มีการตัดสินใจที่ตรงประเด็นและมีบรรยากาศโดยรวมเหมาะสม สร้างและคงสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการที่ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับชีวิตวิถีใหม่ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านจิตวิทยา 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านการจัดการเรียนการสอน

1.1 ด้านกายภาพ หมายถึง การจัดห้องเรียนให้ปลอดภัยและสร้างสรรค์เอื้อต่อการเรียนรู้การสร้างความประทับใจให้แก่คนที่เข้ามาเรียน จัดและอำนวยความสะดวกภายในชั้นเรียนจัดให้มีไว้อย่างเพียงพอ พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

1.2 ด้านจิตวิทยา หมายถึง บรรยากาศทางจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน ตลอดจนมีอิสระในความกล้าแสดงออกอย่างมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ช่วยการจัดการจะตรวจสอบงานประจำที่มีใช้การสอนและกระบวนการพื้นฐานที่จะช่วยจัดการให้ห้องเรียนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

1.3 ด้านสังคม หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่างๆ ตามกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา ครูจะต้องกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับและวิธีดำเนินการให้ชัดเจนเกี่ยวกับข้อปฏิบัติหรือข้อตกลงร่วมกันเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในชั้นเรียนให้เกิดความยั่งยืนตลอดไป

1.4 ด้านการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการและวิธีดำเนินการที่หลากหลายในการแสดงออกแบบการจัดชั้นเรียนการวางแผนและเตรียมบทเรียนและการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพในการจัดการและนำตนเองให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2. ทักษะผู้เรียนยุคใหม่ หมายถึง ทักษะการศึกษาเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นที่องค์ความรู้ ทักษะ เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลง จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวและเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง ประกอบด้วย การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ประกอบกับทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้

3. รูปแบบ หมายถึง แบบจำลอง หรือตัวอย่างของวิธีปฏิบัติที่เป็นหลักวิชาการ ที่ได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่กำหนดขึ้น หรือใช้เป็นวิธีดำเนินการเพื่อพัฒนางานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ต้องการพัฒนาเรื่องนั้นๆ ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) วิธีดำเนินการ 4) การประเมิน และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

4. การพัฒนารูปแบบ หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงแนวการปฏิบัติเพื่อให้เกิดคุณภาพในทุกๆ ด้าน ตามตามแนวทางของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) โดยมีการวางแผนการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การตรวจสอบหรือการเปรียบเทียบ และการปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม ใช้อย่างเป็นแบบอย่างในการดำเนินงานให้เกิดผลสำเร็จ ประกอบด้วย 1) การศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ 2) การศึกษาแนวทางที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดี 3) ร่างและพัฒนารูปแบบ 4) ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

5. สภาพปัจจุบัน หมายถึง การปฏิบัติและการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามความเป็นจริงในขณะนั้น

6. สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง ความคาดหวัง ความต้องการที่จะให้เป็นหรือให้เกิดขึ้นของการดำเนินการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

7. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือข้าราชการครูที่รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

8. ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หมายถึง ข้าราชการครูผู้ได้รับคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายงานจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

9. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 หมายถึง หน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งมีหน้าที่ในการสนับสนุน ส่งเสริม และประสานงานในการบริหารจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา อำเภอเกษตรวิสัย อำเภอปทุมรัตน์ อำเภอพนมไพร อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอเมืองสรวง อำเภอโพนทราย อำเภออาจสามารถ และอำเภอหนองฮี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมานำเสนอเพื่อสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. แนวคิดการบริหารการศึกษา
2. แนวคิดการบริหารสถานศึกษา
3. แนวคิดการบริหารจัดการชั้นเรียน
4. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะผู้เรียนยุคใหม่
5. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ
6. แนวคิดการประเมินความต้องการความจำเป็น
7. แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)
8. แนวคิดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
9. บริบทโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการบริหารการศึกษา

1. ความหมายของการบริหารการศึกษา

การบริหารการศึกษา มีนักวิชาการ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ธีระ รุญเจริญ (2544) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง การปฏิบัติภารกิจของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ในการจัดการศึกษาที่จะทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จและเป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ในการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติจะประสบผลสำเร็จ

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2554) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคล เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งความรู้ความสามารถ และความเป็นคนดี ที่หมายถึงการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล ซึ่งอาจเป็นการดำเนินงานของครูใหญ่ร่วมกับครูน้อยในโรงเรียน อธิการบดีร่วมกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย กลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างร่วมมือกันพัฒนาคน

ให้มีคุณภาพทั้งสิ้น การพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้นั้นจะต้องมีการดำเนินการในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การวัดผล การจัดอาคารสถานที่ และพัสดุครุภัณฑ์ การสรรหาบุคคลเข้ามาทำการสอนในสถาบันการศึกษา การปกครองนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีวินัยและอื่นๆ ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้เรียกว่า “ภารกิจทางการบริหารการศึกษา” หรือ “งานบริหารการศึกษา” นั่นเอง

กล่าวโดยสรุป การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา รวมไปถึงผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับกรม ระดับกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเป้าหมายร่วมกันคือ การพัฒนาคนในสังคมทุกด้าน ทั้งด้านสติปัญญา จิตใจ และร่างกาย ให้มีคุณภาพโดยผ่านกระบวนการบริหารจัดการทางการศึกษา

2. ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษา ดังต่อไปนี้

หวน พินธุพันธ์ (2545) ได้เสนอความสำคัญการบริหารการศึกษาไว้ว่า เพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคม ในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ ทักษะคิด พฤติกรรม ค่านิยม หรือคุณธรรม ทั้งในด้านการสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่างๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผน และไม่เป็นระเบียบแบบแผน

ดิเรก วรรณเศียร (2548) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษาไว้ว่า การบริหารเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างยั่งยืน เป็นศาสตร์ที่ต้องศึกษา และนำไปปฏิบัติตามหลักวิชาอย่างมีศิลปะ ปัจจุบันสภาพทั่วไปในสังคมมีความซับซ้อน การที่ผู้บริหารจะนำพาองค์กรให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จไม่ใช่เรื่องง่าย การบริหารจัดการที่ดีจึงต้องมีทักษะทางการบริหารในระดับสูง และขณะเดียวกันก็ต้องเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการบริหารอย่างชัดเจน

สันติ บุญภิรมย์ (2552) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษาไว้ว่า การบริหารการศึกษาช่วยให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่มุ่งพัฒนาคนให้สมบูรณ์ทุกด้าน พร้อมทั้งการบริหารการศึกษามีกิจกรรมในการตรวจสอบการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการ และการบริหารการศึกษาได้หมายรวมถึงการบำรุงขวัญและกำลังใจแก่ผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานโดยทั่วกันและเป็นธรรม

กล่าวโดยสรุป การบริหารการศึกษามีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมขององค์กรที่จัดการศึกษาให้มุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างมีระบบ ทำให้ผู้บริหารมองเห็นภาพรวมในการบริหาร ลดปัญหาและความซ้ำซ้อนของงาน บำรุงขวัญและกำลังใจแก่ผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานโดยทั่วกันและเป็นธรรม พร้อมทั้งกระจายหน้าที่ให้สมาชิกได้ใช้ศักยภาพเต็มที่ เพื่อให้องค์กรมีความก้าวหน้าและบรรลุตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

แนวคิดการบริหารสถานศึกษา

1. ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2546) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นงานของหัวหน้าหรือผู้นำที่จะต้องกระทำเพื่อให้กลุ่มต่างๆ ที่มีคนหมู่มากมาอยู่รวมกันและร่วมกันทำงานเพื่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จนสำเร็จและได้ประสิทธิภาพ

กาญจน์ เรืองมนตรี และธรินธร นามวรรณ (2554) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารกิจการทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียนที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด

Good (1973) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การสั่งการ การควบคุมดูแลงานและการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นภาระหน้าที่ของสถานศึกษา เพื่อให้การปฏิบัติงานเหล่านั้นนำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลในการจัดการศึกษาให้ตรงเป้าหมายทุกประการ

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการการดำเนินงานทั้ง 4 ฝ่าย ในสถานศึกษา ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ประกอบด้วย งานวิชาการ งานงบประมาณ บุคคล และบริหารทั่วไป

2. ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2543) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า เป็นการจัดการศึกษาให้มีความรู้ ประสบการณ์และอบรมเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีของชาติ เป็นการจัดการศึกษาตามนโยบายของรัฐ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สมคิด บางโม (2544) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า เป็นแหล่งพัฒนาประชากรของประเทศสำคัญยิ่งเนื่องมาจากว่าสถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่ใช้คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ จำนวนมาก เพื่อใช้ในการพัฒนาคนหากการพัฒนาในสถานศึกษาขาดประสิทธิภาพ ผลผลิตของสถานศึกษาคือนักเรียนที่สำเร็จออกไปย่อมมีประสิทธิภาพต่ำ ซึ่งส่งผลไปถึงการพัฒนาประเทศย่อมจะล่าช้าตามไปด้วย

จันทราณี สงวนนาม (2545) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กรที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย เพื่อความมีประสิทธิภาพขององค์กร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา ไว้ว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผน วิธีการ และขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างเป็นระบบ เพราะถ้าระบบบริหารงานไม่ดีจะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่นๆ ของหน่วยงาน นักบริหารงานที่ดีจะต้องรู้จักบริหารงานนั้น จะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์เพราะว่าการดำเนินงานมิใช่กิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำ เพียงคนเดียว แต่ยังมีผู้ร่วมงานอีกหลายคนที่มีส่วนทำให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ ผู้ร่วมงานแต่ละคน มีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านสติปัญญา ความสามารถ ความถนัดและความต้องการที่ไม่เหมือนกัน จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะเป็นผู้นำเทคนิควิธีและกระบวนการบริหารที่เหมาะสมมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อกระบวนการจัดการศึกษา เพราะการบริหารสถานศึกษาเป็นการบริหารจัดการแหล่งบ่มเพาะความรู้ ประสบการณ์ของเยาวชน ผู้บริหารต้องใช้คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ในการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะเป็นผู้นำเทคนิควิธีและกระบวนการบริหารที่เหมาะสมมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

3. ขอบข่ายของการบริหารสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 และกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง ดังนั้นสถานศึกษาจึงได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารสถานศึกษาโดยกำหนดขอบข่ายการบริหารงานของสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นให้มีการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้กับสถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหาร และการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยขอบข่ายและภารกิจงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ ดังนี้

หลักสูตรท้องถิ่น

1.1 การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระ

1.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ

1.3 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

1.4 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

1.5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

1.6 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

1.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

1.8 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.9 การนิเทศการศึกษา

1.10 การแนะแนว

1.11 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

1.12 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

1.13 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและ

องค์กรอื่น

1.14 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร
หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

สถานศึกษา

1.15 การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของ

1.16 การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

1.17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. การบริหารงานงบประมาณ

เพื่อให้สถานศึกษามุ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหาร มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ให้มีการจัดให้มีการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีต่อ ผู้เรียน โดยมีขอบข่ายและภารกิจ ดังนี้

2.1 การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณเพื่อเสนอต่อ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วแต่กรณี

2.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจาก
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง

2.3 การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

2.4 การขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

2.5 การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ

2.6 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ

2.7 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจากงบประมาณ

2.8 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

2.9 การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา

2.10 การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา

2.11 การวางแผนพัสดุ

2.12 การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วแต่กรณี

2.13 การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ

2.14 การจัดหาพัสดุ

2.15 การควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ

2.16 การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน

2.17 การเบิกเงินจากคลัง

2.18 การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงิน

2.19 การนำเงินส่งคลัง

2.20 การจัดทำบัญชีการเงิน

2.21 การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน

2.22 การจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน

3. การบริหารงานบุคคล

เป็นภารกิจที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลให้เกิดความคล่องตัวอิสระ ภายใต้กฎระเบียบเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคง และก้าวหน้าในวิชาชีพที่จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยขอบข่ายและภารกิจ มีดังนี้

3.1 การวางแผนอัตรากำลัง

3.2 การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.3 การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง

3.4 การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.5 การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน

3.6 การลาทุกประเภท

3.7 การประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.8 การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ

3.9 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

3.10 การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ

3.11 การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

3.12 การออกจากราชการ

3.13 การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ

3.14 การจัดทำ บัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอพระราชทาน

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

3.15 การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.16 การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ

3.17 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.18 การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษา

3.19 การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต

3.20 การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาการดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

4. การบริหารงานทั่วไป

เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กร ให้บริการบริหารงานอื่นๆ บรรลุตามมาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสานส่งเสริม สนับสนุนและอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้การบริหาร และการจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามหลักการบริหารงาน ที่มุ่งเน้นลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก โดยทั้งนี้ให้เน้นความโปร่งใส ความรับผิดชอบ จัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีขอบข่ายภารกิจ ดังนี้

4.1 การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ

4.2 การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา

4.3 การวางแผนการบริหารงานการศึกษา

4.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน

- 4.5 การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
- 4.6 การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน
- 4.7 งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 4.8 การดำเนินงานธุรการ
- 4.9 การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 4.10 การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
- 4.11 การรับนักเรียน
- 4.12 การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา
- 4.13 การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย
- 4.14 การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 4.15 การทัศนศึกษา
- 4.16 งานกิจการนักเรียน
- 4.17 การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
- 4.18 การส่งเสริม สนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน

องค์กรหน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

- 4.19 งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น
- 4.20 การรายงานผลการปฏิบัติงาน
- 4.21 การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน
- 4.22 แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน

กล่าวโดยสรุปได้ ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา มีงานหลัก 4 งาน ได้แก่ วิชาการ งบประมาณ งานบุคคล และบริหารทั่วไป งานหลักดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารต้องดำเนินการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดแก่สถานศึกษา

แนวคิดการบริหารจัดการชั้นเรียน

1. ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียน

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียนไว้ ดังนี้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียวร์ ยินดีสุข (2557) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง ลักษณะและพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความสามารถความชำนาญในการใช้ความรู้ ความเข้าใจและทักษะที่มีอยู่ในการจัดการชั้นเรียนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ทางกายภาพและทางจิตใจ

หรือกล่าวว่าเป็นบรรยากาศเชิงบวกก่อปรด้วยควมมีคุณลักษณะและเจตคติเชิงบวกต่อการจัดการชั้นเรียน

McCreary (1999) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง เป็นวิถีทาง (The Way) ที่ครูจัดการ (Organized) และควบคุม (Controlled) เกี่ยวกับพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลง รวมถึงปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนภายในห้องเรียนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

Froyen and Iverson (1999) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การจัดการในชั้นเรียนต่างเป็นกระบวนการที่ครู ได้จัดให้นักเรียน เพื่อให้เกิดการส่งเสริมการเรียนรู้จนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ รวมถึงการที่นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่โรงเรียนกำหนด

Weinstein, O'Brien, and Hornberger (2003) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การกระทำของครูที่สร้างสรรค์สภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และด้านอารมณ์ สังคมโดยมีวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการชั้นเรียน

Kauchak and Eggen (1998) ได้ให้ความหมายของการบริหารการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ หมายถึง ความคิด การวางแผน และการปฏิบัติทั้งหลายทั้งปวงของครูที่สร้างสรรค์สภาพแวดล้อมอย่างเป็นระบบระเบียบ และส่งเสริมการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุป การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินงานทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น มีการตัดสินใจที่ตรงประเด็นและมีบรรยากาศโดยรวมเหมาะสม สร้างและคงสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการที่ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับชีวิตวิถีใหม่

2. ความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียน

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียนไว้ ดังนี้

ศศิธร ชันดิธรางกูร (2551) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียน ไว้

ดังนี้

1. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้หรือเกิดได้น้อยถ้ามีสิ่งรบกวนในชั้นเรียนอยู่ตลอดเวลาด้วยปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียน

2. นักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนมีเสียงดังและสิ่งรบกวน หรือการจัดที่นั่งไม่เหมาะสม อาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาทางวินัยนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือทำให้นักเรียนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่

3. การกำหนดคุณลักษณะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนไว้ล่วงหน้าจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการในชั้นเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนมีแนวทางในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง โดยไม่แสดงอาการหรือพฤติกรรมที่จะเป็นการรบกวนการเรียนของผู้อื่น

4. ชั้นเรียนที่มีการจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม จะทำให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างเต็มที่ โดยไม่เสียเวลากับการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน

5. การจัดการชั้นเรียนให้นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้และการอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร โดยคำนึงถึงกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง นอกจากจะยังมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้แล้วยังมีผลในระยะยาว คือ เป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยเพื่อการเป็นพลเมืองดีในอนาคต

Cipani (2004) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียน ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเป็นผู้นำในชั้นเรียน
2. ครูได้รับการพัฒนาทักษะในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กนักเรียน
3. ครูได้มีความเข้าใจในวิชาชีพครู
4. ช่วยขับเคลื่อนให้นักเรียนพบแนวทางและประสบผลสำเร็จได้ง่ายขึ้น

Good and Brophy (2000) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียน ไว้ว่า การจัดการในชั้นเรียนช่วยให้มนุษย์มีสติปัญญาหลายด้านการค้นหาจุดแข็งของเด็กจะทำให้มองจุดอ่อนของเด็กทางที่ดีขึ้น การมีมุมมองที่ดีต่อเด็กจะกระตุ้นให้ครูพยายามช่วยเหลือเด็กมากขึ้น และความสำเร็จเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็เพราะการจัดการในชั้นเรียน

กล่าวโดยสรุป การบริหารจัดการชั้นเรียน มีความสำคัญคือ ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเป็นผู้นำในชั้นเรียนได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กนักเรียนค้นหาจุดแข็งของเด็กจะทำให้มองจุดอ่อนของเด็กทางที่ดีขึ้น และช่วยขับเคลื่อนให้นักเรียนพบแนวทางและประสบผลสำเร็จได้ง่ายขึ้น

3. องค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียน

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ไว้ ดังนี้

ชนัท ธาตุทอง (2552) ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ไว้ประกอบด้วย

1. มิติด้านกายภาพ เน้นการจัดห้องเรียนให้ปลอดภัยและมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนแบบเสริมสร้างจัดระเบียบชั้นเรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะรักษาวินัย ควบคุมตัวเองได้มากขึ้น เช่น เวลาต้องการสิ่งใด จะอดทนรอได้ แสดงกิริยาโต้ตอบด้วยอารมณ์ที่สมเหตุสมผล ลดปฏิกิริยาตอบโต้ที่รุนแรงลง ลดการกระทำตามใจตนเอง

2. มิติด้านการเรียนการสอน กล่าวถึง วิธีการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนและกระตุ้นความสนใจในการเรียน พัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

โดยในการสอนจะมีการมอบหมายงาน ผู้เรียนทำในห้องเรียนจะมีสัมพันธภาพที่ดีของครูและนักเรียน ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

3. มิติด้านจิตวิทยา ช่วยในการจัดการตรวจสอบพฤติกรรมและกระบวนการพื้นฐานที่จะช่วยจัดการให้ห้องเรียนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น การสร้างให้ผู้เรียนมีสมาธิ มีรับผิดชอบตัวเองตามความสามารถแห่งตน และพึงพาคนอื่นตามความจำเป็นได้อย่างเหมาะสม การปลูกจิตใต้สำนึกที่สามารถสะท้อนออกมาเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม การโน้มน้าวจิตใจ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นความต้องการในรูปแบบต่างๆ เพื่อการตอบสนองในสิ่งที่บุคคลนั้นๆ ต้องการ

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ไว้ประกอบด้วย

1. องค์ประกอบด้านกายภาพ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกภายในชั้นเรียนจัดให้มีไว้อย่างเพียงพอ พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา ซึ่งประกอบด้วย โต๊ะ เก้าอี้ ทั้งของผู้เรียนและผู้สอน กระดานดำ บอร์ดสำหรับจัดนิทรรศการ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การจัดเตรียมการในด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นไว้อย่างครบถ้วน และมีคุณภาพดีพร้อมใช้งานตลอดเวลา

2. องค์ประกอบด้านสังคม หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่างๆ ตามกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา ผู้สอนกับผู้เรียนได้ช่วยกันทำงาน ผู้เรียนทำงานกันเป็นกลุ่ม ผู้สอนสาธิตให้ผู้เรียนได้ศึกษาสังเกต

3. องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดลำดับเนื้อหาสาระความรู้ให้เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน พร้อมทั้งให้ผู้เรียนมีกาสวางแผนการเรียนรู้ร่วมกับผู้สอน และให้ผู้เรียนได้ตระหนักในคุณค่าของความรู้ ความสามารถที่ได้รับจากผู้สอน หรือการศึกษาค้นคว้าตามที่ได้รับมอบหมายให้เต็มตามอัตภาพ ทั้งนี้ เนื่องด้วยการจัดการศึกษาในส่วนของการจัดการชั้นเรียนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียนรู้ คือ ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ให้เป็นไปตามอัตภาพและผู้เรียนสามารถพัฒนาได้โดยให้ความสำคัญไปที่การบริหารจัดการชั้นเรียนเนื่องจากชั้นเรียนเป็นสถานที่อยู่ของผู้เรียนตลอดระยะเวลาของการมาเรียนที่โรงเรียน สำหรับองค์ประกอบด้านกายภาพและด้านสังคม เป็นส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้องค์ประกอบด้านการศึกษาของผู้เรียนได้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน

4. องค์ประกอบด้านจิตภาพ หมายถึง บรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน ตลอดจนมีอิสระในความกล้าแสดงออกอย่างมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน

ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2557) ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ไว้ ประกอบด้วย

1. ด้านกายภาพ หมายถึง สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนและครู ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่รอบๆ ห้องเรียน การจัดวางสิ่งของต่างๆ สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันเนื่องจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ดังนั้นในการจัดการห้องเรียนด้านองค์ประกอบทางกายภาพ ควรคำนึงถึงแนวคิดดังต่อไปนี้ 1) จัดองค์ประกอบทางกายภาพให้เหมาะสมกับยุคสมัย ปรับได้ทุกยุคทุกโอกาส 2) จัดองค์ประกอบทางกายภาพให้สอดคล้องกับหลักสูตร 3) จัดองค์ประกอบทางกายภาพให้สนับสนุนบรรยากาศการเรียนรู้ 4) จัดองค์ประกอบทางกายภาพเพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและได้ผล

2. ด้านจิตวิทยา หมายถึง พฤติกรรมกระบวนการทางจิตเชิงปรนัย เป็นศาสตร์ที่มีขอบเขตกว้างขวาง เป็นองค์ความรู้ทั้งเชิงศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คลอบคลุมทุกด้านเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ทั้งทางกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ ความคิดสติปัญญา จุดมุ่งหมายสำคัญของการศึกษาศาสตร์สาขานี้คือ เพื่อที่จะเข้าใจ อธิบาย ทำนาย พัฒนาและควบคุมพฤติกรรมด้านต่าง ๆ

3. ด้านการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การวางแผนการสอน การจัดทำแผนการสอน การวิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์บทเรียน การจัดทำหลักสูตรที่สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

4. ด้านสังคม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากที่ครูและนักเรียนได้อยู่ร่วมกัน เช่น การทำงานร่วมกันของนักเรียนกลุ่มต่างๆ หรือผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้เรียนกลุ่มต่างๆ ทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก การแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น การจัดการห้องเรียนด้านองค์ประกอบทางสังคมเป็นสิ่งที่ไม่อาจเห็นได้ด้วยตา แต่สามารถรู้สึกหรือสัมผัสได้ ดังนั้น การจัดการห้องเรียนด้านองค์ประกอบทางสังคม

Weinstein, O'Brien, and Hornberger (2003) ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ไว้ ประกอบด้วย

1. การจัดการด้านบรรยากาศในห้องเรียน โดยมีหลักที่จะต้องพิจารณาคือ
 - 1.1 การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 1.2 การสร้างระเบียบปฏิบัติในห้องเรียน
 - 1.3 การสร้างระบบความปลอดภัยในห้องเรียน
 - 1.4 การจัดการด้านเวลาในห้องเรียน
2. การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งมีองค์ประกอบคือ
 - 2.1 การสร้างการกระตุ้นและแรงจูงใจให้นักเรียน
 - 2.2 การจัดกิจกรรมกลุ่มในการเรียนรู้

2.3 การดำเนินการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. การจัดการด้านสังคม มีสิ่งที่เป็นองค์ประกอบคือ

3.1 การสร้างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.2 การทำงานร่วมกับผู้ปกครอง

3.3 การสร้างวินัยในชั้นเรียน

Joyce, Fisher and Hoover (2003) ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ไว้ ประกอบด้วย

1. การบริหารจัดการเวลาและพื้นที่ในชั้นเรียน

1.1 การจัดพื้นที่ในชั้นเรียน

1.2 การจัดเวลาในการจัดกิจกรรม

1.3 การจัดการภาระงาน

1.4 การจัดการเวลาของครูผู้สอน

2. จิตวิทยา

2.1 การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียน

2.2 กฎระเบียบของห้องเรียน

2.3 กฎระเบียบของการสอน

2.4 การเสริมแรง สร้างแรงจูงใจ

2.5 ระบบการเกื้อหนุนในการเรียน

3. การเรียนการสอน

3.1 วิธีการสอนแบบทั้งชั้น

3.2 วิธีการสอนแบบกลุ่มย่อย

3.3 วิธีการสอนแบบจับคู่

3.4 วิธีการสอนแบบรายบุคคล

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ ตามแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษา เพื่อนำไปเป็นแนวคิดในการวิจัย ดังตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ ตามแนวคิดของนักวิชาการและ
นักการศึกษา

องค์ประกอบของการจัดการ ชั้นเรียนยุคใหม่	นักวิชาการ/นักการศึกษา					ความถี่
	สมนึก ธาตุทอง (2552)	สันติ บุญภิรมย์ (2557)	ปรีชาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2557)	Weinstein (2003)	Joyce, Fisher และ Hoover (2003)	
1. ด้านกายภาพ	✓	✓	✓			3
2. ด้านการจัดการด้านบรรยากาศในห้องเรียน				✓		1
3. ด้านการบริหารจัดการเวลาและพื้นที่ในชั้นเรียน					✓	1
4. ด้านสังคม		✓	✓	✓		3
5. ด้านการเรียนรู้การสอน	✓	✓	✓	✓	✓	3
6. ด้านจิตวิทยา	✓		✓		✓	3
7. ด้านจิตภาพ		✓				1

จากตาราง 1 ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบมาสังเคราะห์หรือผนวกรวมโดยพิจารณาองค์ประกอบที่ตรงกันหรือสอดคล้องกันและพิจารณาความเหมาะสมและการนำไปใช้ในการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ โดยองค์ประกอบที่มีความถี่เป็น 1 ได้แก่ ด้านการจัดการด้านบรรยากาศในห้องเรียน, ด้านการบริหารจัดการเวลาและพื้นที่ในชั้นเรียน รวมกับด้านกายภาพ และด้านจิตภาพ รวมกับด้านจิตวิทยา จึงสรุปได้ 4 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านสังคม 3) ด้านการเรียนรู้การสอนและ 4) ด้านจิตวิทยา ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็นองค์ประกอบในการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ ในแต่ละองค์ประกอบมาศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดความหมายและตัวชี้วัด ดังนี้

1. ด้านกายภาพ

1.1 ความหมายของด้านกายภาพ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของด้านกายภาพไว้ ดังนี้

ฉันท ชาติทอง (2552) ได้ให้ความหมาย ด้านกายภาพ หมายถึง การจัดห้องเรียน ให้ปลอดภัยและสร้างสรรค์เอื้อต่อการเรียนรู้การสร้างแรงบันดาลใจให้แก่คนที่เข้ามาในห้องครั้งแรก รวมไปถึงความสะดวกสบายความปลอดภัยของนักเรียน ซึ่งครูต้องอาศัยความคิด และการวางแผน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อม เช่น โต๊ะ เก้าอี้สภาพดีเหมาะสม ความสว่างเพียงพอห้อง ไม่ร้อน หรือหนาว จนเกินไป ไม่มีเสียงรบกวน จนทำให้ขาดสมาธิสภาพภายนอกห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นต้น

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้ให้ความหมาย ด้านกายภาพ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกภายในชั้นเรียนจัดให้มีไว้อย่างเพียงพอ พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา ซึ่งประกอบด้วย โต๊ะ เก้าอี้ ทั้งของผู้เรียนและผู้สอน กระดานดำ บอร์ดสำหรับจัดนิทรรศการ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การจัดเตรียมการในด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นไว้อย่างครบถ้วน และมีคุณภาพดีพร้อมใช้งานตลอดเวลา

Burden (2003) ได้ให้ความหมาย ด้านกายภาพ หมายถึง เป็นการกระทำของครู ที่แสดงออกทางกายภาพของการสอน รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการที่หลากหลายในการ จัดการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุป ด้านกายภาพ หมายถึง การจัดห้องเรียนให้ปลอดภัยและสร้างสรรค์เอื้อต่อการเรียนรู้การสร้างแรงบันดาลใจให้แก่คนที่เข้ามาเรียน จัดและอำนวยความสะดวกภายในชั้นเรียนจัดให้มีไว้อย่างเพียงพอ พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

1.2 ตัวบ่งชี้ด้านกายภาพ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านกายภาพไว้ ดังนี้

ฉันท ชาติทอง (2552) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านกายภาพในการบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย

1. ความสะอาดความปลอดภัย พื้นผิวห้องเรียน โต๊ะเก้าอี้ ตู้ตลอดทั้งอุปกรณ์ต่างๆ สะอาด พื้นผิวห้องเรียนไม่ชำรุดเป็นอันตราย
2. จัดที่นั่งสะดวกในการทำกิจกรรม ไม่เกะกะ เป็นระเบียบเรียบร้อย เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ความพร้อมของอาคารสถานที่ที่มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีมืดหรือสว่างจนเกินไป
4. สภาพการระบายอากาศจะต้องมีการถ่ายเทอากาศ ปลอดภัยโปร่งโล่งสบายลมพัดพาสะดวก ปราศจากมลพิษ
5. ความเพียงพอเหมาะสมของสื่อและเครื่องเล่น

6. บรรยากาศในการเรียนรู้การจัดที่เล่นและมุมประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างอิสระ

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านกายภาพในการบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย

1. ห้องเรียนมีสีสันทันตาเหมาะสม สบายตา อากาศถ่ายเทได้ดี
2. ปราศจากเสียงรบกวนมีขนาดกว้างขวางเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
3. บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียน การทำงาน
4. ห้องเรียนต้องสะอาดถูกสุขลักษณะน่าอยู่ มีความปลอดภัย
5. สิ่งที่อยู่ภายในเอื้ออำนวยต่อการสอนและการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

เป็นแหล่งเรียนรู้ได้

Burden (2003) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านกายภาพในการบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย

1. การสร้างสรรค์ออกแบบสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ เป็นการกระทำของครูที่แสดงออกทางกายภาพของการสอน รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการที่หลากหลายในการออกแบบ การจัดชั้นเรียน การวางแผนและเตรียมบทเรียน และการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

2. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเชิง พื้นที่ปรับตามกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นความสามารถของครูที่สำคัญในการควบคุมชั้นเรียน ในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยครูจะต้องกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับและวิธีดำเนินการให้ชัดเจนและยั่งยืนตลอดไป

3. การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นของนักเรียนโดยครูจะต้องเป็นผู้ที่ช่วยทำให้การจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลดำเนินการไปได้พร้อม ๆ กัน นักเรียนที่มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนก็จะสามารถเข้าใจบทเรียนได้เป็นอย่างดี และทำให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้นได้

4. การสร้างแรงจูงใจภายในตนเอง บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้ซึ่งเป็นความสามารถของครูที่จะต้องใช้เวลาและความพยายามกับนักเรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน

Weinstein, O'Brien, and Hornberger (2003) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านกายภาพในการบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย

1. การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม สบายตา ไม่วางสิ่งของเกะกะ

2. การสร้างระเบียบปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเคารพในสิทธิเสรีภาพระหว่างสมาชิกภายในห้องเรียน

3. การสะอาดและมีความปลอดภัยในห้องเรียน

4. การจัดการด้านเวลาในห้องเรียนให้มีความเหมาะสม มีการบริหารเวลาได้ลงตัวและไม่ถ่วงหรือรีบเร่งเกินไป

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านกายภาพ ตามแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษา ดังตาราง 2

ตาราง 2 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านกายภาพ

ตัวบ่งชี้ด้านกายภาพ	นักวิชาการ/นักการศึกษา				ความถี่
	ฉันทนา ธาตุทอง (2552)	พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข (2557)	Burden (2003)	Weinstein (2003)	
1. ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม สบายตา		✓	✓	✓	3
2. จัดที่นั่งโต๊ะและเก้าอี้ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้สะดวกและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	✓		✓		2
3. สะอาดความปลอดภัย	✓	✓		✓	3
4. ปราศจากเสียงรบกวน		✓			1
5. ในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	✓				1
4. ปราศจากเสียงรบกวน		✓			1
5. ในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	✓				1
6. อากาศถ่ายเทได้สะดวก	✓				1
7. บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	3

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้ด้านกายภาพ	นักวิชาการ/นักการศึกษา				ความถี่
	ฉันทา ธาตุทอง (2552)	พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยืนดีสุข (2557)	Burden (2003)	Weinstin (2003)	
8. การจัดการด้านเวลาในห้องเรียน				✓	1
9. แหล่งวิทยบริการและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	✓	✓			2

จากตาราง 2 ผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดมาสังเคราะห์หรือผนวกรวมโดยพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ตรงกันหรือสอดคล้องกันและพิจารณาความเหมาะสมและการนำไปใช้ในการบริหารจัดการห้องเรียนด้านกายภาพ โดยองค์ประกอบที่มีความถี่เป็น 1 ได้แก่ ปราศจากเสียงรบกวน, ในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ, อากาศถ่ายเทได้สะดวกการจัดการด้านเวลาในห้องเรียน รวมทั้งตัวบ่งชี้ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม สบายตา และการจัดการด้านเวลาในห้องเรียนร่วมกับตัวบ่งชี้บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้ จึงสรุป ตัวบ่งชี้ด้านกายภาพ ประกอบด้วย

1. ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม สบายตา
2. จัดที่นั่งโต๊ะและเก้าอี้ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้สะดวกและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน
3. สะอาดความปลอดภัย
4. บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้
5. แหล่งวิทยบริการและห้องปฏิบัติการต่างๆ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ด้านสังคม

2.1 ความหมายของด้านสังคม

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของด้านสังคมไว้ ดังนี้

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้ให้ความหมายของ ด้านสังคม หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่าง ๆ ตามกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา ผู้สอนกับผู้เรียนได้ช่วยกันทำงาน ผู้เรียนทำงานกันเป็นกลุ่ม ผู้สอนสาธิตให้ผู้เรียนได้ศึกษาสังเกต

Burden (2003) ได้ให้ความหมาย ด้านสังคม หมายถึง ความสามารถของครูที่สำคัญในการควบคุมชั้นเรียน ในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยครูจะต้องกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับและวิธีดำเนินการให้ชัดเจนและยั่งยืนตลอดไป

Weinstein, O'Brien, and Hornberger (2003) ได้ให้ความหมาย ด้านสังคม หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งครูจัดเป็นศูนย์กลางของความสนใจของนักเรียน ตำแหน่งที่หนึ่งจะมีผลต่อปฏิสัมพันธ์ คือ นักเรียนที่หนึ่งข้างหน้าจะมีปฏิสัมพันธ์กับครูมากกว่านักเรียนที่หนึ่งข้างหลัง

กล่าวโดยสรุป ด้านสังคม หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่างๆ ตามกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา ครูจะต้องกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับและวิธีดำเนินการให้ชัดเจนเกี่ยวกับข้อปฏิบัติหรือข้อตกลงร่วมกันเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในชั้นเรียนให้เกิดความยั่งยืนตลอดไป

2.2 ตัวบ่งชี้ด้านสังคม

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านสังคมไว้ ดังนี้

จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ (2549) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านสังคม ประกอบด้วย

1. ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้ประสานงาน
2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่างๆ ตามกิจกรรมการเรียนการสอน
3. บรรยากาศของการร่วมมือกันของผู้เรียน
4. บรรยากาศที่มีระเบียบ

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านสังคม ประกอบด้วย

1. การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่างๆ ตามกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยกันทำงาน
3. ส่งเสริมจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านสังคม ประกอบด้วย

1. กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานที่มีสมาชิกมากกว่า 1 คน มารวมตัวทำงานร่วมกัน มีการร่วมแรงร่วมใจกันก่อให้เกิดพลังที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จได้ดีกว่าการแยกกันทำแบบสะเปะสะปะไร้ทิศทาง มุ่งมั่นฝึกฝนและพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม
2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่างๆ ตามกิจกรรมการเรียนการสอน การพูดคุยสร้างมิตรที่ดีต่อกัน
3. ส่งเสริมจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ครอบคลุม
4. ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คอยให้คำปรึกษา คอยชี้แนะตักเตือน ดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านสังคม ตามแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษา ดังตาราง 3

ตาราง 3 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านสังคม

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม	นักวิชาการ/นักการศึกษา			ความถี่
	สิริพันธุ์ พูลพัฒน์ (2549)	สันติ บุญภิรมย์ (2557)	พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2557)	
1. ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	✓		✓	2
2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่าง ๆ ตามกิจกรรมการเรียนการสอน	✓	✓	✓	3
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยกันทำงาน	✓	✓	✓	3
4. จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน	✓		✓	2

จากตาราง 3 ตัวบ่งชี้ด้านสังคม ประกอบด้วย

1. ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
 2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่างๆ ตามกิจกรรมการเรียนการสอน
 3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยกันทำงาน
 4. จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน
3. ด้านการเรียนการสอน

3.1 ความหมายของด้านการเรียนการสอน

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของด้านการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้ให้ความหมาย ด้านการเรียนการสอน หมายถึง การ จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน พร้อมทั้งให้ผู้เรียนมีการสร้าง แผนการเรียนร่วมกับผู้สอน และให้ผู้เรียนได้ตระหนักในคุณค่าของความรู้ ความสามารถที่ได้รับจาก ผู้สอน หรือการศึกษาค้นคว้าตามที่ได้รับมอบหมายให้เต็มตามศักยภาพ

Kauchak and Eggen (1998) ได้ให้ความหมาย ด้านการเรียนการสอน หมายถึง พัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพในการจัดการและนำตนเองให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนั้น การ บริหารจัดการชั้นเรียนจึงเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจด้วยตนเอง ประเมิน ตนเอง และควบคุมดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมตามวัย

Burden (2003) ได้ให้ความหมาย ด้านการเรียนการสอน หมายถึง การกระทำ ของครูที่แสดงออกทางกายภาพของการสอน รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการที่หลากหลายใน การแสดงออกแบบการจัดชั้นเรียนการวางแผนและเตรียมบทเรียนและการจัดการเรียนการสอนและ การวัดผลประเมินผล

กล่าวโดยสรุป ด้านการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการและวิธีดำเนินการที่ หลากหลายในการแสดงออกแบบการจัดชั้นเรียนการวางแผนและเตรียมบทเรียนและการจัดการเรียน การสอนและการวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพในการจัดการและนำตนเองให้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3.2 ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอน

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ชนันท ชาติทอง (2552) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอนไว้ ประกอบด้วย

1. ครูมีความคาดหวังอะไรจากการเรียนการสอน
2. มีความกระตือรือร้นกับเนื้อหาและการสอน
3. นักเรียนต้องรับผิดชอบงานของตน
4. มุ่งให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอนไว้ ประกอบด้วย

1. การจัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน
2. เตรียมความพร้อมผู้เรียนมีการสร้างแผนการเรียนรู้ร่วมกับผู้สอน
3. ให้ผู้เรียนได้ตระหนักในคุณค่าของความรู้มีความสามารถที่
4. ศึกษาค้นคว้ารับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมาย

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการ

สอน ประกอบด้วย

ด้วยตนเอง

ความรู้หลากหลาย

1. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้
2. จัดให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดและศักยภาพของผู้เรียน
3. เน้นการผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่ง
4. วัดและประเมินผลตามสภาพจริง

Burden (2003) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นของนักเรียน
2. การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. การวัดผลประเมินผลดำเนินการไปได้พร้อมกับการเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอน ตามแนวคิดของนักวิชาการและ
นักการศึกษา ดังตาราง 4

ตาราง 4 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอน	นักวิชาการ/นักการศึกษา				ความถี่
	สุนันท ชาติทอง (2552)	สันติ บุญภิรมย์ (2557)	พิมพ์พันธุ์ เดชะคุปต์ และเพียรวิทย์ ยืนดี (2557)	Burden (2003)	
1. ครูเตรียมการเรียนการสอน	✓	✓			2
2. จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน	✓	✓	✓		3
3. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง		✓		✓	2
4. เน้นการผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย	✓		✓	✓	3
5. มุ่งให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	✓	✓			2
6. วัดและประเมินผลตามสภาพจริง			✓	✓	1

จากตาราง 4 ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. ครูเตรียมการเรียนการสอน
2. จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน
3. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
4. เน้นการผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย
5. มุ่งให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
6. วัดและประเมินผลตามสภาพจริง

4. ด้านจิตวิทยา

4.1 ความหมายของด้านจิตวิทยา

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของด้านจิตวิทยาไว้ ดังนี้

ฉันท ชาติทอง (2552) ได้ให้ความหมายด้านจิตวิทยา หมายถึง การช่วยการจัดการจะตรวจสอบงานประจำที่มีใช้การสอนและกระบวนการพื้นฐานที่จะช่วยจัดการให้ห้องเรียนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้ให้ความหมายด้านจิตวิทยา หมายถึง บรรยากาศทางจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน ตลอดจนมีอิสระในความกล้าแสดงออกอย่างมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2557) กล่าวโดยสรุป ด้านจิตวิทยา หมายถึง บรรยากาศทางจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน ตลอดจนมีอิสระในความกล้าแสดงออกอย่างมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ช่วยการจัดการจะตรวจสอบงานประจำที่มีใช้การสอนและกระบวนการพื้นฐานที่จะช่วยจัดการให้ห้องเรียนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

4.2 ตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยาไว้ ดังนี้

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยาไว้ ประกอบด้วย

1. สร้างบรรยากาศทางจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง
2. มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันและมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน
3. มีอิสระในความกล้าแสดงออก
4. มีระเบียบวินัยในชั้นเรียน

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยาไว้ ประกอบด้วย

1. มีลำดับขั้นตอนการสอนและสร้างความสนใจและเสริมแรงให้กับผู้เรียนเป็นระยะ
2. ใช้รูปแบบวิธีและเทคนิคการสอนหลากหลาย
3. ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเรียนตามความสนใจความถนัด
4. ให้ออกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญญาและศักยภาพแห่งตน

Cole and Chan (1994) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยาไว้ ประกอบด้วย

1. สร้างเจตคติให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณครูเป็นเพื่อนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน
2. เสริมแรงให้สิ่งที่ดีแก่นักเรียน ถึงแม้บางครั้งเขามีปัญหาทางวินัย
3. ใช้รูปแบบวิธีและเทคนิคการสอนหลากหลายให้นักเรียนได้พบแต่สิ่งที่ดี

ไม่ใช่สิ่งไร้สาระ

Joyce, Fisher and Hoover (2003) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยา ประกอบด้วย

1. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียน ภายในห้องเรียนให้เป็นระเบียบเรียบร้อย น่าดู มีความสะอาด มีเครื่องใช้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้การเรียนรู้ของนักเรียนสะดวกขึ้น

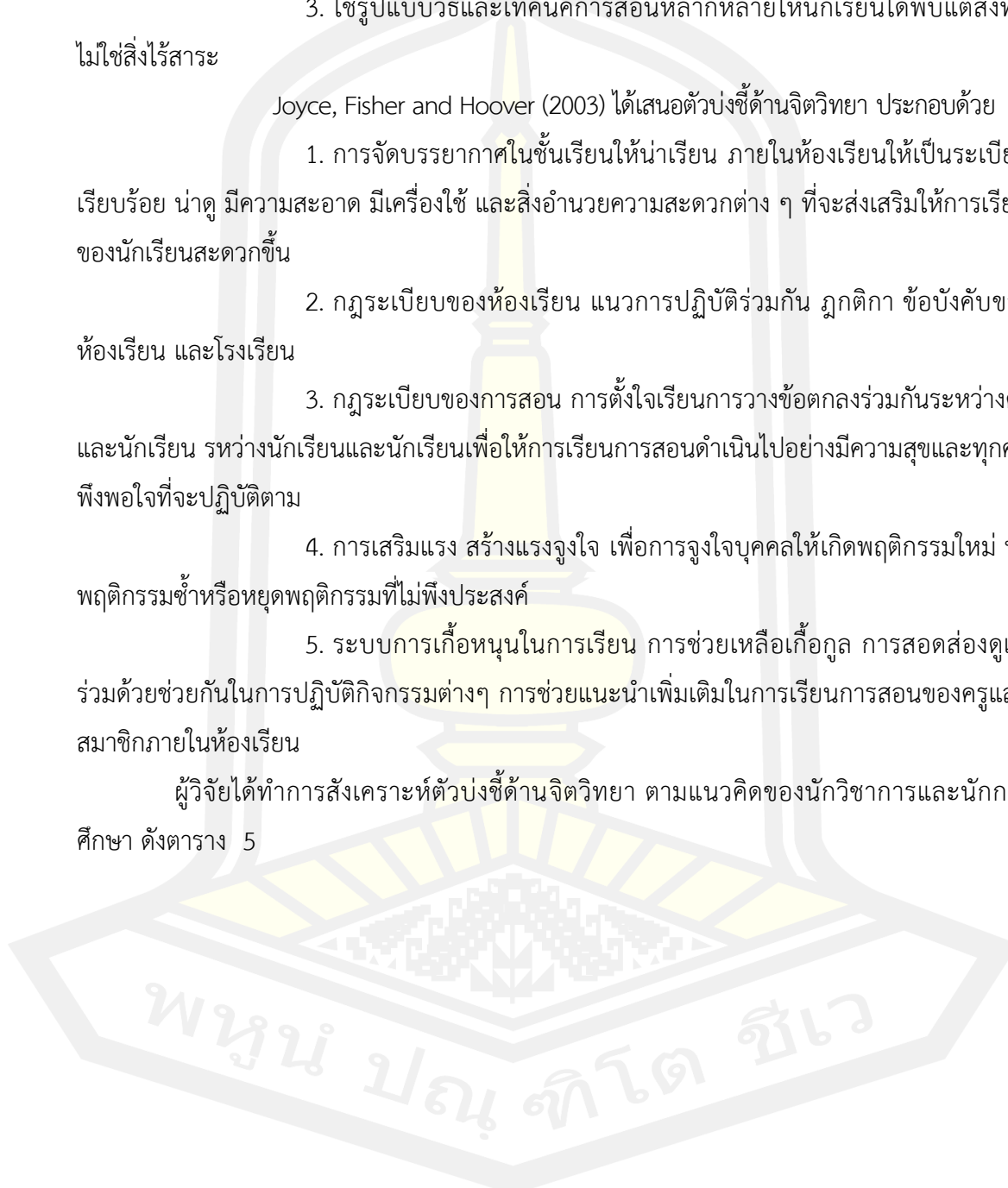
2. กฎระเบียบของห้องเรียน แนวการปฏิบัติร่วมกัน กฎกติกา ข้อบังคับของห้องเรียน และโรงเรียน

3. กฎระเบียบของการสอน การตั้งใจเรียนการวางข้อตกลงร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ระหว่างนักเรียนและนักเรียนเพื่อให้นักเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีความสุขและทุกคนพึงพอใจที่จะปฏิบัติตาม

4. การเสริมแรง สร้างแรงจูงใจ เพื่อการจูงใจบุคคลให้เกิดพฤติกรรมใหม่ ทำพฤติกรรมซ้ำหรือหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

5. ระบบการเกื้อหนุนในการเรียน การช่วยเหลือเกื้อกูล การสอดส่องดูแลร่วมด้วยช่วยกันในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ การช่วยแนะนำเพิ่มเติมในการเรียนการสอนของครูและสมาชิกภายในห้องเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยา ตามแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษา ดังตาราง 5

ตาราง 5 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยา

ตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยา	นักวิชาการ/นักการศึกษา				ความถี่
	สันติ บุญภิรมย์ (2557)	พิมพ์นัธ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข (2557)	Cole และ Chan (1994)	Joyce, Fisher และ Hoover (2003)	
1. สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง	✓			✓	2
2. มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันและมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน	✓		✓		2
3. ใช้รูปแบบวิธีและเทคนิคการสอนหลากหลาย		✓	✓		2
4. ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเรียนตามความสนใจความถนัด		✓			1
5. ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญหาและศักยภาพแห่งตน	✓	✓			2
6. เสริมแรง สร้างแรงจูงใจ		✓	✓	✓	3
7. ระบบการเกื้อหนุนในการเรียน				✓	1
8. มีกฎระเบียบในชั้นเรียน	✓			✓	2
9. กฎระเบียบของการสอน				✓	1

จากตาราง 5 ผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดมาสังเคราะห์หรือผนวกรวมโดยพิจารณาตัวบ่งชี้ที่ตรงกันหรือสอดคล้องกันและพิจารณาความเหมาะสมและการนำไปใช้ในการบริหารจัดการห้องเรียนด้านจิตวิทยา โดยองค์ประกอบที่มีความถี่เป็น 1 ได้แก่ ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเรียนตามความสนใจความถนัด รวมทั้งตัวบ่งชี้เสริมแรง สร้างแรงจูงใจ และกฎระเบียบของการสอน รวมทั้งตัวบ่งชี้ที่มีกฎระเบียบในชั้นเรียน จึงสรุป ตัวบ่งชี้ด้านจิตวิทยา ประกอบด้วย

1. สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง

2. มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันและมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน
3. ใช้รูปแบบวิธีและเทคนิคการสอนหลากหลาย
4. ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญญาและศักยภาพแห่งตน
5. เสริมแรง สร้างแรงจูงใจ
6. ระบบการเกื้อหนุนในการเรียน
7. มีกฎระเบียบในชั้นเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะผู้เรียนยุคใหม่

1. ความหมายของทักษะผู้เรียนยุคใหม่

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของทักษะผู้เรียนยุคใหม่ไว้ ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้ให้ความหมายของทักษะผู้เรียนยุคใหม่ หมายถึง การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นการเตรียมคนไปเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะที่สูงในการเรียนรู้และปรับตัว ครูเพื่อศิษย์ต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะของการเรียนรู้ด้วย และในขณะเดียวกันต้องมีทักษะในการทำหน้าที่ครูในศตวรรษที่ 21 ซึ่งไม่เหมือนการทำหน้าที่ครูในศตวรรษที่ 20 หรือ 19

วราภรณ์ ทองนพคุณ (2556) ได้ให้ความหมายของทักษะผู้เรียนยุคใหม่ หมายถึง การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้โดยร่วมกันสร้างรูปแบบและแนวปฏิบัติในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นที่องค์ความรู้ ทักษะ เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน โดยจะอ้างอิงรูปแบบ (Model) ที่พัฒนามาจากเครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Partnership For 21st Century Skills) ที่มีชื่อย่อว่า เครือข่าย P21

กล่าวโดยสรุป ทักษะผู้เรียนยุคใหม่ หมายถึง ทักษะการศึกษาเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นที่องค์ความรู้ ทักษะ เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลง จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวและเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง

2. ความสำคัญของทักษะผู้เรียนยุคใหม่

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของทักษะผู้เรียนยุคใหม่ไว้ ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้เสนอความสำคัญของทักษะผู้เรียนยุคใหม่ไว้ว่า ซึ่งเป็นการเตรียมคนไปเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะที่สูงในการเรียนรู้และปรับตัว ครูเพื่อศิษย์ต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะของการเรียนรู้ด้วย

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2556) ได้เสนอความสำคัญของทักษะผู้เรียนยุคใหม่ไว้ว่า ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษใหม่ นั่นคือ รูปแบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป การพึ่งพาอาศัยในระดับโลกที่เพิ่มมากขึ้นและภูมิทัศน์ในการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป

Kay (2010) ได้เสนอความสำคัญของทักษะผู้เรียนยุคใหม่ไว้ว่า ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จะช่วยเตรียมความพร้อมให้นักเรียนรู้จักคิด เรียนรู้ ทำงาน แก้ปัญหา สื่อสารและร่วมมือทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพไปตลอดชีวิต

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของทักษะผู้เรียนยุคใหม่ คือ มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษใหม่ เตรียมคนไปเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะที่สูงในการเรียนรู้และปรับตัว ครูเพื่อศิษย์ต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะของการเรียนรู้ด้วย ช่วยเตรียมความพร้อมให้นักเรียนรู้จักคิด เรียนรู้ ทำงาน แก้ปัญหา สื่อสารและร่วมมือทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพไปตลอดชีวิต

3. องค์ประกอบของทักษะผู้เรียนยุคใหม่

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอทักษะผู้เรียนยุคใหม่ไว้ ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้เสนอทักษะผู้เรียนยุคใหม่ไว้คือ 3R x 8C ประกอบด้วย 3R ได้แก่ 1) Reading (อ่านออก) 2) (W) Riting (เขียนได้) 3) (A) Rithmetics (คิดเลขเป็น)

8C ได้แก่ 1) Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา) 2) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม) 3) Cross-Cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์) 4) Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) 5) Communications, Information and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) 6) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) 7) Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) และ 8) Compassion คือ มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2556) ได้ได้เสนอทักษะผู้เรียนยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) การสื่อสาร (Communication) และการทำงานเป็นทีม (Collaboration) ทักษะเหล่านี้มีลักษณะเปลี่ยนไปในโลกยุคดิจิทัล รวมถึงทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้นจนกลายเป็น สิ่งที่ “ต้อง” มีมากกว่า “น่าจะ” มี ขณะที่บางทักษะถือ เป็นทักษะชุดใหม่ที่จ าเป็นในบริบทของศตวรรษใหม่เช่น ทักษะด้านสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technologies ICTs) ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อรูปแบบความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การเมืองสังคม และวัฒนธรรมอย่างรอบด้าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้เสนอทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ประกอบด้วย ทักษะพื้นฐานคือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อทำงาน คือ ทักษะพื้นฐานในการทำงานของทุกอาชีพ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดวิเคราะห์การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร และทักษะเฉพาะอาชีพ คือ ทักษะเบื้องต้นของอาชีพที่สนใจ

กล่าวโดยสรุป ทักษะผู้เรียนยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ประกอบกับทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

1. ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของรูปแบบไว้ ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2546) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ คือ รูปธรรมของความคิดที่เป็น นามธรรมซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเช่น เป็นคำอธิบายเป็นแผนผัง ไดอะแกรมหรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้นรูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบความรู้ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย

บุญชม ศรีสะอาด (2545) ได้เสนอว่า “รูปแบบ” หมายถึง โครงสร้างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ ที่ผู้วิจัยสามารถใช้รูปแบบอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ ที่มีปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือระบบต่าง ๆ อธิบายลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบหรือกิจกรรมในระบบ

รัตน์ บัวสนธ์ (2552) ได้ให้ความหมายของรูปแบบจำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้

1. แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริงรูปแบบในความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อ เป็นต้น

2. แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical Model”

3. แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้บางทีเรียกกันว่าภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

Keeves (1988) ได้เสนอว่า รูปแบบเป็นสิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกันเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

กล่าวโดยสรุป รูปแบบ หมายถึง แบบจำลอง หรือตัวอย่างของวิธีปฏิบัติที่เป็นหลักวิชาการ ที่ได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นหรือใช้เป็นวิธีดำเนินการเพื่อพัฒนางานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ต้องการพัฒนาเรื่องนั้น ๆ

2. ความสำคัญของรูปแบบ

นักวิชาการได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2544) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ว่า การพัฒนารูปแบบมีความสำคัญในการแสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องหน่วยต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ ซึ่งรูปแบบมีมากกว่าหนึ่งมิติหรือหลายตัวแปร โดยจะเชื่อมโยงแสดงความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันของตัวแปรต่างๆ ในเชิงความสัมพันธ์และเชิงเหตุผล

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2544) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ว่า การพัฒนารูปแบบมีความสำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่างๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผังต่อเนื่องหรือสมการทางคณิตศาสตร์ ให้สามารถเข้าใจได้ง่ายและในขณะเดียวกันก็สามารถนำเสนอเรื่องราวหรือประเด็นต่างๆ ได้อย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมีระบบ

Bardo and Hartman (1982) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ว่า การพัฒนารูปแบบมีความสำคัญทางสังคมศาสตร์ โดยเป็นชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เราสนใจ เพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะและ/หรือบรรยายคุณสมบัติต่างๆ โดยรูปแบบเป็นอะไร

บางอย่างที่เราพัฒนาขึ้นมาเพื่อบรรยายคุณลักษณะที่สำคัญๆ ของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ รูปแบบจึงไม่ใช่การบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์อย่างละเอียดทุกแง่มุม เพราะการทำเช่นนั้นจะทำให้รูปแบบมีความซับซ้อนและยุ่งยากเกินไปในการที่จะทำความเข้าใจ การที่จัดระบบของรูปแบบหนึ่งๆ ว่าควรต้องมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใดจึงขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของรูปแบบนั้นๆ ไม่ได้มีข้อกำหนดเป็นการตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์แต่ละอย่าง และวัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ อย่างไร

กล่าวโดยสรุปได้ รูปแบบมีความสำคัญ คือ ช่วยในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใดๆ ให้ปรากฏโดยเป็นการแสดงโครงสร้างที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน ในเชิงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลอย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมีระบบและมีลำดับการดำเนินการ เป็นระเบียบง่ายต่อการปฏิบัติ

3. องค์ประกอบของรูปแบบ

นักวิชาการได้นำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบไว้ ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2546) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 องค์ประกอบคือ 1) วัตถุประสงค์ แนวคิด 2) บริบทและเงื่อนไข 3) ยุทธศาสตร์ 4) กระบวนการดำเนินงาน 5) ผลที่ได้รับจากการนำรูปแบบไปใช้

ธีระ รุญเจริญ (2546) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบไว้ 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ระบบกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ 5) แนวทางการประเมินผลรูปแบบ 6) เงื่อนไขของรูปแบบ

Bardo and Hartman (1982) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า การที่จะระบุว่ารูปแบบหนึ่งจะต้องประกอบด้วยรายละเอียดมากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสม และรูปแบบนั้นควรมีองค์ประกอบอะไรบ้าง ไม่ได้มีข้อกำหนดแน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์นั้นๆ

Keevep (1988) กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบ สรุปได้ว่าประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ส่วนนำ ได้แก่ สภาพแวดล้อม หลักการแนวคิด วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์ ตลอดจนการรวบรวมปัญหา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเป็นอันดับแรก นำไปสู่การทำนาย (Prediction) และการทดสอบ

2. การจัดสร้างโครงสร้าง ต้องมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ ได้

3. การนำไปทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลการนำไปใช้ ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ การทดลองย้อนหลังโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ และการทดลองใช้ในปัจจุบัน

4. มีเงื่อนไข หรือ มองเห็นภาพแห่งความสำเร็จ

กล่าวโดยสรุป รูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) วิธีดำเนินการ 4) การประเมิน และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบในการวิจัยในครั้งนี้

4. การพัฒนารูปแบบ

นักวิชาการได้เสนอขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ ไว้ดังนี้

สมาน อัสวภูมิ (2541) ได้เสนอแนวคิดและแนวทางในการพัฒนารูปแบบไว้ดังนี้

1. การศึกษารูปแบบ หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับหลักการและข้อมูลพื้นฐานประกอบการสร้างรูปแบบ ซึ่งอาจจะดำเนินการได้โดยวิธีสำรวจความคิดเห็นหรือการศึกษาภาคสนาม

2. การนำเสนอรูปแบบ การออกแบบและการนำเสนอรูปแบบใหม่ เพื่อให้ได้รูปแบบที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ ในขั้นนี้ยังไม่ต้องทดลองใช้รูปแบบ เพียงแต่จัดโอกาสนำเสนอเพื่อพิจารณาที่เกี่ยวข้อง เช่น การนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาและประเมินในรูปของแบบสอบถาม หรือการประชุมสัมมนา การนำรูปแบบให้ผู้ปฏิบัติประเมินความเป็นไปได้ ตลอดจนการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ

3. การพัฒนารูปแบบ หมายถึง การวิจัยที่ผู้วิจัยต้องดำเนินการทั้งสามส่วน คือ การศึกษารูปแบบ การออกแบบรูปแบบใหม่ การนำรูปแบบใหม่ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ส่วนจะมีการใช้กรอบขึ้นอยู่กับโครงการวิจัย และทำการรายงานผลการทดลองใช้

บุญชม ศรีสะอาด (2556) ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนารูปแบบจำแนกออกได้เป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกเป็นการสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ขั้นที่สองเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบ คือ

1. การสร้างรูปแบบ

การสร้างหรือพัฒนารูปแบบผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมุติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบ (ที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันการหาความเที่ยงตรงของรูปแบบหรือเรื่องอื่น) และผลการศึกษาหรือวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้อาจกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้นหรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบในการพัฒนารูปแบบนั้นจะต้องใช้หลักของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้ามักจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบอย่างยิ่ง ผู้วิจัยอาจคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นมาก่อนแล้วปรับปรุงโดยอาศัยข้อสังเกตจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบ หรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือทำการศึกษางค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรแต่ละตัว แล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรที่สำคัญประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้

2. การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ

หลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบในขั้นแรกแล้ว จำเป็นที่จะต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้นถึงแม้ว่าจะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎีแนวความคิดรูปแบบของคนอื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมา แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐานซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริงหรือทำการทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ (ในขั้นนี้บางครั้งจึงใช้คำว่าทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ)

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ทราบอิทธิพลหรือความสำคัญขององค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรต่างๆ ในรูปแบบและอิทธิพลหรือความสำคัญของกลุ่มองค์ประกอบหรือกลุ่มตัวแปรในรูปแบบผู้วิจัยอาจปรับปรุงแบบใหม่โดยตัดองค์ประกอบหรือตัวแปรที่พบว่ามีอิทธิพลหรือมีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบของตน ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

Keevep (1988) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบไว้ 4 ประการ คือ

1. รูปแบบ ควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา อย่างไรก็ตามความเชื่อมโยงแบบเส้นตรงแบบธรรมดาทั่วไปนั้นก็ยังมีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ
2. รูปแบบ ควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตและหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์
3. รูปแบบ ควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย
4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่

กล่าวโดยสรุป การพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 1) การศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ 2) การศึกษาแนวทางที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดี 3) ร่างและพัฒนารูปแบบ 4) ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)

1. ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ไว้ ดังนี้

วรภัทร์ ภูเจริญ (2541) ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) หมายถึง ระบบการบริหารงานที่มีคุณภาพเป็นที่รู้จักแพร่หลายระดับหนึ่ง ประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบหรือการประเมิน (Check) การนำผลการประเมินย้อนกลับไปปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Action) การใช้วงจรคุณภาพของเดมมิ่งต้องดำเนินการอย่างมีวินัยให้ครบวงจรหมุนเวียนไปไม่มีหยุดหย่อน

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2545) ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) หมายถึง ระบบคุณภาพที่กำหนดมาตรฐาน หรือเป้าหมายที่โรงเรียนต้องการพัฒนาและการวางแผนการดำเนินงานของโรงเรียนซึ่งตรงกับขั้นวางแผน (Plan = P) คือ การที่โรงเรียนกำหนดมาตรการและแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสู่เป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ กระบวนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการในขั้นนี้ คือ ขั้นกระทำ (Do = D) การตรวจสอบหรือการประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียนตรงกับขั้นการตรวจสอบ (Check = C) และการนำผลการประเมินไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพตรงกับขั้นปฏิบัติ (Act = A) เพื่อปรับปรุงงาน ทั้งนี้กระบวนการดำเนินงานทั้งหมดต้องทำเป็นวงจรต่อเนื่องสม่ำเสมอ และมีการปรับปรุงทั้งระบบคุณภาพ การควบคุม และการตรวจสอบคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) หมายถึง ระบบการดำเนินงานที่มีคุณภาพเพื่อให้บรรลุมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบหรือการประเมิน (Check) การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Action)

2. ความสำคัญของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ดังนี้

ฮิโตชิ คูเมะ (2540) ได้เสนอความสำคัญวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ไว้ว่า การบริหารคุณภาพวงจรเดมมิ่ง และได้นำมาใช้กับทุกกิจกรรม จึงรู้จักกันอย่างแพร่หลาย PDCA การบริหารงาน การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ

สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์ (2544) ได้เสนอความสำคัญวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ไว้ว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานให้สถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการประกอบด้วย การดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do or implementation) การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานหรือประเมิน (Check or evaluation) การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Act or adjust) เรียกย่อๆ ว่า วงจรการบริหารงานแบบวงจรคุณภาพ (PDCA)

กล่าวโดยสรุป วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) มีความสำคัญ คือ เป็นกระบวนการที่ช่วยให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการประกอบด้วยการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานหรือประเมิน (Check) การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Act)

3. ขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ดังนี้

อิโตชิ คูเมะ (2540) ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. Plan คือ การวางแผน เป็นการเริ่มต้นของโครงการ หรืองานเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าเมื่อเกิดการผิดพลาดมีความสามารถรับมือได้ เพื่อให้การปรับปรุงงานและแก้ปัญหาอุปสรรคทำงานอย่างรอบคอบเป็นไปตามเป้าหมายหรือแผน แผนที่ดีประกอบด้วย SMART มีลักษณะ ดังนี้

S = Specific เฉพาะเจาะจง มีความชัดเจน

M = Measurable สามารถวัดได้

A = Attainable สามารถบรรลุผลได้สำเร็จ

R = Realistic พื้นฐานของความเป็นจริง

T = Timely มีกรอบเวลากำหนดการวางแผนที่ดี

2. Do คือ ปฏิบัติตามแผน การปฏิบัติตามแผนนั้นต้องเป็นไปตามขั้นตอนตามแนวทางที่วางแผนไว้ โดยพิจารณาใคร่ครวญก่อนลงมือปฏิบัติ

3. Check คือ ตรวจสอบ การทำงานนั้นนอกจากจะทำให้เสร็จแล้วจะต้องมีการตรวจสอบว่า ผลที่ปฏิบัตินั้นได้ผลคุ้มค่าเพียงไร มีข้อมูลใหม่ๆ เกิดขึ้นบ้าง

4. Act คือ การดำเนินการให้เหมาะสมหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ตามขั้นตอน กรณีผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ให้วิเคราะห์และพิจารณาว่าสมควรดำเนินการอย่างไร โดยมองทางเลือกใหม่ ให้ความพยายามให้มากขึ้น ขอความร่วมมือจากผู้อื่น หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่

ปริทรรศน์ พันธุบรรยงก์ (2545) ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ดังนี้

P (Plan) คือ จะเริ่มนับจากการแสวงหาจุดที่เป็นปัญหา ระหว่างระดับความแตกต่างจุดที่มุ่งหวังและสภาพที่เป็นจริง เมื่อจับจุดที่เป็นปัญหาได้แล้ว จัดทำแผนมาตรการในการแก้ไข แล้วจึงเข้าสู่ขั้น D หรือ do ต่อไป

D (Do) คือ การปฏิบัติตามแผนมาตรการแก้ไขแผนใหม่ล่าสุด เพราะแผนคือสิ่งที่ปรับปรุงแก้ไขได้อยู่เสมอ ต้องแน่ใจว่าแผนที่จะลงมือปฏิบัติเป็นแผนที่ล่าสุดจริง ๆ

C (Check) คือ การเปรียบเทียบระหว่างผลลัพธ์กับค่าเป้าหมายเสมอ

A (Act) คือ การปฏิบัติหลังการตรวจสอบ ซึ่งเป็นไปได้หลายประการ ดังนี้

1. ในกรณีที่ผลลัพธ์ต่ำกว่าเป้าหมายจะต้องมีการทบทวนแผนของมาตรการแก้ไขแล้วดูสิ่งที่ยังคงเป็นปัญหาอยู่นั้นมีสิ่งใดที่ปฏิบัติได้ทันทีให้ลงมือปฏิบัติเลย ส่วนสิ่งที่ปฏิบัติไม่ได้ทันทีให้สะท้อนสู่แผนการแก้ไขปัญหารอบต่อไป

2. ในกรณีที่ผลลัพธ์ดีกว่าเป้าหมาย จะต้องมีการทบทวนการกำหนดเป้าหมายว่าต่ำเกินไปหรือไม่ ควรมีการปรับเป้าหมายให้ดีกว่าเดิมหรือไม่ ผลลัพธ์เหนือกว่าความคาดหวังโดยปัจจัยภายนอกอื่น ๆ หรือไม่

3. ในกรณีที่ผลลัพธ์ได้ตรงตามเป้าหมายให้ทบทวนดูว่าได้มีการปฏิบัติตามแผนมาตรการแก้ไขครบถ้วนหรือไม่ ถ้าใช่ แสดงว่าแผนนี้ถูกต้องและควรกำหนดเป็นวิธีการปฏิบัติงานมาตรฐานเพื่อรักษาให้ผลลัพธ์คงอยู่ในระดับที่ต้องการต่อไป

สมาน อัสวภูมิ (2541) ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 คือ P-Planning (การวางแผน) คือ การกำหนดขึ้นล่วงหน้าว่าเป้าหมายเป็นอย่างไร และจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น หน้าที่ของการวางแผนจะต้องระบุผลงานที่ต้องการและหนทางที่จะทำให้ได้ผลงานนั้น การวางแผนเป็นการตัดสินใจของปัจจุบันจะเลือกวิธีการกระทำเพื่อให้ได้ผลตามความต้องการของอนาคต

ขั้นที่ 2 คือ D-Do (สภาพตามแผน) คือ การนำเอาแผนมาปฏิบัติให้เป็นไปตามเป้าหมายและกำหนดของเวลา เพื่อให้เกิดผลตามที่กำหนดไว้ของแผน

ขั้นที่ 3 คือ C-Check (การตรวจสอบประเมินผล) คือ กระบวนการตรวจสอบสภาพงานเปรียบเทียบผลงานกับเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ ติดตามกำกับดูแลความก้าวหน้าของงาน

ขั้นที่ 4 คือ A-Action (การปรับปรุงงาน) คือ การนำผลจากการประเมินผลมาปรับปรุงงานแก้ไขงานเพื่อพัฒนาให้งานบรรลุตามเป้าหมาย

สุธรรม ธรรมทัศน์ (2554) ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

P คือ Plan หมายถึง การวางแผน โดยเลือกปัญหาและตั้งเป้าหมายร่วมกันทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน

D คือ Do หมายถึง การนำแผนหรือวิธีการแก้ไขปัญหามาได้กำหนดไว้ร่วมกันไปใช้ในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน เป็นการนำแผนแก้ปัญหาไปสู่การปฏิบัติ

C คือ Check หมายถึง การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยนำข้อมูลก่อนการดำเนินงานและหลังการดำเนินงานมาเปรียบเทียบกัน

A คือ Act หมายถึง ปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม

Deming (1995) ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

Plan คือ กำหนดสาเหตุของปัญหา จากนั้นวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือทดสอบเพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น

Do คือ การปฏิบัติตามแผนหรือทดลองปฏิบัติเป็นการนำร่องในส่วนย่อย

Check คือ ตรวจสอบเพื่อทราบว่าบรรลุผลตามแผนหรือหากมีสิ่งใดที่ทำให้ผิดพลาดหรือได้เรียนรู้อะไรมาบ้าง

Act คือ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจหรือหากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ให้ทำซ้ำวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว

กล่าวโดยสรุป วงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ P คือ Plan หมายถึง การวางแผน D คือ Do หมายถึง การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ C คือ Check หมายถึง การตรวจสอบหรือการเปรียบเทียบ A คือ Act หมายถึง ปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม

แนวคิดการประเมินความต้องการความจำเป็น

1. ความหมายของการประเมินความต้องการความจำเป็น

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการความจำเป็น ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2548) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการความจำเป็นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรก การนิยามตามโมเดลความแตกต่าง และประเภทที่สอง ปารนิยามโมเดลการแก้ปัญหา

1. การนิยามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสิ่งที่มีอยู่จริง นิยามนี้ยังสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก กำหนดความต้องการจำเป็นในลักษณะของความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้กำหนดว่าต้องมีความแตกต่างกันเท่าใดจึงจะถือว่าเป็น “ความต้องการจำเป็น” กลุ่มที่สอง กำหนดความต้องการจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้นก็ได้หรือไม่ก็ได้ แต่เกณฑ์การพิจารณาจะเป็นความต้องการจำเป็นหรือไม่ ให้พิจารณาจากประโยชน์ที่ได้รับ หากความต้องการจำเป็นได้รับการตอบสนอง หรือความเสียหาย หรือผลเสียที่เกิดขึ้น หากความต้องการจำเป็นไม่ได้รับการตอบสนอง นิยามตามโมเดลนี้เรียกว่า “Performance Needs”

2. การนิยามโมเดลการแก้ปัญหา (Solution Model) หมายถึง สิ่งที่ต้องการและจำเป็นต้องทำให้ได้ หรือทำให้เกิด หรือทำให้มี ซึ่งหากไม่ได้รับจะอยู่ในสภาพที่ไม่พึงประสงค์นิยามโมเดลนี้ เรียกว่า “Treatment Needs”

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2550) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการความจำเป็น หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ควรจะเป็นและสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ในปัจจุบัน หากมีความขัดแย้งระหว่างความแตกต่างที่พบก็จะชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ในองค์กรหรือหน่วยงาน ผู้บริหารวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อหาความสามารถที่ต้องพัฒนาของบุคลากร โดยนำความสามารถมาตรฐาน (สิ่งที่ควรจะเป็น) ในการดำเนินงานลบด้วยความสามารถที่บุคลากรมีอยู่จริง (สิ่งที่เป็นอยู่) จะได้ความสามารถที่ต้องการพัฒนา (ความแตกต่าง) ซึ่งจะนำไปสู่การจัดหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรต่อไป

กล่าวโดยสรุป การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพอันพึงประสงค์ คาดหวังให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางาน ซึ่งจะนำไปสู่การจัดหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรต่อไป

2. ความสำคัญของความต้องการความจำเป็น

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของการประเมินความต้องการความจำเป็น ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2548) ได้เสนอความสำคัญของการประเมินความต้องการความจำเป็นไว้ว่า เป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการความจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาหรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการความจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

Witkin and Altschuld (1995) ได้เสนอความสำคัญของการประเมินความต้องการความจำเป็นไว้ว่า เป็นกระบวนการที่เป็นระบบ เพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลังและการตัดสินใจ

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของความต้องการความจำเป็น เป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง เพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาหรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง

3. ขั้นตอนการประเมินความต้องการความจำเป็น

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขั้นตอนของการประเมินความต้องการความจำเป็น ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2548) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการความจำเป็นไว้ว่า 3 ขั้นตอน คือ

1. การระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identification)
2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis)
3. การกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น (Needs Solution)

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2550) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการความจำเป็นไว้ ดังนี้

1. ขั้นก่อนการประเมิน (Reassessment) ในขั้นแรกนี้เป็นขั้นตอนของการสำรวจ (Exploration) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

- 1.1 การวางแผนสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น
- 1.2 การนิยามหรือการกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป สำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น

1.3 กำหนดขอบเขตหลักของการประเมินความต้องการจำเป็นหลักและ/หรือประเด็นที่ต้องการประเมิน

1.4 กำหนดรายละเอียดและข้อมูลความต้องการตามขอบเขตที่จะประเมิน ซึ่งรวมถึงกลุ่มเป้าหมายในการประเมิน

1.5 ตัดสินใจกำหนดเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล แหล่งข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล ผลที่ได้จากขั้นตอนนี้ คือ แผนเบื้องต้นสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น และนำไปใช้ในขั้นที่ 2 และ 3

2. ขั้นประเมิน (Assessment) หลังจากสำรวจความต้องการจำเป็นต่างๆ แล้ว ในขั้นนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล (data gathering) ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

2.1 สรุปตัดสินใจกำหนดเกี่ยวกับบริบท ขอบเขต และสิ่งที่เกี่ยวข้องในการประเมินความต้องการจำเป็น

2.2 เก็บรวบรวมข้อมูลของความต้องการ ซึ่งในขั้นนี้ย่อมทำให้ทราบความต้องการของผู้รับบริการหรือกลุ่มเป้าหมาย

2.3 หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในเบื้องต้นระยะแรก

2.4 วิเคราะห์สาเหตุของความต้องการจำเป็นหรือประเด็นปัญหา

2.5 วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ผลที่ได้ในขั้นประเมินคือความต้องการจำเป็นหรือปัญหาที่ต้องการแก้ไขตามลำดับความสำคัญในระยะแรก

3. ขั้นหลังการประเมิน (Post assessment) เมื่อได้ผลการประเมินความต้องการจำเป็นแล้ว ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่ง คือ การนำผลการประเมินไปใช้ (Utilization) ประกอบด้วย

3.1 จัดเรียงลำดับ (Set Priority) ความสำคัญของความต้องการจำเป็น ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญและทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์

3.2 พิจารณาทางเลือกสำหรับการแก้ปัญหาจากข้อที่ 1 ทำให้ทราบปัญหาที่เร่งด่วนที่สุด ถ้าหากไม่นำมาแก้ปัญหาก็จะสูญเปล่าในการทำการประเมิน ดังนั้น จึงต้องช่วยกันพิจารณาทางเลือกสำหรับแก้ปัญหา

3.3 พัฒนาแผนการปฏิบัติเพื่อใช้ในการดำเนินงานต่อไป

3.4 ประเมินผลของการประเมินความต้องการจำเป็น

3.5 รายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็น

Witkin and Altschuld (1995) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนการประเมิน (การสำรวจ) เป็นระยะการเตรียมการก่อนประเมินความต้องการจำเป็น ได้แก่ การกำหนดแผนการดำเนินการ การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักการ กำหนดขอบเขตหรือประเด็นของความต้องการจำเป็น รวมถึงการกำหนดข้อมูลที่จะรวบรวม แหล่งที่มาของข้อมูล วิธีการ ระดับความสามารถในการใช้ข้อมูล

ระยะที่ 2 การประเมิน (การเก็บรวบรวมข้อมูล) เป็นระยะการเก็บข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความต้องการจำเป็นก่อนหลังขั้นแรก การวิเคราะห์สาเหตุ ระดับที่ 1,2 และ 3 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 หลังการประเมิน (การนำไปใช้ประโยชน์) เป็นระยะการใช้ผลประเมินความต้องการจำเป็นก่อนหลังในทุกระดับที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ การพิจารณาแนวทางแก้ปัญหา การพัฒนาแผนปฏิบัติงานการแก้ปัญหา การประเมินความต้องการจำเป็น การเผยแพร่ผลที่ได้รับ

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น ดำเนินการดังนี้ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดขอบเขตหรือประเด็นในการประเมิน กำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น นำข้อมูลมาวิเคราะห์สังเคราะห์จัดเรียงลำดับ รายงานและนำผลการประเมินความต้องการจำเป็นไปใช้ประโยชน์ต่อไป

แนวคิดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

1. ความหมายของการสนทนากลุ่ม

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ดังนี้

วานิช มาลัย และอรสา ปานขาว (2548) ได้ให้ความหมายว่า การสนทนากลุ่มเป็นรูปแบบการสัมภาษณ์ชนิดหนึ่งที่ใช้สำหรับผู้ที่ถูกสัมภาษณ์กลุ่มเล็ก ๆ มักใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในกรณีที่ต้องการได้ข้อมูลจากการพิจารณากลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ผู้ที่นำมาใช้ในการทำสนทนากลุ่มจะเป็นบุคคลที่ผู้ศึกษาคาดว่าจะเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษาได้เป็นอย่างดี โดยปกติจะใช้ผู้เข้าร่วมสนทนาประมาณ 8-12 คน หากใช้จำนวนน้อยกว่า 8 คน จะถือว่ากลุ่มตัวอย่างยังไม่เป็นตัวแทน แต่ถ้าใช้มากกว่า 12 คน จะทำให้เกิดปัญหายุ่งยากในการดำเนินงาน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549) ได้ให้ความหมายว่า การจัดสนทนากลุ่ม คือ การที่จัดให้มีกลุ่มคนที่เป็นผู้รู้มีลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม อาชีพ หรือคุณลักษณะภูมิหลังต่างๆ ที่ใกล้เคียงกันที่สุด และคาดว่าเป็นกลุ่มที่สามารถตอบประเด็นคำถามที่นักวิจัยสนใจได้ดีที่สุด มีสมาชิกที่เข้าร่วมกลุ่ม มีจำนวน 7-8 คน เป็นกลุ่มที่มีลักษณะโต้ตอบและโต้แย้งกันดีที่สุดก่อให้เกิดการสนทนาที่เปิดกว้างที่จะให้ทุกคนไม่อายคน วิพากษ์วิจารณ์ได้ดีที่สุด ส่วนในกรณีที่มีสมาชิก 9-12 คน ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่สนทนาอาจจะมีการแบ่งกลุ่มย่อย หันหน้าเข้าสนทนากันเอง แต่ในกรณีนี้อาจจะลำบากในการนั่งสนทนาเป็นกลุ่ม และยากต่อการสรุปประเด็นปัญหาหรือวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปได้ว่า การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนาของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นบุคคลที่สามารถให้คำตอบในประเด็นที่ต้องการศึกษาได้ โดยจัดให้มีกลุ่มสนทนาประมาณ 7-12 คน ซึ่งกลุ่มที่จะมีลักษณะโต้ตอบโต้แย้งกันดีที่สุดคือ 7-8 คน และจะต้องมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้คอยจุดประเด็นในการสนทนา เพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิดแนวคิดและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือแนวทางการสนทนาอย่างกว้างขวางละเอียดลึกซึ้งและรอบด้าน

3. ขั้นตอนในการสนทนากลุ่ม

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขั้นตอนการสนทนากลุ่มดังนี้

ชาย โพธิ์สิตา (2547) ได้เสนอขั้นตอนการสนทนากลุ่ม มีดังนี้

1. กำหนดปัญหาการวิจัยหรือประเด็นที่จะอภิปรายกลุ่ม
2. กำหนดกรอบการเลือกตัวอย่าง
3. กำหนดผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม
4. สร้าง/ทดสอบแนวคำตอบ
5. เลือกกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

6. จัดการสนทนากลุ่ม

7. จัดระเบียบข้อมูล

8. วิเคราะห์ข้อมูล

9. เขียนรายงาน

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (2549) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดการสนทนา

กลุ่ม ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์
2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายของผู้ให้ข้อมูล
3. ตัดสินใจว่าจะทำกี่กลุ่ม
4. วางแผนเรื่องระยะเวลาและตารางเวลา
5. ออกแบบแนวคำถาม
6. ทดสอบแนวคำถามที่สร้างขึ้น
7. ทำความเข้าใจกับผู้ดำเนินการสนทนา
8. คัดเลือกผู้เข้าร่วมกลุ่มสนทนา
9. การจัดเตรียมการทำสนทนากลุ่ม
10. จัดกลุ่มสนทนา
11. ประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

รัตนะ บัวสนธ์ (2552) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดการสนทนากลุ่ม ดังนี้

1. ผู้ร่วมสนทนา หรือสมาชิกที่ได้รับตามคุณสมบัติ หรือตามตัวแปรที่สอดคล้องกับเงื่อนไขตามที่ผู้วิจัยต้องการ

2. ผู้จัดบันทึก และผู้ให้บริการทั่วไปเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่จะบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสนทนาทั้งข้อมูลที่เป็นคำพูดของสมาชิกในกลุ่มสนทนาทุกคำพูดเท่าที่จะจดได้ทัน และข้อมูลที่ไม่ใช่คำพูดแต่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นขณะสนทนา เช่น อากัปกริยา ท่าทาง การแสดงสีหน้าของผู้สนทนาเมื่อทำการโต้ตอบ หรือการนั่งเฉยๆ เป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้การตีความสรุปรายงานวิจัยต่อไป ทั้งนี้ในการจัดบันทึก ผู้จัดบันทึกจะต้องใส่ชื่อสมาชิกที่ผู้พูด หรือผู้แสดง อากัปกริยา ดังกล่าวด้วยเพื่อป้องกันการลืม ผู้จัดบันทึกยังอาจช่วยเตือนพิธีกรกรณีลืมประเด็นคำถาม บางประเด็น ตลอดจนการช่วยให้พิธีกรแจกคำถามได้ทั่วถึงกับสมาชิกทุกคน

3. ผู้ให้บริการทั่วไป เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ให้บริการในด้านต่างๆ ในการสนทนา เพื่อให้การดำเนินการสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่นโดยไม่ติดขัด เช่น การให้บริการน้ำดื่ม กาแฟ ขนม หรือของขบเคี้ยว การบันทึกเทป และการเปลี่ยนเทปบันทึก รวมทั้งการป้องกันบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสนทนาเข้ามารบกวนขัดจังหวะการสนทนา

กล่าวโดยสรุป การสนทนากลุ่มมีขั้นตอน ดังนี้ กำหนดวัตถุประสงค์ สร้างประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ นัดหมายการสนทนา ดำเนินการสนทนากลุ่ม จัดบันทึกข้อมูลที่ได้รับการวิพากษ์ และวิเคราะห์สรุปรายงานข้อมูล จากการสนทนา

บริบทโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1. บริบททั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (2563) ได้เสนอบริบททั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นองค์กรชั้นนำ ส่งเสริมสนับสนุนและบริหารจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ บนพื้นฐานของความเป็นไทย

พันธกิจ

- 1) จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 2) พัฒนาศักยภาพผู้เรียนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ในด้าน วิชาการ วิชาชีพ วิชาทักษะชีวิต และมีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21
- 3) ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ
- 4) สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- 5) ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- 6) พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

เป้าประสงค์

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้กำหนดกลยุทธ์ เพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 แผนแม่บท ภายใต้อุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 -

2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของมนุษย์และของชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

กลยุทธ์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพมีมาตรฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา

กล่าวโดยสรุป บริบททั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโรงเรียนระดับประถมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมีวิสัยทัศน์ เป็นองค์กรชั้นนำ ส่งเสริมสนับสนุนและบริหารจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ บนพื้นฐานของความเป็นไทย

2. บริบทโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (2563) ได้เสนอบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ไว้ดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็กของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ส่วนใหญ่ประสบปัญหาสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ ซึ่งส่งผลทำให้โรงเรียนในลักษณะดังกล่าวไม่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพ และประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาได้

ประการที่ 1 โรงเรียนขนาดเล็กมีต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนต่อหัวที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ทำให้รัฐบาลต้องใช้งบประมาณในจำนวนที่มากกว่า หรือจ่ายแพงกว่าในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก

ประการที่ 2 สืบเนื่องมาจากโรงเรียนแต่ละแห่งได้รับงบประมาณจากรัฐบาลคิดเป็นรายหัวนักเรียน ซึ่งการจัดสรรงบประมาณในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนน้อยตกอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบ กล่าวคือ ได้รับงบประมาณน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ และมีนักเรียนมากกว่า เป็นผลให้โรงเรียนขนาดเล็กมีทรัพยากรไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ประการที่ 3 โรงเรียนขนาดเล็กประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

กล่าวโดยสรุป บริบทโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 ประสบปัญหา 3 ประการ คือ โรงเรียนขนาดเล็กมีต้นทุนในการจัดการเรียนการสอน ต่อหัวที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ได้รับงบประมาณน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดเล็กประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิจัยในประเทศ

ธีระชัย แสนแก้ว และเด่น ชะเนติยัง (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร จัดการโรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการ 2) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญสำหรับการเข้าร่วมในการใช้เทคนิคเดลฟายได้มาโดยการบอกต่อ (Snow Ball Sample) จำนวน 21 คน ส่วนการแสวงหาข้อเสนอแนะในการพัฒนาองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการ โรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการได้จากการจัดสนทนากลุ่มผู้ร่วมสนทนา คือ ผู้เชี่ยวชาญซึ่งคัดเลือกโดย วิธีเจาะจง จำนวน 9 คน และประเมินความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 110 คน สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นด้วยกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการ โรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านการพัฒนาผลการเรียนของนักเรียน องค์ประกอบด้านการพัฒนา คุณลักษณะของนักเรียน และองค์ประกอบด้านการดูแลส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในชีวิต รวมถึง ตัวชี้วัดองค์ประกอบทั้ง 15 ข้อ 2) การสนทนากลุ่มพบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการเห็นสอดคล้องกันว่า องค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เหมาะสมพร้อมได้ให้ข้อเสนอแนะ 3) การประเมินความ คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษากับรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียน ขนาดเล็กด้านวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 2 อยู่ในระดับ มาก 4) รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 มีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการพัฒนาผลการ เรียนของนักเรียน มี 5 ตัวชี้วัด องค์ประกอบด้านการพัฒนาคุณลักษณะของมี 6 ตัวชี้วัดและ องค์ประกอบด้านการดูแลส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในชีวิตมี 4 ตัวชี้วัด

วันทนา รองไชย (2560) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของครูและนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม จังหวัดชลบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของครูและนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม จำแนกตามสถานภาพและเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน โรงเรียนวัดหนองขาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .22 - .90 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย () ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t - test) และวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรที่ทดสอบ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของครูและนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ด้านพฤติกรรมการใช้งาน และด้านแรงจูงใจ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ด้านผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น 2. ผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของครูและนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของครูและนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรรณนิภา วงศ์สวัสดิ์ (2560) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 327 คน พบว่า 1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 มี 6 องค์ประกอบและ 25 ตัวชี้วัด 2. สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก โดยเรียงจากมากไปน้อยคือ การกำหนดกฎระเบียบ กติกา การจัดสภาพแวดล้อมภายในชั้นเรียน การสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูด้าน

การบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 3. การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ประกอบด้วย 1) แนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน มี 10 แนวทาง 2) แนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการสร้างความสัมพันธ์ทางบวก มี 7 แนวทาง 3) แนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการกำหนดกฎระเบียบกติกามี 7 แนวทาง 4) แนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ มี 5 แนวทาง 5) แนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายในชั้นเรียนมี 11 แนวทาง 6) แนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดท ้อมูลสารสนเทศ มี 6 แนวทาง

ภัทรินทร์ ไชยวงศ์ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูทั้งหมด 200 คน แบ่งเป็นครูหัวหน้าวิชาการ จำนวน 21 คน และครูผู้สอน จำนวน 179 คน สำหรับโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคายจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬโดยการเทียบ จำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan เครื่องมือที่ใช้ประกอบไปด้วยแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNIModified) ผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดบึงกาฬ มีจำนวน 4 องค์ประกอบ 2. สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคายจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และวิธีการเสริมสร้าง มี 6 วิธีคือ 1) การอบรม 2) การประชุมปฏิบัติการ 3) การศึกษาจากเอกสาร ตำรา 4) การสัมมนา 5) การศึกษาดูงานและ 6) การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ 3. โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬ มีส่วนประกอบดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กลุ่มเป้าหมาย 4) เนื้อหา 5) การดำเนินการ และ 6) การประเมินผล การประเมินโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคายจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ของโปรแกรมอยู่ในระดับมากที่สุด

จุฑามาศ เพิ่มพูนเจริญยศ (2561) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลไพรโยค การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลไพรโยค 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเดิมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลไพรโยค พบว่า คุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะ ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมมาก และมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ระดับคะแนน 4.02 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเดิมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะ พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ภายหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะที่ระดับค่าเฉลี่ย 7.24 ต่ำกว่าการจัดการเรียนรู้แบบเดิมที่ระดับค่าเฉลี่ย 5.13 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนปัจจัยด้านผู้สอนและปัจจัยด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยทางสถิติ .05 สามารถทำนายการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 70.10 และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากโดยพบว่ามียระดับค่าเฉลี่ยที่ 4.14

รจนา สุโพธิ์ ประพรทิพย์ คุณากรพิทักษ์ และพิมพ์พร จารุจิตร (2561) ได้วิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุดรธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ความคาดหวังและความต้องการจำเป็น 2) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียน และ 3) ประเมินแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอุดรธานี มีขั้นตอนดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ซึ่งในระยะที่ 2 การหาแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุดรธานี โดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 6 คน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 6 คนจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแนวคำ ถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) สร้างขึ้นจากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังในระยะที่ 1 โดยเลือกด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานวิชาการเป็นอันดับที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก นำไปจำแนกจัดข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ตามประเด็นเอกสารที่เกี่ยวข้องวิธีการศึกษา ขอบเขต

การวิจัย ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและความคาดหวังในการบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุดรธานี มีความต้องการจำเป็นสามอันดับแรก ได้แก่ ลำดับที่ 1 ด้านบทบาทของครูในการจัดการชั้นเรียน ลำดับที่ 2 ด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ลำดับที่ 3 ด้านนวัตกรรมการจัดห้องเรียน 2) แนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุดรธานีมีทั้งหมด 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบทบาทของครูในการจัดชั้นเรียน 2) ด้านการจัดบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข 3) ด้านรูปแบบการจัดห้องเรียน 4) ด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5) ด้านการให้คำปรึกษาเพื่อการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน 6) ด้านนวัตกรรมการจัดห้องเรียน 7) ด้านการจัดการแหล่งเรียนรู้ และ 8) ด้านรูปแบบการสอนที่สนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้ และ 3) แนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุดรธานี ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด

อำไพวิทย์ จุงพิวัฒน์ (2561) ได้วิจัยเรื่องกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในทศวรรษหน้า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูประถมศึกษาและพัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในทศวรรษหน้า โดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ได้สภาพการจัดการชั้นเรียนปัจจุบันและกรอบประเด็นกลยุทธ์ จากนั้นได้ใช้เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) ในการสร้างกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในทศวรรษหน้า โดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 คน วิเคราะห์สังเคราะห์เนื้อหาการสัมภาษณ์และสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 คน เป็นผู้ให้ข้อมูล 2 รอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในทศวรรษหน้าที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้มี 5 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) กลยุทธ์การจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพให้เอื้อต่อการเรียนรู้ 2) กลยุทธ์การจัดสิ่งแวดล้อมทางจิตภาพเพื่อเสริมแรงนักเรียน 3) กลยุทธ์การเสริมสร้างภาวะผู้นำแก่ครู 4) กลยุทธ์การดำเนินการตามกระบวนการเพื่อการจัดการชั้นเรียนบรรลุเป้าหมาย 5) กลยุทธ์การตอบสนองนโยบายการจัดการชั้นเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สุปราณี อรรถประจง (2562) ได้วิจัยเรื่องโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการ

ชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จำนวน 354 คน โดยดำเนินการแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวนทั้งสิ้น 354 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2) การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน การศึกษาลำดับความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา ด้านความสะดวกในการจัดกิจกรรมด้านการเรียน ด้านการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ด้านการกำกับดูแลชั้นเรียน ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2. ผลการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้ของโปรแกรมและเอกสารประกอบโปรแกรม พบว่า มีความเหมาะสมและระดับมากที่สุด มีความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด

เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ระดับสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 และ 3) การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ใน 4 จังหวัด คือ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ จำนวนทั้งสิ้น 438 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา 103 คน และครู 335 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนและการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นของ

แบบสอบถามการใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาเท่ากับ .99 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 เท่ากับ .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า 1. การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน 2. สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3. การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านอำนาจจากการเชื่อมโยง (X2) อำนาจการบังคับ (X1) อำนาจเชี่ยวชาญ (X7) อำนาจการให้ข่าวสารข้อมูล (X6) อำนาจตามกฎหมาย (X4) และอำนาจอ้างอิง (X5) สามารถอภิปรายความผันแปรของสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 (Y_{tot}) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .619 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (R^2) เท่ากับ .383

อดุลย์เดช ศรีพิลา (2563) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดความสำเร็จ 3) เพื่อพัฒนารูปแบบ และ 4) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพการจัดการในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 โรงเรียน ระยะที่ 2 การพัฒนาตัวชี้วัดความสำเร็จ โดยมีกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัย จำนวน 18 คน ระยะที่ 3 การพัฒนารูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะที่ 4 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพื้นที่ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 6 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 เครื่องมือมี 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนางาน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1. สภาพการจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านการจัดการเรียนรู้ด้านวินัยในชั้นเรียนและด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้มากขึ้น โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก ใฝ่เรียนรู้มีจิตสาธารณะ มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี 2. ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดความสำเร็จการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ของทีมงานได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน ประกอบไปด้วยด้านการจัดการเรียนรู้ 22 ตัวชี้วัด ด้านวินัยในชั้นเรียน 30 ตัวชี้วัด และด้าน

บรรยากาศในชั้นเรียน 20 ตัวชี้วัด 3. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วมประกอบด้วย การมีส่วนร่วมจัดการด้านบรรยากาศในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมด้านการจัดการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมด้านวินัยในชั้นเรียน ผลการประเมินรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีความเหมาะสมในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 4. ผลการใช้รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ร่วมวิจัยดำเนินการจัดกิจกรรม จำนวน 13 กิจกรรม ผลการดำเนินงาน พบว่า ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามตัวชี้วัดที่กำหนดเกิดผลลัพธ์ 11 ชิ้นงาน ผลการศึกษาความพึงพอใจในการดำเนินงานตามรูปแบบ พบว่า มีผู้ร่วมวิจัยและผู้เรียนมีความพึงพอใจในการดำเนินงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก

นฤมล ทัดสา (2564) ได้วิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน 2) ตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียน 3) พัฒนาคู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนากลยุทธ์ดำเนินการใน 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การร่างกลยุทธ์โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และการศึกษาพหุกรณีโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 2 โรงเรียน และ 2) การพัฒนากลยุทธ์ โดยใช้เทคนิคการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ระยะที่ 2 การตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์โดยการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ จำนวน 542 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการใช้กลยุทธ์โดยการประเมินความเหมาะสมของคู่มือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. กลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษามี 4 กลยุทธ์ดังนี้ 1) กลยุทธ์การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 2) กลยุทธ์การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก 3) กลยุทธ์การเสริมสร้างภาวะผู้นำสำหรับครูและ 4) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการจัดการชั้นเรียน 2. กลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3. คู่มือการใช้กลยุทธ์การ

บริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. วิจัยต่างประเทศ

Taylor Celya Dionne (2009) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับ 9-12 ในรัฐ Arkansas โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา ซึ่งปัจจัยที่ศึกษาประกอบด้วย 1) ระยะเวลาในการสอนนักเรียน 2) เพศ 3) ขนาดของโรงเรียน 4) สภาพฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียน 5) อายุของครูที่เข้าสู่วิชาชีพครู 6) วุฒิการศึกษา 7) จำนวนปีของประสบการณ์ และ 8) อายุ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 256 คน ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยทั้ง 9 ประการ ตัวแปรตามได้แก่ ความเชื่อด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ไม่พบตัวแปรใดที่สอดคล้องกับความเชื่อเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านการจัดการเรียนการสอน 2) มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างจำนวนปีของประสบการณ์ และความเชื่อเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านการจัดการเรียนการสอน โดยผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าจะมีคะแนนการบริหารจัดการชั้นเรียนสูงกว่า ทั้งนี้ครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 25 ปี จะเป็นผู้ที่สามารถแทรกแซง/แก้ปัญหาการบริหารจัดการชั้นเรียนได้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 2-3 ปี 3) อายุในการเข้าสู่วิชาชีพครูจะพยากรณ์ความเชื่อด้านการจัดการชั้นเรียน 4) มีความสอดคล้องระหว่างตัวแปรเจตคติและความเชื่อเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านบุคคล ทั้งนี้เมื่อคะแนนเจตคติและความเชื่อสูงขึ้น คะแนนการบริหารจัดการชั้นเรียนด้านบุคคลก็สูงขึ้นด้วย

Gilpatrick Robin Sue Holzworth (2010) นักศึกษาปริญญาเอกของ Walden University ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนและการแทรกเสริมพฤติกรรมนักเรียนเพื่อส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียน สามารถจัดการพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนได้อย่างไร โดยการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครู จำนวน 22 คน จาก 2 โรงเรียนในชนบท เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและการศึกษาเชิงลึกกับครู จำนวน 9 คน ผลการวิจัยพบว่ากลยุทธ์ที่ครูจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ มีดังนี้ 1) ครูต้องดำเนินการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงรุกเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน 2) ครูมีการทำวิจัยเชิงพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึง 3) ครูมีภาวะผู้นำในการนำนักเรียนให้ทำตามได้ นอกจากนี้ยังได้คู่มือกลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมให้ครูจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน

Guntuku and Meesala (2013) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูตามการจัดการสัดส่วนตามบริบทของอินเดีย ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนความสามารถของครู ในการจัดการที่ถูกสร้างขึ้นด้วยความพยายามทางวิชาการมี 36 รายการ ในระดับที่ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค

สำหรับรายการทั้งหมด ซึ่งเป็นมีค่าสูงกว่าสถิติที่น่าพอใจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการครูเช่นความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถและระดับความพึงพอใจของนักเรียน ความสามารถและความสำเร็จในอาชีพของนักเรียน ภูมิหลังของครูและความสามารถและอื่น ๆ และ ได้ค้นพบว่าครูบางส่วนยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาจนถึงในปัจจุบันนี้ตามบริบทของคนอินเดีย โดยเฉพาะผู้ที่อยู่นอกอินเดียซึ่งยังไม่เคยมีการวัดการจัดการสมรรถนะครูเลย

Francis and John (2014) ได้วิจัยเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของครูและผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดการศึกษาทักษะชีวิตในโรงเรียนมัธยมศึกษา (LSE) โดยมีจุดมุ่งหมายการวิจัยคือ 1) การศึกษาชุดโปรแกรม LSE 2) เพื่อศึกษาเจตคติของครูและนักเรียนต่อชุดโปรแกรม LSE ในโรงเรียนมัธยมศึกษา 3) เพื่อสร้างและเตรียมความพร้อมของการเรียนการสอน ทักษะการเรียนรู้ การสอน ของชุดโปรแกรม LSE ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 15 คน 2) ครู 30 คน 3) นักเรียน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่การวิเคราะห์จากโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรมการศึกษาทักษะชีวิต การเตรียมความพร้อมครูจึงอยู่ระดับต่ำ ครูมีเจตคติเชิงลบต่อชุดโปรแกรม LSE ส่วนนักเรียนมีเจตคติเชิงบวกต่อชุดโปรแกรม LSE และระดับการเตรียมความพร้อมของการเรียนการสอน ทักษะการเรียนรู้ การสอน อยู่ในระดับต่ำ สรุปได้ว่า ครูควรได้รับการฝึกอบรมก่อนที่จะทำการสอนทักษะชีวิตให้แก่ นักเรียน และทางสถานศึกษาควรจัดทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

Darling-Hammond and Lieberman (2014) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาครูให้มีคุณภาพต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ผลการวิจัยพบว่าประเทศในยุโรปและเอเชียที่มีการยกระดับคุณภาพครู ใน 8 ประเทศ เช่น ฟินแลนด์ สิงคโปร์ เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ ฮังการี แคนาดาออสเตรเลีย โดยส่งเสริม นโยบายในการปฏิบัติงานของครูเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา มีแนวทาง คือ การเน้นความพร้อมทางการศึกษา ส่งเสริมและการประเมินครูใหม่ในประเทศฟินแลนด์ รักษาความรู้และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรมีการพิจารณาตามนโยบาย มีการเพิ่มเรื่อง วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในคุณภาพครูและในการเปลี่ยนแปลงและแก้ปัญหาได้ในเวลาเดียวกัน ทั้ง นโยบายและการปฏิบัติงานทางการศึกษาเข้ากับวัฒนธรรมแต่ละประเทศ เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูในสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศจะเห็นได้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ หรือยุคศตวรรษที่ 21 ประกอบส่วนใหญ่ไปด้วยด้านกายภาพ ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม และด้านการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการ

พัฒนาสมรรถนะครูในการบริหารจัดการชั้นเรียนด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง การศึกษาดูงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการบูรณาการกับการปฏิบัติงาน มุ่งประเด็นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ อันพึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ทักษะการอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ประกอบกับ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านความร่วมมือการทำงาน เป็นทีม และภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ เพื่อให้ส่งผลต่อคุณภาพ ผู้เรียนอย่างเต็มที่ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและผู้เรียนให้มีทัศนคติที่ดีต่อระบบ การศึกษาของประเทศไทย โดยมุ่งเน้นให้เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนคือมีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษา

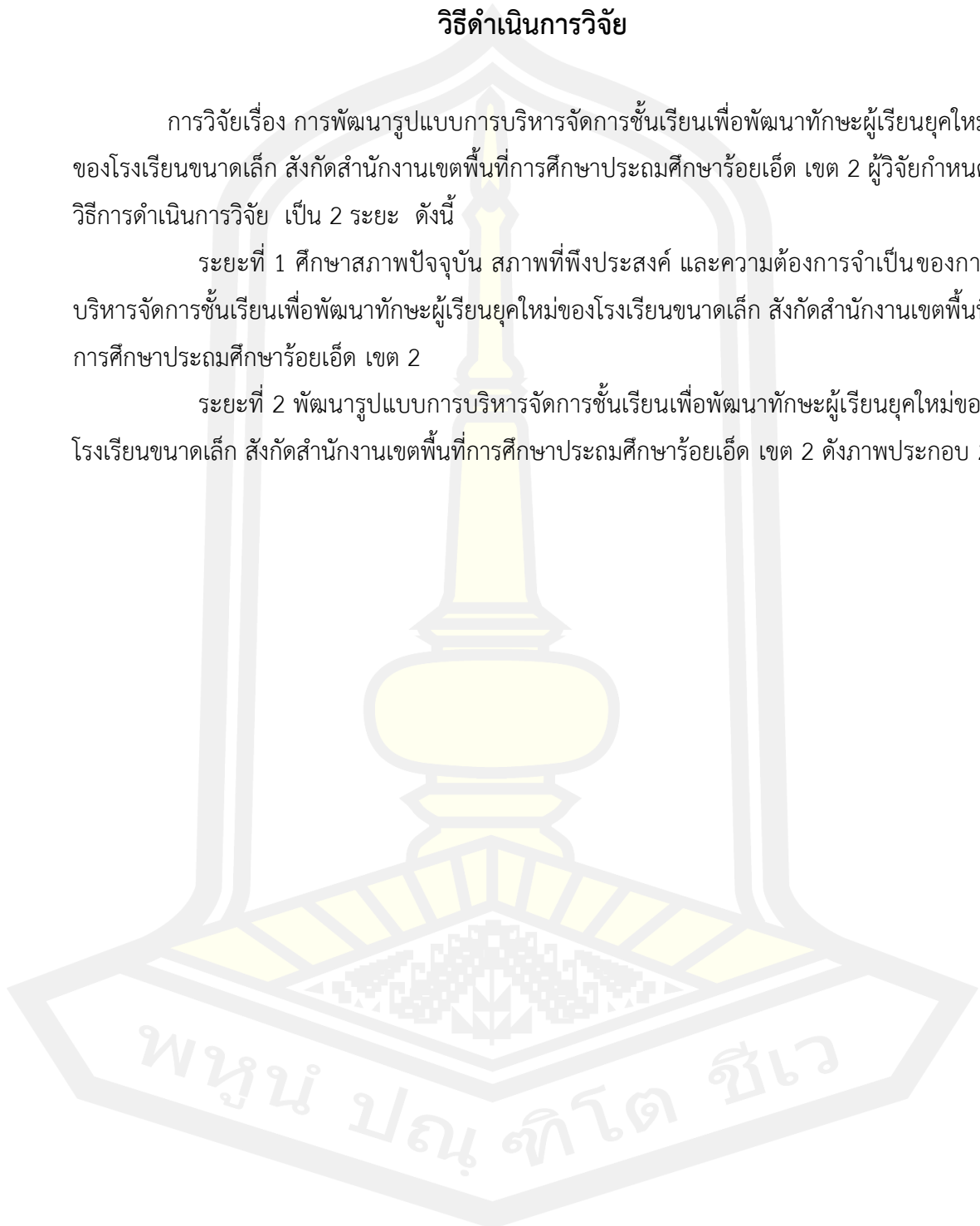
บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่
ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้วิจัยกำหนด
วิธีการดำเนินการวิจัย เป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการ
บริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของ
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนจากนักการศึกษาหลายท่าน

1.2 นำผลการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้องค์ประกอบการบริหารจัดการชั้นเรียน มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและสร้างแบบสอบถาม สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ในการวิจัย แล้วนำไปตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงของข้อคำถาม

1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 235 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2, 2563) จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 235 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 235 คน รวมทั้งสิ้น 212 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 106 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 106 คน รวมทั้งสิ้น 212 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบประชากรกับตารางเคซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจำนวนประชากรทั้งหมด กับตารางสำเร็จรูปของเคซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 212 คน ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง (n)
ผู้บริหารสถานศึกษา	235	106
ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ	235	106
รวม	470	212

2.2.2 ผู้วิจัยคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรที่ได้มาโดยใช้หน่วยการสุ่มเป็นอำเภอ ให้ได้จำนวนครบตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ ดังตาราง 7

ตาราง 7 ตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

อำเภอ	จำนวน (โรงเรียน)	ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง (n)
เกษตรวิสัย	32	64	29
ปทุมรัตน์	32	64	29
พนมไพร	38	76	34
สุวรรณภูมิ	53	106	48
เมืองสรวง	10	20	9
โพนทราย	13	26	12
อาจสามารถ	45	90	41
หนองฮี	12	24	11
โดยรวม	235	470	212

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบสอบถาม

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประสบการณ์ในตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประเภทตำแหน่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้จากการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้มาสร้างเป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยยึดความมุ่งหมายและจากนิยามศัพท์เป็นหลัก

3.3.2 ผู้วิจัยนำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบ

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ไปตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถาม (IOC) จำนวน 5 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1) อาจารย์ ดร.นันทวัน พนมเขต ตำแหน่ง อาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดคุณวุฒิ การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2) นายบุญยืน ชุมไธสง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแอกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 คุณวุฒิ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

3) นางสาวบุญโรม ดอมไธสง ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 คุณวุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

4) นายสายฟ้า หาสีสุข ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านเมืองแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

5) นางนิทรา กลิ่นไกล่ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านหนองแขวงหนองหัวคน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 คุณวุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC มีค่า 0.50-1.00 พบว่า แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารสถานศึกษาสู่โรงเรียนคุณภาพ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00

3.3.4 ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ไปทดลอง (Try Out) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มที่มีลักษณะให้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 30 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 15 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามแต่ละข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ 0.20-1.00 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) เกณฑ์ที่กำหนดคือ ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.95 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.96 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-Total Correlations) อยู่ระหว่าง 0.56-0.88 (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

3.3.6 ผู้วิจัยนำปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อส่งถึงผู้บริหารสถานศึกษา ในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้วิจัยนำส่งด้วยตนเองและผู้ช่วยนักวิจัย จำนวน 212 ฉบับ

4.3 กลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามคืน โดยการติดตามของผู้วิจัย จำนวน 188 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.67

4.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

2) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ตอนที่ 1 การศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 นำข้อมูลจากการวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น (Need Assessment) ในระยะที่ 1 กำหนดคุณสมบัติของโรงเรียนที่จะนำมาเป็นกรณีศึกษาโดยพิจารณาจากโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก จนได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล หรือโรงเรียนที่ได้รับรางวัลห้องเรียนคุณภาพระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวม 6 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1) โรงเรียนอนุบาลเมืองพนมไพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

2) โรงเรียนบ้านท่าลาดวาริชวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

3) โรงเรียนบ้านเมืองแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 (โรงเรียนคุณภาพประจำตำบล)

1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยติดต่อส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขอศึกษาข้อมูลโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) จำนวน 3 โรงเรียน

1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือ

3.1.1 แบบสัมภาษณ์

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

3.2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความต้องการความจำเป็น (Need Assessment) ในระยะที่ 1

3.2.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบ

3.2.4 นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม)

3.2.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.6 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อนำไปส่งถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ในสถานศึกษาของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และนัดหมายวันสัมภาษณ์

4.3 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์พร้อมทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

4.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปประเด็นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสรุปประเด็นและนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ตอนที่ 2 ยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1. ขั้นการดำเนินการ

1.1 วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและหลักการในการร่างการพัฒนาแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เพื่อกำหนดแนวคิดและหลักการการร่างรูปแบบฯ และได้

สังเคราะห์ประเด็นหลักของแนวคิดหลักการและนโยบายที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices)

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1.1 และ 1.2 ยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (ฉบับที่ 1) ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบสาระของารรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นแนวทางเชิงโครงสร้างความคิดที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ครอบคลุมการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม และด้านการเรียนการสอน

การบริหารตามกรอบแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ที่กำหนด ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวางแผน ส่วนที่ 2 การดำเนินงานหรือกิจกรรม ส่วนที่ 3 การตรวจสอบ ส่วนที่ 4 พัฒนาปรับปรุง

ตอนที่ 3 ตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1. ขั้นการดำเนินการ

นำร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มาตรวจสอบยืนยัน โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำแนกเป็นผู้บริหารและครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ดังนี้

2.1 ผู้บริหาร มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตขึ้นไปสาขาการบริหารการศึกษา

2.1.2 ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารสถานศึกษาขึ้นไป

2.1.3 มีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.2 ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.2.1 สำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตขึ้นไปด้านการศึกษา

2.1.2 มีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่า 5 ปี

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ประกอบด้วย

- 1) ดร.สมาน แก้วคำไสย์ อดีตศึกษาธิการจังหวัดมุกดาหาร
 - 2) ดร.สุภีร์ สีพาย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1
 - 3) ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามุกดาหาร
 - 4) นายธีรสิทธิ์ สวัสดิ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ
 - 5) นายเดชา การรัมย์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3
 - 6) นายธานินทร์ ช่อยแก้ว ผู้อำนวยการโรงเรียนร่อนคำหงษ์ทองวิทยา สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
 - 7) ดร.วิหาญ พละพร ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหมากุดหาร
- ### 3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- #### 3.1 ประเภทของเครื่องมือ
- แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม
- #### 3.2 ลักษณะของเครื่องมือ
- แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับร่างรูปแบบการบริหารจัดการ ชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
- ### 3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
- #### 3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)
- #### 3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับร่างรูปแบบ การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

3.3.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบฯ

3.3.4 ผู้วิจัยนำเครื่องมือนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00

3.3.5 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.6 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ในการขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการ การสนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564 ณ ห้องประชุมโรงแรมบ้านเคิงสะหว้น จังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง มีขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 กำหนดวัตถุประสงค์ในการสนทนากลุ่ม

4.2.2 สร้างประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (ฉบับที่ 1)

4.2.3 กำหนดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญและจัดเตรียมนัดหมายการสนทนากลุ่ม

4.2.4 ดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ร่วมสนทนา

4.2.5 จัดข้อมูลที่ได้รับการวิพากษ์ โดยผู้วิจัย และมีผู้ให้บริการทั่วไปทำหน้าที่บริการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การสนทนากลุ่ม กลุ่มดำเนินไปอย่างราบรื่น

4.2.6 วิเคราะห์สรุปรายงานข้อมูล ข้อเท็จจริง จากการสนทนากลุ่ม ได้ร่างรูปแบบฯ ฉบับปรับปรุง

4.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม มาวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็น

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปประเด็นจากการสนทนากลุ่ม และนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตามลำดับ ดังนี้

1. ขั้นการดำเนินการ

นำร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (ฉบับปรับปรุง) ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบฯ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบฯ

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษากรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

3.3.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบ

3.3.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบฯ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00

3.3.5 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.6 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ฉบับสมบูรณ์ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ในการขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการ การสนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

4.3 ผู้วิจัยปรับปรุงรูปแบบฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.4 ผู้วิจัยนำรูปแบบและแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มาให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

4.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบฯ ที่ได้ไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard Deviation) รายชื่อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง	มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง	มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง	มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง	มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง	มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าความเที่ยงของเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถามกับจุดมุ่งหมายโดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย
	R	แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
	$\sum R$	แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) การคำนวณจะใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (r_{xy}) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{XY} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับ
คะแนนรวม

$\sum X$ แทน คะแนนรวมที่หาค่าอำนาจจำแนก

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

N แทน จำนวนทั้งหมดของแบบสอบถาม

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณคะแนนที่หาค่าอำนาจจำแนก

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของแบบสอบถามกำลังสองของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของแบบสอบถามกำลังสองของคะแนนรวม

1.3 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum s_t^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum s_t^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละกลุ่มตัวอย่าง

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นการหาความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นวิธีการหาความแตกต่างของสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น แล้วหารด้วยสภาพที่เป็นอยู่ มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2548)

$$PNI_{\text{Modified}} = \frac{(I-D)}{D}$$

เมื่อ PNI แทน ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
 I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น
 D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้วิจัยลำดับการนำเสนอ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
D	แทน	ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน
I	แทน	ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์
$PNI_{modified}$	แทน	ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเป็น 2 ระยะ ตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการ
บริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ผลศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ดังตาราง 8-12

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา 212 คน เก็บแบบสอบถามคืนได้ จำนวน 188 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.14)

ตาราง 8 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน) N=188	ร้อยละ
ประเภทตำแหน่ง		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	90	47.87
2. ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ	98	52.13
รวม	188	100.00
วุฒิการศึกษา		
1. ปริญญาตรี	90	47.87
2. ปริญญาโท	97	51.60
3. ปริญญาเอก	1	0.53
รวม	188	100.00
ประสบการณ์ในตำแหน่ง		
1. 1-5 ปี	83	44.15
2. 6-10 ปี	80	42.55
3. 10 ปีขึ้นไป	25	13.30
รวม	188	100.00

จากตาราง 8 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามประเภทตำแหน่ง เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 47.87 และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 52.13 จำแนกตามวุฒิการศึกษา เป็นระดับปริญญาตรี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 47.87 ระดับปริญญาโท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60 ระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.53 จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่ง 1-5 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 44.15 ประสบการณ์ 6-10 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 42.55 และประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น โดยรวมรายด้าน

การบริหารจัดการชั้นเรียนยุคใหม่	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI (I-D) D	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1. ด้านกายภาพ	3.37	0.53	ปานกลาง	4.60	0.49	มากที่สุด	0.367	1
2. ด้านสังคม	3.46	0.77	ปานกลาง	4.60	0.50	มากที่สุด	0.329	3
3. ด้านการเรียนการสอน	3.45	0.51	ปานกลาง	4.55	0.49	มากที่สุด	0.320	4
4. ด้านจิตวิทยา	3.44	0.50	ปานกลาง	4.64	0.48	มากที่สุด	0.350	2
โดยรวม	3.43	0.58	ปานกลาง	4.60	0.49	มากที่สุด	0.341	

จากตาราง 9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมรายด้าน ดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสังคม ($\bar{X} = 3.46$) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.45$) ด้านจิตวิทยา ($\bar{X} = 3.44$) และด้านกายภาพ ($\bar{X} = 3.37$)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านจิตวิทยา ($\bar{X} = 4.64$) ด้านกายภาพ และด้านสังคม ($\bar{X} = 4.60$) และด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.55$)

ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านกายภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.367$) ลำดับที่ 2 ด้านจิตวิทยา ($PNI_{\text{modified}} = 0.350$) ลำดับที่ 3 ด้านสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.329$) และลำดับที่ 4 ด้านการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.320$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านกายภาพ

ด้านกายภาพ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI (I-D) D	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1. ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม	3.34	0.52	ปานกลาง	4.58	0.50	มากที่สุด	0.371	3
2. จัดที่นั่งโต๊ะและเก้าอี้ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้สะดวก	3.42	0.48	ปานกลาง	4.56	0.50	มากที่สุด	0.333	6
3. จัดที่นั่งสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.41	0.48	ปานกลาง	4.65	0.48	มากที่สุด	0.364	4
4. ห้องเรียนสะอาดมีความปลอดภัย	3.24	0.66	ปานกลาง	4.55	0.50	มากที่สุด	0.404	1

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้านกายภาพ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI (I-D) D	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
5. บรรยากาศมีความเป็น อิสระของการเรียนรู้	3.35	0.50	ปาน กลาง	4.62	0.48	มากที่สุด	0.379	2
6. แหล่งวิทยบริการเป็น แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียน	3.44	0.51	ปาน กลาง	4.66	0.48	มากที่สุด	0.355	5
โดยรวม	3.37	0.53	ปาน กลาง	4.60	0.49	มากที่สุด	0.367	

จากตาราง 10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ด้านกายภาพ ดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ห้องเรียนสะอาดมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.44$) จัดที่นั่งโต๊ะและเก้าอี้ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้สะดวก ($\bar{X} = 3.42$) จัดที่นั่งสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.41$) บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.35$) ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม ($\bar{X} = 3.34$) และแหล่งวิทยบริการเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.24$)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ห้องเรียนสะอาดมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.66$) จัดที่นั่งสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.65$) บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.62$) ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม ($\bar{X} = 4.58$) จัดที่นั่งโต๊ะและเก้าอี้ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้สะดวก ($\bar{X} = 4.56$) ห้องเรียนสะอาดมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.55$)

ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ห้องเรียนสะอาดมีความปลอดภัย ($PNI_{\text{modified}} = 0.404$) ลำดับที่ 2 บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.379$) ลำดับที่ 3 ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม ($PNI_{\text{modified}} = 0.371$) ลำดับที่ 4 จัดที่นั่งสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.364$) ลำดับที่ 5 แหล่งวิทยบริการเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.355$) และลำดับที่ 6 จัดที่นั่งโต๊ะและเก้าอี้ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้สะดวก ($PNI_{\text{modified}} = 0.333$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านสังคม

ด้านสังคม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI (I-D) D	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
1. ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.45	0.8	ปาน กลาง	4.65	0.50	มากที่สุด	0.348	2
2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบ ต่างๆ ตามกิจกรรมการเรียน การสอน	3.46	0.78	ปาน กลาง	4.56	0.50	มากที่สุด	0.318	3
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ ช่วยกันทำงาน	3.42	0.80	ปาน กลาง	4.64	0.50	มากที่สุด	0.357	1
4. จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนการสอน	3.52	0.68	มาก	4.56	0.50	มากที่สุด	0.295	4
โดยรวม	3.46	0.77	ปาน กลาง	4.60	0.50	มากที่สุด	0.320	

จากตาราง 11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ด้านกายภาพ ดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.52$) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่าง ๆ ตามกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.46$) ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.45$) และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยกันทำงาน ($\bar{X} = 3.42$)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.65$) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยกันทำงาน ($\bar{X} = 4.64$) มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่าง ๆ ตามกิจกรรมการเรียนการสอน, จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.56$)

ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยกันทำงาน ($PNI_{\text{modified}} = 0.357$) ลำดับที่ 2 ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.348$) ลำดับที่ 3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในรูปแบบต่าง ๆ ตามกิจกรรมการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.318$) และลำดับที่ 4 จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.295$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI (I-D) D	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1. ครูเตรียมการเรียนการสอน	3.47	0.52	ปานกลาง	4.55	0.5	มากที่สุด	0.323	3
2. จัดลำดับเนื้อหาสาระความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน	3.44	0.52	ปานกลาง	4.57	0.50	มากที่สุด	0.328	2

ตาราง 12(ต่อ)

ด้านการจัดการเรียน การสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI (I-D) D	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
3. การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะ กระบวนการสร้างความรู้ ด้วยตนเอง	3.42	0.49	ปาน กลาง	4.56	0.50	มากที่สุด	0.333	1
4. เน้นการผสมผสานสาระ การเรียนรู้หรือเน้นบูรณา การ ค้นคว้าจากแหล่ง ความรู้หลากหลาย	3.45	0.50	ปาน กลาง	4.54	0.50	มากที่สุด	0.316	5
5. มุ่งให้นักเรียนประสบ ความสำเร็จ	3.46	0.51	ปาน กลาง	4.57	0.48	มากที่สุด	0.321	4
6. วัดและประเมินผลตาม สภาพจริง	3.45	0.50	ปาน กลาง	4.52	0.48	มากที่สุด	0.310	6
โดยรวม	3.45	0.51	ปาน กลาง	4.55	0.49	มากที่สุด	0.320	

จากตาราง 12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูเตรียมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.47$) มุ่งให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.46$) เน้นการผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย, วัดและประเมินผลตามสภาพจริง ($\bar{X} = 3.45$) จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.44$) และ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.42$)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน, มุ่งให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.57$) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.56$) ครูเตรียมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.55$) เน้นการผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย ($\bar{X} = 4.54$) และวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ($\bar{X} = 4.52$)

ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.333$) ลำดับที่ 2 จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.328$) ลำดับที่ 3 ครูเตรียมการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.323$) ลำดับที่ 4 มุ่งให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ($PNI_{\text{modified}} = 0.321$) ลำดับที่ 5 เน้นการผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.316$) และลำดับที่ 6 วัดและประเมินผลตามสภาพจริง ($PNI_{\text{modified}} = 0.310$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านจิตวิทยา

ด้านจิตวิทยา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI (I-D) D	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
1. สร้างบรรยากาศทางด้าน จิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็น กันเอง	3.48	0.48	ปาน กลาง	4.65	0.50	มาก ที่สุด	0.336	5
2. มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และมีความรักความ ศรัทธาต่อผู้สอน	3.43	0.51	ปาน กลาง	4.66	0.50	มาก ที่สุด	0.359	3

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้านจิตวิทยา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI (I-D) D	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
3. ใช้รูปแบบวิธีและเทคนิค การสอนหลากหลาย	3.46	0.50	ปาน กลาง	4.62	0.50	มาก ที่สุด	0.335	6
4. ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคน แสดงความสามารถปัญญา และศักยภาพแห่งตน	3.44	0.51	ปาน กลาง	4.57	0.48	มาก ที่สุด	0.328	7
5. เสริมแรง สร้างแรงจูงใจ	3.45	0.50	ปาน กลาง	4.72	0.45	มาก ที่สุด	0.368	2
6. ระบบการเกื้อหนุนในการ เรียน	3.41	0.51	ปาน กลาง	4.67	0.45	มาก ที่สุด	0.370	1
7. มีกฎระเบียบในชั้นเรียน	3.40	0.52	ปาน กลาง	4.60	0.48	มาก ที่สุด	0.353	4
โดยรวม	3.44	0.50	ปาน กลาง	4.64	0.48	มาก ที่สุด	0.350	

จากตาราง 13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ด้านจิตวิทยา ดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง ($\bar{X} = 3.48$) ใช้รูปแบบวิธีและเทคนิคการสอนหลากหลาย ($\bar{X} = 3.46$) เสริมแรง สร้างแรงจูงใจ ($\bar{X} = 3.45$) ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญญาและศักยภาพแห่งตน ($\bar{X} = 3.44$) มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันและมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน ($\bar{X} = 3.43$) ระบบการเกื้อหนุนในการเรียน ($\bar{X} = 3.41$) มีกฎระเบียบในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.40$)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เสริมแรง สร้างแรงจูงใจ ($\bar{X} = 4.72$) ระบบการเกื้อหนุนในการเรียน ($\bar{X} = 4.67$) มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันและมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน ($\bar{X} = 4.66$) สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง ($\bar{X} = 4.65$) ใช้รูปแบบวิธีและเทคนิคการสอนหลากหลาย ($\bar{X} = 4.62$) มีกฎระเบียบในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.60$) และให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญญาและศักยภาพแห่งตน ($\bar{X} = 4.57$)

ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ระบบการเกื้อหนุนในการเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.370$) ลำดับที่ 2 เสริมแรง สร้างแรงจูงใจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.368$) ลำดับที่ 3 มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันและมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.359$) ลำดับที่ 4 มีกฎระเบียบในชั้นเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.353$) ลำดับที่ 5 สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.336$) ลำดับที่ 6 ใช้รูปแบบวิธีและเทคนิคการสอนหลากหลาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.335$) และลำดับที่ 7 ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญญาและศักยภาพแห่งตน ($PNI_{\text{modified}} = 0.328$)

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices)

จากผลการศึกษาค่าลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 สามารถจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ซึ่งเรียงจากด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านจิตวิทยา 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำทั้ง 4 ด้าน ไปสร้างแบบสัมภาษณ์โดยเรียงตามลำดับความสำคัญจำเป็นตามลำดับ โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ของโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก จนได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล หรือโรงเรียนที่ได้รับรางวัลห้องเรียนคุณภาพระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่

1) โรงเรียนอนุบาลเมืองพนมไพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

2) โรงเรียนบ้านท่าลาดวารีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

3) โรงเรียนบ้านวาริสวัสดิ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

ผู้วิจัยสรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์ ได้ดังนี้

1. ด้านกายภาพ

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการสามารถสรุปการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านกายภาพ ได้ดังนี้

โรงเรียนที่ 1

“...ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียทุกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กระจายสัญญาณอินเทอร์เน็ตไร้สายให้ทั่วถึง ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลของผู้เรียน เน้นการศึกษาค้นคว้าในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อกระตุ้นแรงบรรดาลใจในการพัฒนาตนเอง...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

“...มีระบบคัดกรองนักเรียนก่อนเข้าห้องเรียนเพื่อป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เว้นระยะห่างและสร้างความตระหนักในการใช้พื้นที่ร่วมกันอย่างระวัง เน้นการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันไวรัสโคโรนา หลีกเลี่ยงการรวมตัวกันในสถานที่คับแคบ”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...นิเทศติดตามการจัดห้องเรียนให้สวยงามตามบริบท เพื่อให้เป็นห้องเรียนคุณภาพอย่างสมบูรณ์ ห้องเรียนต้องมีความสะอาด มีสื่อที่ทันสมัยให้ถึงพร้อมต่อการจัดการเรียนการสอน หากมีสิ่งใดที่ต้องใช้งบประมาณให้จัดทำโครงการเพื่อเสนอของบประมาณเพิ่มเติม มีการประชุมวางแผนร่วมกันทุกภาคส่วนเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันตลอดทั้งหาข้อบกพร่อง ขาดเกินเพื่อต่อเติม ปรับแต่งให้บริบทต่างๆ ภายในห้องเรียนสมบูรณ์พร้อมที่จะพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพของผู้เรียน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

“...จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียนโดยเว้นระยะห่างทางสังคม ปฏิบัติตามมาตรการ การควบคุมและป้องกันโรคไวรัสโคโรนา อย่างเคร่งครัด มีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 3

“...วางแผนการจัดห้องเรียนคุณภาพด้านกายภาพหรือบริบทในแผนปฏิบัติ ราชการประจำปี เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน มีการจัดประกวดห้องเรียนคุณภาพเพื่อกระตุ้น ความใส่ใจ ในการบริหารจัดการชั้นเรียนของครู และกระตุ้นการออกแบบห้องเรียนตามอุดมคติของ ครูเพื่อถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 30 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

“...พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่าง สร้างสรรค์ มีการจัดตกแต่งห้องเรียนให้น่าเรียนรู้ มีมุมกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เน้นการจัดการ เรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 30 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

ตาราง 14 บทสรุปแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียน ขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์ ด้านกายภาพ

แนวทางการพัฒนา	ความถี่
1. วางแผนการจัดห้องเรียนคุณภาพด้านกายภาพหรือบริบทในแผนปฏิบัติราชการประจำปี	3
2. ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียครบทุกห้องเรียน	3
3. คัดกรองนักเรียนก่อนเข้าห้องเรียนเพื่อป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	4
4. จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียนโดยเว้นระยะห่างทางสังคม	4
5. นิเทศติดตามการจัดห้องเรียนด้านกายภาพทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง	3
6. พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่างสร้างสรรค์	3

จากตาราง 14 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านกายภาพ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. วางแผนการจัดห้องเรียนคุณภาพด้านกายภาพหรือบริบทในแผนปฏิบัติการประจำปี

2. ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียครบทุกห้องเรียน

3. คัดกรองนักเรียนก่อนเข้าห้องเรียนเพื่อป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

4. จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียนโดยเว้นระยะห่างทางสังคม

5. นิเทศติดตามการจัดห้องเรียนด้านกายภาพทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง

6. พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่างสร้างสรรค์

2. ด้านจิตวิทยา

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการสามารถสรุปการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านจิตวิทยา ได้ดังนี้

โรงเรียนที่ 1

“...วางแผนแนวทางการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพจิตใจของผู้เรียน การจัดอบรมครูในด้านจิตวิทยาเพื่อที่จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรม ปฏิกริยา หรือ การแสดงอารมณ์ของผู้เรียน ที่มีต่อเหตุการณ์หนึ่ง ๆ ได้อย่างเข้าใจ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

“...สร้างบรรยากาศอบอุ่นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อใจครู ครูได้รับการอบรมและเรียนรู้จิตวิทยาเบื้องต้น เพื่อประโยชน์ในการนำมาใช้ในการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า ณ ช่วงขณะหนึ่ง หากนักเรียนแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง นักเรียนกำลังรู้สึกอย่างไร และคิดอะไร ต้องการอะไร เพื่อให้ครูสามารถเข้าใจผู้เรียนได้ สามารถเข้าไปช่วยเหลือดูแลเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาต่าง...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...ส่งเสริมให้ครูมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้ กระตุ้นให้ครูได้รับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง กระตุ้นให้ครูแสดงความสามารถที่ซ่อนอยู่ภายในตนเองออกมาโดยการส่งผลงาน

นวัตกรรมการจัดการชั้นเรียน และใช้รางวัลเป็นตัวโน้มน้าวให้ครูเกิดแรงบันดาลใจที่จะทำนวัตกรรมที่ดีที่สุดเพื่อใช้ในการนำไปพัฒนาผู้เรียน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

“...สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนการสอน และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียนอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข คอยสังเกต ช่วยเหลือ แนะนำ แนะนำนักเรียนอย่างใกล้ชิด...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 3

“...นิเทศติดตามบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนด้านจิตใจอย่างสร้างสรรค์ มีการอบรมธรรมะเพื่อพัฒนาคุณภาพจิตใจ ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 30 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

“...ครูพัฒนานักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องและสร้างสรรค์...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 30 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

ตาราง 15 บทสรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์ ด้านจิตวิทยา

แนวทางการพัฒนา	ความถี่
1. วางแผนแนวทางการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพจิตใจของผู้เรียน	4
2. สร้างบรรยากาศอบอุ่นเพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อใจครู	3
3. ส่งเสริมให้ครูมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้	3
4. สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนการสอน	4
5. นิเทศติดตามบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	5
6. พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์	3

จากตาราง 15 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านจิตวิทยา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. วางแผนแนวทางการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพจิตใจของผู้เรียน
2. สร้างบรรยากาศอบอุ่นเพื่อให้นักเรียนเกิดคามเชื่อใจครู
3. ส่งเสริมให้ครูมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้
4. สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนการสอน
5. นิเทศติดตามบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
6. พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์

3. ด้านสังคม

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการสามารถสรุปการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านสังคม ได้ดังนี้

โรงเรียนที่ 1

“...จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและนักเรียน มีการวางกฎระเบียบของทางโรงเรียนที่เข้มงวด มีการวางข้อปฏิบัติร่วมกัน จัดการประชุมสถานักเรียนเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันโดยใช้สถานักเรียนเป็นสื่อกลางในการดำเนินการกิจกรรมต่างๆ เพื่อขยายผลการทำงานในระบอบประชาธิปไตย...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 29 กันยายน 2564 : สัมภาษณ์)

“...ครูทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ปลูกฝังกฎ กติกา มารยาทในการอยู่ร่วมกันในสังคม มีการอบรมเรื่องการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้อง บูรณาการแนวคิดใหม่ๆ ให้สามารถใช้ควบคู่กับแนวคิดเดิมๆ เช่นการเคารพในสิทธิ เสรีภาพของผู้อื่น การให้เกียรติกันและกัน การรู้ลำดับความอาวุโส...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 29 กันยายน 2564 : สัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และร่วมนิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ผู้เรียน การจัดกิจกรรมเสริมภูมิคุ้มกัน พี่ช่วยน้อง พี่สอนน้อง ปลูกฝังความรักและให้เกียรติตนเอง ให้เกียรติผู้อื่น

การปลูกฝังการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข ความคิดแตกต่างได้ แต่ความแตกแยกจะเกิดขึ้นภายในโรงเรียนไม่ได้...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 29 กันยายน 2564 : สัมภาษณ์)

“...มอบหมายหรือจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นทีม อบรมเรื่องมารยาทการอยู่ร่วมกันในสังคม สอดแทรกในช่วงเวลาที่ทำกรเรียนการสอน กระทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้เรียน แนะนำส่งเสริมผู้เรียนด้วยความเต็มใจ ดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 29 กันยายน 2564 : สัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 3

“...พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข มีกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติที่ชัดเจนในการอยู่ร่วมกันในสังคม ปลูกฝังความรักกันฉันท์ญาติสนิทมิตรสหายให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 30 กันยายน 2564 : สัมภาษณ์)

“...บูรณาการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารร่วมกันทางเครือข่ายออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ ปลูกฝังการเคารพ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน การฟังพาวอาศัยกัน ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 30 กันยายน 2564 : สัมภาษณ์)

ตาราง 16 บทสรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์ ด้านสังคม

แนวทางการพัฒนา	ความถี่
1. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน	3
2. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและนักเรียน	3
3. ครูทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนในการเรียนการสอน	4
4. นิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ผู้เรียน	4

ตาราง 16 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	ความถี่
5. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นทีม	6
6. บูรณาการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารร่วมกันทางเครือข่ายออนไลน์อย่างสร้างสรรค์	5
7. พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข	3

จากตาราง 16 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านสังคม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน
2. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและนักเรียน
3. ครูทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนในการเรียนการสอน
4. นิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ผู้เรียน
5. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นทีม
6. บูรณาการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารร่วมกันทางเครือข่ายออนไลน์อย่างสร้างสรรค์
7. พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข

4. ด้านการเรียนการสอน

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการสามารถสรุปการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการเรียนการสอน ได้ดังนี้

โรงเรียนที่ 1

“...ดำเนินการนิเทศการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กำลังใจผู้สอนและสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนและผู้ปกครอง สนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การจัดหาสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย การกระจายเทคโนโลยีให้ทั่วถึงทุกห้องเรียน จัดอบรมบุคลากรตามหัวข้อที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

“...ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์ บูรณาการความรู้ที่ครอบคลุมทุกรายวิชา มีการจัดอบรมในหัวข้อต่างๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อการนำมาใช้ในการพัฒนาความรู้ของครู เพื่อถ่ายทอดสิ่งที่ได้รับมานั้นส่งต่อไปยังผู้เรียน สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 29 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...วางแผนหรือกำหนดปฏิทินวิชาการเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในสถานศึกษาให้เกิดความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนตรงกัน การจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถของครู การวางหลักสูตรที่เหมาะสม การจัดทำแผนการเรียนรู้ของครู การนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 29 กันยายน 2564 : สัมภาษณ์)

“...จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ ทุกที่ทุกเวลา เพื่อกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 29 กันยายน 2564 : สัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 3

“...ส่งเสริมให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าถึงได้ง่าย และผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งเสริมการประกวดนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน การให้ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนได้ตรงเป้าหมาย การจัดอบรมครู...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา, 30 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

“...พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีทางไกล มีการเชิญวิทยากรมาร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน การศึกษานอกสถานที่ เพื่อกระตุ้นความตื่นตันทื่นเต้นน่าสนใจให้เกิดขึ้นต่อตัวผู้เรียน การใช้สื่อที่หลากหลาย มีการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, 30 กันยายน 2564: สัมภาษณ์)

ตาราง 17 บทสรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของ
โรงเรียนขนาดเล็ก จากการสัมภาษณ์ ด้านการเรียนการสอน

แนวทางการพัฒนา	ความถี่
1. กำหนดปฏิทินวิชาการเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในสถานศึกษา	3
2. ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์	3
3. จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ ทุกเวลา	3
4. นิเทศการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	3
5. เชิญวิทยากรมาร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน	2
6. พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีทางไกล	6

จากตาราง 17 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุค
ใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการเรียนการสอน มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. กำหนดปฏิทินวิชาการเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในสถานศึกษา
2. ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์
3. จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา
4. นิเทศการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
5. เชิญวิทยากรมาร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน
6. พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีทางไกล

ตอนที่ 2 ยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของ
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อ
พัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษ
ร้อยเอ็ด เขต 2 โดยการเก็บข้อมูลกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสำรวจข้อมูลจาก
แบบสอบถาม แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เพื่อมาจัดลำดับความต้องการจำเป็น
แล้วนำไปศึกษากับโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ผู้วิจัยสามารถยกร่างรูปแบบการ
บริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้ดังตาราง 18-21

ตาราง 18 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี
ด้านกายภาพ

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
1. ด้านกายภาพ		
1. ออกแบบสภาพแวดล้อม ทางกายภาพเหมาะสม 2. จัดที่นั่งโต๊ะและเก้าอี้ที่ สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ สะดวก 3. จัดที่นั่งสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนการสอน 4. ห้องเรียนสะอาดมีความ ปลอดภัย 5. บรรยากาศมีความเป็น อิสระของการเรียนรู้ 6. แหล่งวิทยบริการเป็นแหล่ง เรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของ ผู้เรียน	1. วางแผนการจัดห้องเรียน คุณภาพด้านกายภาพหรือ บริบทในแผนปฏิบัติราชการ ประจำปี 2. ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียครบทุก ห้องเรียน 3. คัดกรองนักเรียนก่อนเข้า ห้องเรียนเพื่อป้องกันโรคติดต่อ ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID- 19) 4. จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียน โดยเว้นระยะห่างทางสังคม 5. นิเทศติดตามการจัด ห้องเรียนด้านกายภาพทุกภาค เรียนอย่างต่อเนื่อง 6. พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียน คุณภาพโดยบูรณาการใช้ เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่าง สร้างสรรค์	1. ออกแบบสภาพแวดล้อม ทางกายภาพเหมาะสม 2. ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียครบทุก ห้องเรียน 3. จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียน โดยเว้นระยะห่างทางสังคม 4. ห้องเรียนสะอาดมีความ ปลอดภัย 5. บรรยากาศมีความเป็น อิสระของการเรียนรู้ 6. นิเทศติดตามการจัด ห้องเรียนด้านกายภาพทุกภาค เรียนอย่างต่อเนื่อง 7. พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียน คุณภาพโดยบูรณาการใช้ เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่าง สร้างสรรค์

จากตาราง 18 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุค
ใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ด้าน
กายภาพ มีดังนี้

1. ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม
2. ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียครบทุกห้องเรียน
3. จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียนโดยเว้นระยะห่างทางสังคม
4. ห้องเรียนสะอาดมีความปลอดภัย
5. บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้
6. นิเทศติดตามการจัดห้องเรียนด้านกายภาพทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง
7. พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่าง

สร้างสรรค์

ตาราง 19 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
2. ด้านจิตวิทยา		
1. สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง 2. มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และมีความรักความศรัทธาต่อผู้สอน 3. ใช้รูปแบบวิธีและเทคนิคการสอนหลากหลาย 4. ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเรียนตามความสนใจความถนัด	1. วางแผนแนวทางสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน 2. สร้างบรรยากาศอบอุ่นเพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อใจครู 3. ส่งเสริมให้ครูมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้ 4. สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนการสอน 5. นิเทศติดตามบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	1. วางแผนแนวทางสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน 2. สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง 3. ครูมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้ 4. ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญญาและศักยภาพของตน

ตาราง 19 (ต่อ)

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
5. ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคน แสดงความสามารถปัญญาและ ศักยภาพแห่งตน 6. เสริมแรง สร้างแรงจูงใจ 7. ระบบการเกื้อหนุนในการ เรียน 8. มีกฎระเบียบในชั้นเรียน	6. พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมควบคู่กับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนอย่าง สร้างสรรค์	5. มีกฎระเบียบในชั้นเรียน 6. นิเทศติดตามบรรยากาศการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง 7. พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมควบคู่กับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนอย่าง สร้างสรรค์

จากตาราง 19 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ด้านจิตวิทยา มีดังนี้

1. วางแผนแนวทางสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน
2. สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็น
กันเอง
3. ครูมีวุฒิภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้
4. ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญญาและศักยภาพแห่งตน
5. มีกฎระเบียบในชั้นเรียน
6. นิเทศติดตามบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
7. พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
อย่างสร้างสรรค์

ตาราง 20 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีด้าน
สังคม

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
3. ด้านสังคม		
1. ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน กับผู้สอนในรูปแบบต่าง ๆ ตามกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยกัน ทำงาน 4. จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนการสอน	1. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการ สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างครู และนักเรียน 2. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อ การมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวก ระหว่างครูและนักเรียน 3. ครูทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและ อำนวยความสะดวกให้กับ นักเรียนในการเรียนการสอน 4. นิเทศติดตามกิจกรรมการ เรียนการสอนโดยเน้นการ ปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ ผู้เรียน 5. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ ทำงานเป็นทีม 6. บูรณาการใช้เทคโนโลยีใน การติดต่อสื่อสารร่วมกันทาง เครือข่ายออนไลน์อย่าง สร้างสรรค์ 7. พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่าง ปกติสุข	1. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างครูและนักเรียน 2. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อ การมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวก ระหว่างครูและนักเรียน 3. ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 4. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ ทำงานเป็นทีม 5. บูรณาการใช้เทคโนโลยีใน การติดต่อสื่อสารร่วมกันทาง เครือข่ายออนไลน์อย่าง สร้างสรรค์ 6. นิเทศติดตามกิจกรรมการ เรียนการสอนโดยเน้นการ ปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ ผู้เรียน 7. พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะ ชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ อย่างปกติสุข

จากตาราง 20 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ด้านสังคม มีดังนี้

1. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน
2. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและนักเรียน
3. ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
4. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นทีม
5. บูรณาการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารร่วมกันทางเครือข่ายออนไลน์อย่าง

สร้างสรรค์

6. นิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ผู้เรียน
7. พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข

ตาราง 21 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีด้านการเรียนการสอน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
4. ด้านการเรียนการสอน		
1. ครูเตรียมการเรียนการสอน 2. จัดลำดับเนื้อหาสาระความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน 3. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง	1. กำหนดปฏิทินวิชาการเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในสถานศึกษา 2. ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์ 3. จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา 4. นิเทศการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	1. ครูเตรียมการเรียนการสอน 2. จัดลำดับเนื้อหาสาระความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน 3. จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง 4. ผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย

ตาราง 21 (ต่อ)

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
4. เน้นการผสมผสานสาระ การเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้ หลากหลาย 5. มุ่งให้นักเรียนประสบ ความสำเร็จ 6. วัดและประเมินผลตาม สภาพจริง	5. เชิญวิทยากรมาร่วมในการ กิจกรรมการเรียนการสอน 6. พัฒนาการเรียนการสอนโดย ใช้เทคโนโลยีทางไกล	5. เชิญวิทยากรมาร่วมในการ กิจกรรมการเรียนการสอน 6. จัดทำและจัดหาสื่อ เทคโนโลยีในการเรียนการ สอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ ทุกที่ทุกเวลา 7. นิเทศการจัดการเรียนการ สอนอย่างต่อเนื่อง 8. พัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยี

จากตาราง 21 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ด้านการเรียนการสอน มีดังนี้

1. ครูเตรียมการเรียนการสอน
2. จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน
3. จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
4. ผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย
5. เชิญวิทยากรมาร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน
6. จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา
7. นิเทศการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
8. พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ตอนที่ 1 มาयर่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) วิธีดำเนินการ 4) การประเมิน และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้

(ฉบับร่าง)

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1. หลักการ

การจัดการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานนั้น บุคคลที่มีบทบาทสำคัญ คือ “ครู” ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด 7 ว่าด้วยครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มาตรา 52 กำหนดไว้ว่า “ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิตการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียม บุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำอย่างต่อเนื่อง” เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและรอบรู้ในทักษะของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่เป็นสมรรถนะประจำสายงานของครูด้านคุณภาพการปฏิบัติงานประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา และ 3) การกำกับดูแลชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549) การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ครูต้องสอนเนื้อหาให้ทันตามหลักสูตร ซึ่งเต็มไปด้วยเนื้อหามากมาย ด้วยหน้าที่หลายอย่างจึงต้องทำให้ครูหลายท่านพยายามสอนเนื้อหาให้ทันเปรียบเสมือนการกรอกความรู้ให้กับนักเรียนโดยไม่ตั้งใจ และครูที่มีประสบการณ์ด้านการสอนมากมักจะมีความเชื่อมั่นในวิธีการควบคุมชั้นเรียนของตนเองสูง โดยบังคับให้นักเรียนต้องเชื่อฟังและอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดจนเกินไป ถือว่าเป็นแนวทางที่ไม่สอดคล้องกับแนวการเรียนการสอนในปัจจุบันมากนัก (ศศิธร ชันติธรากร, 2551)

จะเห็นได้ว่าการศึกษาไทยยังมีปัญหา จึงทำให้เกิดวิกฤตทางปัญญา แล้วพาให้เกิดวิกฤตชาติ การแก้วิกฤตทำได้หลายอย่าง รวมทั้งการรักษาด้วยยุทธศาสตร์ทางปัญญา และการปฏิรูปการศึกษาเพื่อความเข้มแข็งทางปัญญาโดยรอบด้านโดยเร็ว การปฏิรูปการศึกษาจึงเป็นวาระเร่งด่วนของชาติ และประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษา คือ การบริหารจัดการศึกษาชาติ

ประสิทธิภาพและประสิทธิผล สถานศึกษาควรมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพด้วยกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยที่เกี่ยวข้องให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พชรวิทย์ จันทรศิริสิริ, 2562)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นสิ่งที่ครูต้องคำนึงถึงและพัฒนาชั้นเรียนทั้งด้านกายภาพ จิตวิทยา สังคม และการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาตอบสนองตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ อีกทั้งเป็นการมุ่งให้การบริหารจัดการชั้นเรียนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนอย่างยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้ใช้รูปแบบบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก

3. วิธีดำเนินการ

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีวิธีดำเนินการ โดยใช้แนวคิดการบริหารตามแนวทางของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านกายภาพ ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม
- 1.2 ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียครบทุกห้องเรียน
- 1.3 จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียนโดยเว้นระยะห่างทางสังคม
- 1.4 ห้องเรียนสะอาดมีความปลอดภัย
- 1.5 บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้
- 1.6 นิเทศติดตามการจัดห้องเรียนด้านกายภาพทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง
- 1.7 พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่างสร้างสรรค์

2. ด้านจิตวิทยา ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 วางแผนแนวทางสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.2 สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็น
 กันเอง

2.3 ครูมีวุฒิภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้

2.4 ให้ออกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญญาและศักยภาพแห่งตน

2.5 มีกฎระเบียบในชั้นเรียน

2.6 นิเทศติดตามบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2.7 พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 อย่างสร้างสรรค์

3. ด้านสังคม ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

3.1 สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน

3.2 จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและนักเรียน

3.3 ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

3.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นทีม

3.5 บูรณาการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารร่วมกันทางเครือข่ายออนไลน์อย่าง
 สร้างสรรค์

3.6 นิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่

ผู้เรียน

3.7 พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข

4. ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

4.1 ครูเตรียมการเรียนการสอน

4.2 จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน

4.3 จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

4.4 ผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย

4.5 เชิญวิทยากรมาร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน

4.6 จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุก
 เวลา

4.7 นิเทศการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

4.8 พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี

4. การประเมิน

การประเมินการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นการตรวจสอบกิจกรรมตามรูปแบบ ว่าสนองต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายมากน้อยเพียงใด โดยมีการประเมิน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนการดำเนินการ

ขั้นที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินการ

ขั้นที่ 3 ประเมินหลังดำเนินการ

ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนการดำเนินการ เป็นการประเมินความพร้อมก่อนการดำเนินงานของผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ในเรื่องต่อไปนี้

- 1.1 ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของกิจกรรมมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด
- 1.2 ตรวจสอบเครื่องมือ สื่อ คน และเวลา
- 1.3 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี
- 1.4 การสร้างเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติตามรูปแบบ

ขั้นที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินการ เป็นการประเมินขณะปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยกำหนดรายละเอียดในแผนการประเมิน ให้ครอบคลุมสาระสำคัญ ต่อไปนี้

- 2.1 เรื่องที่ประเมิน
 - 2.1.1 วัตถุประสงค์
 - 2.1.2 เป้าหมายเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
- 2.2 วิธีการประเมิน
- 2.3 เครื่องมือประเมิน
- 2.4 ระยะเวลาดำเนินการ
- 2.5 ผลการประเมิน

ขั้นที่ 3 ประเมินหลังดำเนินการ เป็นการประเมินผลสำเร็จของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งประเมินได้จากสาระสำคัญ ตามวิธีดำเนินการและความพึง

พอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

5. เจาะลึกความสำเร็จ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ควรมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำทางวิชาการและนวัตกรรมการเรียนรู้

2. ครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด ต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นและทักษะการปฏิบัติงานตามภารกิจ รวมทั้งทักษะการทำงานเป็นทีม

3. คณะกรรมการสถานศึกษา ต้องได้รับการอบรมพัฒนาในด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด มีการประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

4. โรงเรียนกำหนดเป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 และมีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ความสำเร็จที่สามารถวัดได้จริง

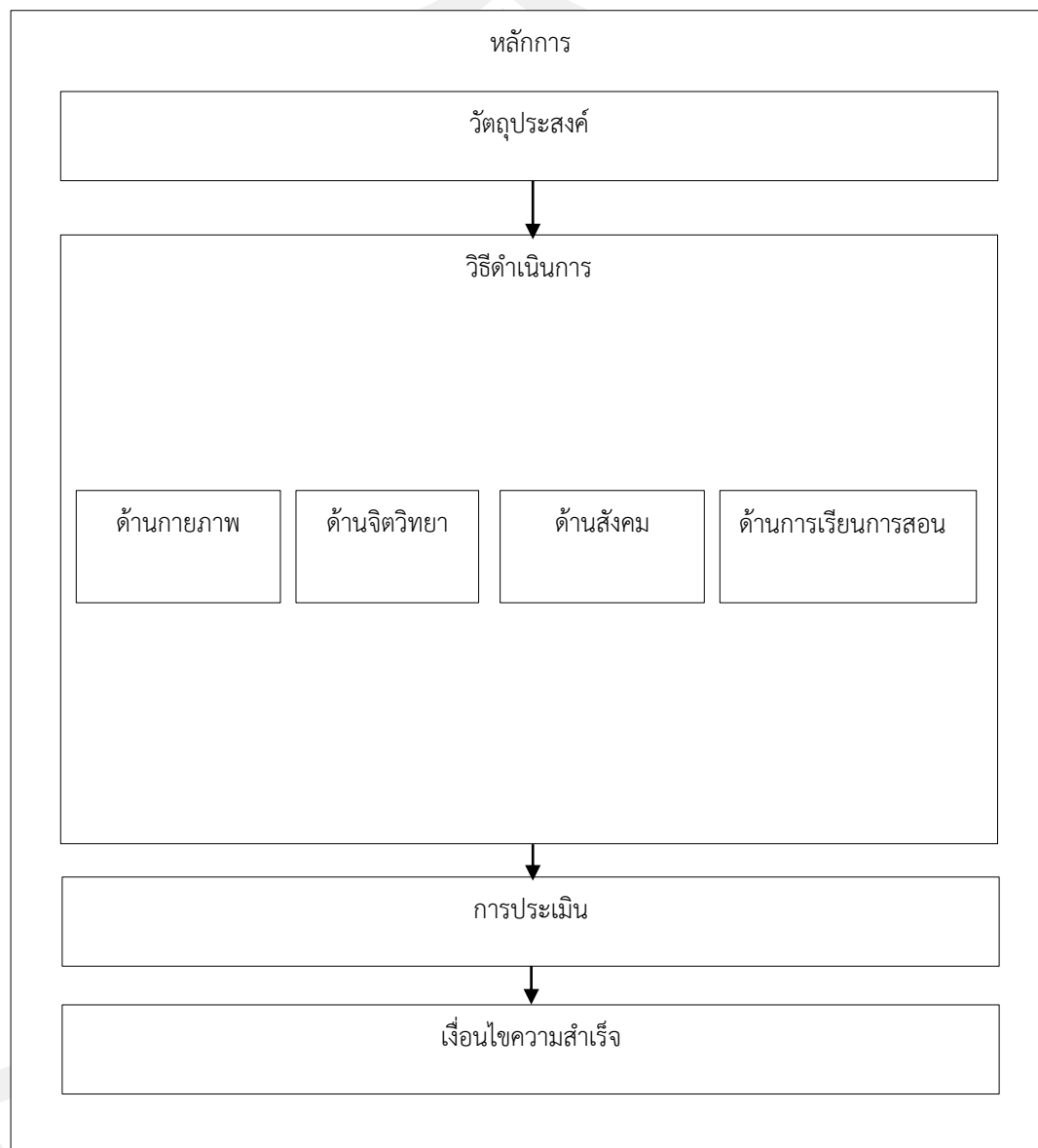
5. ปฏิบัติตามรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

6. มีการนิเทศ ติดตาม รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามปฏิทินการนิเทศติดตาม

7. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ความร่วมมือ ทำงานเป็นทีม มีการสื่อสารทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

8. ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (ฉบับร่าง) ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียน ขนาด
เล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (ฉบับร่าง)

ตอนที่ 3 การตรวจสอบ ยืนยัน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

3.1 ตรวจสอบ ยืนยัน ร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

การจัดสนทนากลุ่มซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564 ณ ห้องประชุมโรงแรมบ้านเคิงสะหวัน จังหวัดมุกดาหาร สามารถสรุปผลการสนทนากลุ่ม ดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงบทสรุปรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จากการสนทนากลุ่ม

ร่างรูปแบบ	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
1. หลักการ	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้เพิ่มทักษะผู้เรียนยุคใหม่	เพิ่มทักษะผู้เรียนยุคใหม่หรือ 3R X 8C
2. วัตถุประสงค์	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้เพิ่มข้อความ	...มีและใช้รูปแบบ...
3. วิธีดำเนินการ		
1. ด้านกายภาพ	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้	1. ด้านกายภาพ
1.1 ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับข้อความ	1.1 ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสมกับการเรียนการสอนในสถานการณ์โรคอุบัติใหม่
1.2 ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยีหรือสื่อมัลติมีเดียครบทุกห้องเรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้	1.2 ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยีหรือสื่อมัลติมีเดียครบทุกห้องเรียน

ตาราง 22 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
1.3 จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียน โดยเว้นระยะห่างทางสังคม	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้	1.3 จัดโต๊ะ เก้าอี้ ใน ห้องเรียนโดยเว้นระยะห่าง ทางสังคม
1.4 ห้องเรียนสะอาดมีความ ปลอดภัย	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
1.5 บรรยากาศมีความเป็นอิสระ ของการเรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
1.6 นิเทศติดตามการจัด ห้องเรียนด้านกายภาพทุกภาค เรียนอย่างต่อเนื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับ ข้อความให้กระชับ และให้ เป็นข้อ 1.4	1.4 นิเทศติดตามการจัด ห้องเรียนด้านกายภาพอย่าง ต่อเนื่อง
1.7 พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียน คุณภาพโดยบูรณาการใช้ เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่าง สร้างสรรค์	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 1.5	1.5 พัฒนาห้องเรียนสู่ ห้องเรียนคุณภาพโดยบูรณา การใช้เทคโนโลยีร่วมด้วย อย่างสร้างสรรค์
2. ด้านจิตวิทยา	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้	2. ด้านจิตวิทยา
2.1 วางแผนแนวทางสนับสนุน การเรียนการสอนเพื่อพัฒนา ผู้เรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
2.2 สร้างบรรยากาศทางด้าน จิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มี ความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 2.2	2.2 สร้างบรรยากาศทางด้าน จิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็น กันเอง
2.3 ครูมีวุฒิภาวะผู้นำแห่งการ เรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 2.1	2.1 ครูมีภาวะผู้นำแห่งการ เรียนรู้

ตาราง 22 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
2.4 ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคน แสดงความสามารถปัญญา และศักยภาพแห่งตน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับ ข้อความ และให้เป็นข้อ 2.3	2.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ แสดงความสามารถตาม ศักยภาพ
2.5 มีกฎระเบียบในชั้นเรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้เพิ่ม ข้อความและให้เป็นข้อ 2.4	2.4 มีกฎระเบียบในชั้นเรียน ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ กำหนด
2.6 นิเทศติดตามบรรยากาศการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 2.5	2.5 นิเทศติดตามบรรยากาศ การจัดกิจกรรมการเรียนการ สอนอย่างต่อเนื่อง
2.7 พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมควบคู่กับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนอย่าง สร้างสรรค์	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 2.6	2.6 พัฒนานักเรียนด้าน คุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับ การจัดกิจกรรมการเรียนการ สอนอย่างสร้างสรรค์
3. ด้านสังคม	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้	3. ด้านสังคม
3.1 สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการ สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างครูและนักเรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
3.2 จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อ การมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง ครูและนักเรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 3.1	3.1 จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อ ต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวก ระหว่างครูและนักเรียน
3.3 ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 3.2	3.2 ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
3.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ ทำงานเป็นทีม	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 3.3	3.3 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ ทำงานเป็นทีม

ตาราง 22 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
3.5 บูรณาการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารร่วมกันทางเครือข่ายออนไลน์อย่างสร้างสรรค์	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับข้อความรวมกับข้อ 3.7	รวมกับข้อ 3.7
3.6 นิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ผู้เรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และให้เป็นข้อ 3.4	3.4 นิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ผู้เรียน
3.7 พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับข้อความรวมกับข้อ 3.5 และให้เป็นข้อ 3.5	3.5 พัฒนาทักษะการสื่อสารโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์
4. ด้านการเรียนการสอน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้	4. ด้านการเรียนการสอน
4.1 ครูเตรียมการเรียนการสอน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้เพิ่มคำว่า “โดยเน้นการอ่านออกเขียนได้เป็นสำคัญ”	4.1 ครูเตรียมการเรียนการสอนโดยเน้นการอ่านออกเขียนได้ เป็นสำคัญ
4.2 จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับข้อความให้กระชับ	4.2 จัดลำดับเนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เรียน
4.3 จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้	4.3 จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
4.4 ผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้รวมกับข้อ 4.3	รวมกับข้อ 4.3

ตาราง 22 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
4.5 เชิญวิทยากรมาร่วมในการ กิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 4.5	4.4 เชิญวิทยากรมาร่วมใน การกิจกรรมการเรียนการ สอน
4.6 จัดทำและจัดหาสื่อ เทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุก เวลา	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับ ข้อความและให้เป็นข้อ 4.5	4.5 จัดทำและจัดหาสื่อ เทคโนโลยีในการเรียนการ สอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึง ได้ง่าย
4.7 นิเทศการจัดการเรียนการ สอนอย่างต่อเนื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับ ข้อความและให้เป็นข้อ 4.6	4.6 นิเทศการจัดการเรียน การสอนตามทักษะผู้เรียน 3R X 8C อย่างต่อเนื่อง
4.8 พัฒนาการเรียนการสอนโดย ใช้เทคโนโลยี	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้และ ให้เป็นข้อ 4.7	4.7 พัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยี
4. การประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้	คงไว้
5. เงื่อนไขความสำเร็จ	ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้คงไว้เพิ่ม เงื่อนไข	เพิ่มเงื่อนไขขอบบาท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

3.2 แกไขร่างรูปแบบการประเมินผลการจัดการศึกษาโดยใช้บาลานซ์สกอ์การ์ด
สำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ตามข้อเสนอแนะ
ผู้ทรงคุณวุฒิจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ดังนี้

พหุบัน ปณ จิต ชีเว

(ฉบับสมบูรณ์)

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

1. หลักการ

การจัดการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานนั้น บุคคลที่มีบทบาทสำคัญ คือ “ครู” ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด 7 ว่าด้วยครู คุณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มาตรา 52 กำหนดไว้ว่า “ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิตการพัฒนาครู คุณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คุณาจารย์รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียม บุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำอย่างต่อเนื่อง” เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและรอบรู้ในทักษะของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

ทักษะของผู้เรียนยุคใหม่หรือในศตวรรษที่ 21 ที่คนทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัย และตลอดชีวิต คือ 3R x 8C 3R ได้แก่ Reading (อ่านออก) (W) Riting (เขียนได้) (A) Rithmetics (คิดเลขเป็น) 8C ได้แก่ Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม) Cross-Cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนการทัศน์) Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, Information and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) และ Compassion (มีคุณธรรม มีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย) (วิจารณ์ พานิช, 2555)

การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่เป็นสมรรถนะประจำสายงานของครูด้านคุณภาพการปฏิบัติงานประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา และ 3) การกำกับดูแลชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549) การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ครูต้องสอนเนื้อหาให้ทันตามหลักสูตร ซึ่งเต็มไปด้วยเนื้อหามากมาย ด้วยหน้าที่หลายอย่างจึงต้องทำให้ครูหลายท่านพยายามสอนเนื้อหาให้ทันเปรียบเสมือนการกรอกความรู้ให้กับนักเรียนโดยไม่ตั้งใจ และครูที่มีประสบการณ์ด้านการสอนมากมักจะมีความเชื่อมั่นในวิธีการควบคุมชั้นเรียนของตนเองสูง โดยบังคับให้นักเรียนต้องเชื่อฟังและอยู่ใน

ระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดจนเกินไป ถือว่าเป็นแนวทางที่ไม่สอดคล้องกับแนวการเรียนการสอนในปัจจุบันมากนัก (ศศิธร ชันติธรางกูร, 2551)

จะเห็นได้ว่าการศึกษาไทยยังมีปัญหา จึงทำให้เกิดวิกฤตทางปัญญา แล้วพาให้เกิดวิกฤตชาติ การแก้วิกฤตทำได้หลายอย่าง รวมทั้งการรักษาด้วยยุทธศาสตร์ทางปัญญา และการปฏิรูปการศึกษาเพื่อความเข้มแข็งทางปัญญาโดยรอบด้านโดยเร็ว การปฏิรูปการศึกษาจึงเป็นวาระเร่งด่วนของชาติ และประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษา คือ การบริหารจัดการศึกษาชาติ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล สถานศึกษาควรมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพด้วยกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยที่เกี่ยวข้องให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พรวิทย์ จันทศิริศิริ, 2562)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นสิ่งที่ครูต้องคำนึงถึงและพัฒนาชั้นเรียนทั้งด้านกายภาพ จิตวิทยา สังคม และการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาตอบสนองตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ อีกทั้งเป็นการมุ่งให้การบริหารจัดการชั้นเรียนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนอย่างยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีและได้ใช้รูปแบบบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก

3. วิธีดำเนินการ

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีวิธีดำเนินการ โดยใช้แนวคิดการบริหารตามแนวทางของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านกายภาพ ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสมกับการเรียนการสอนในสถานการณ์โรคอุบัติใหม่

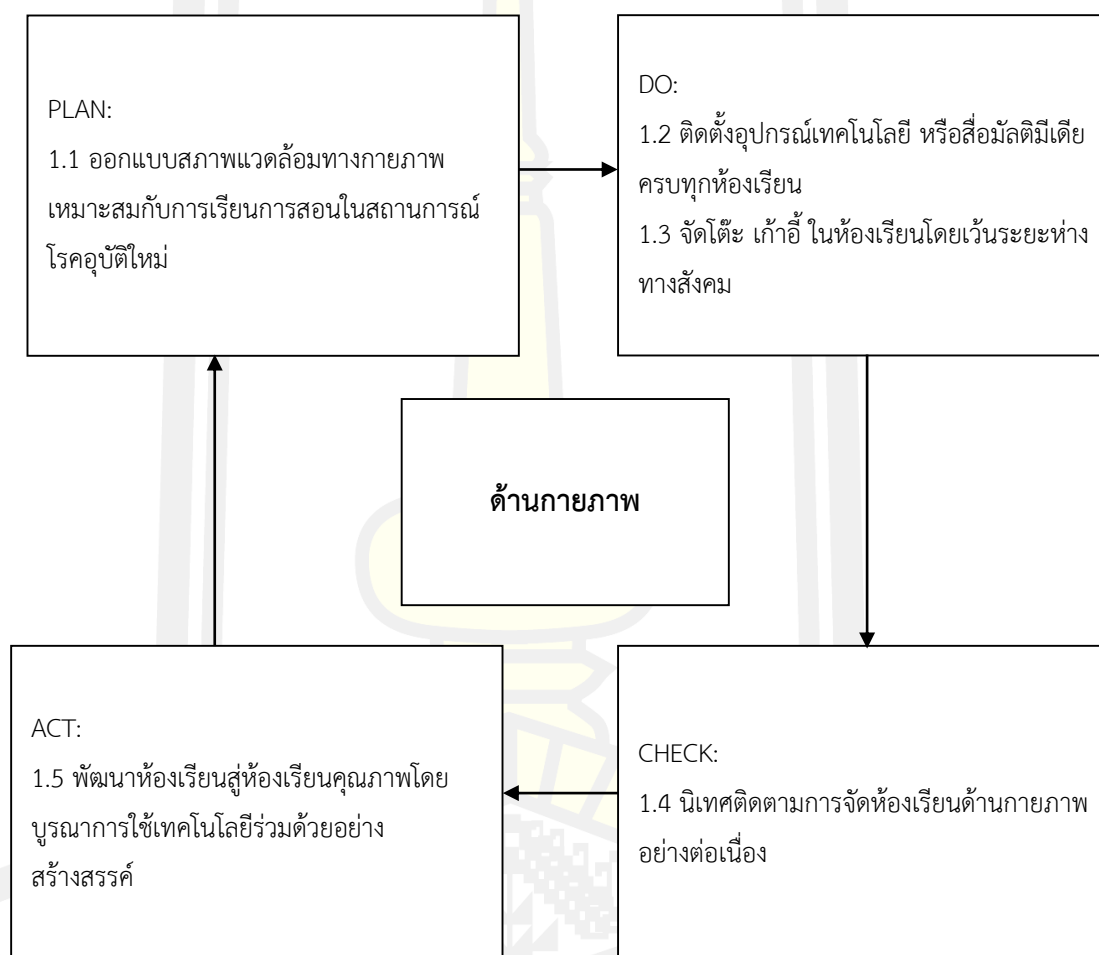
1.2 ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียครบทุกห้องเรียน

1.3 จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียนโดยเว้นระยะห่างทางสังคม

1.4 นิเทศติดตามการจัดห้องเรียนด้านกายภาพอย่างต่อเนื่อง

1.5 พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่างสร้างสรรค์

การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านกายภาพ ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 แผนภาพ PDCA ด้านกายภาพ

2. ด้านจิตวิทยา ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ครูมีวุฒิภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้

2.2 สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง

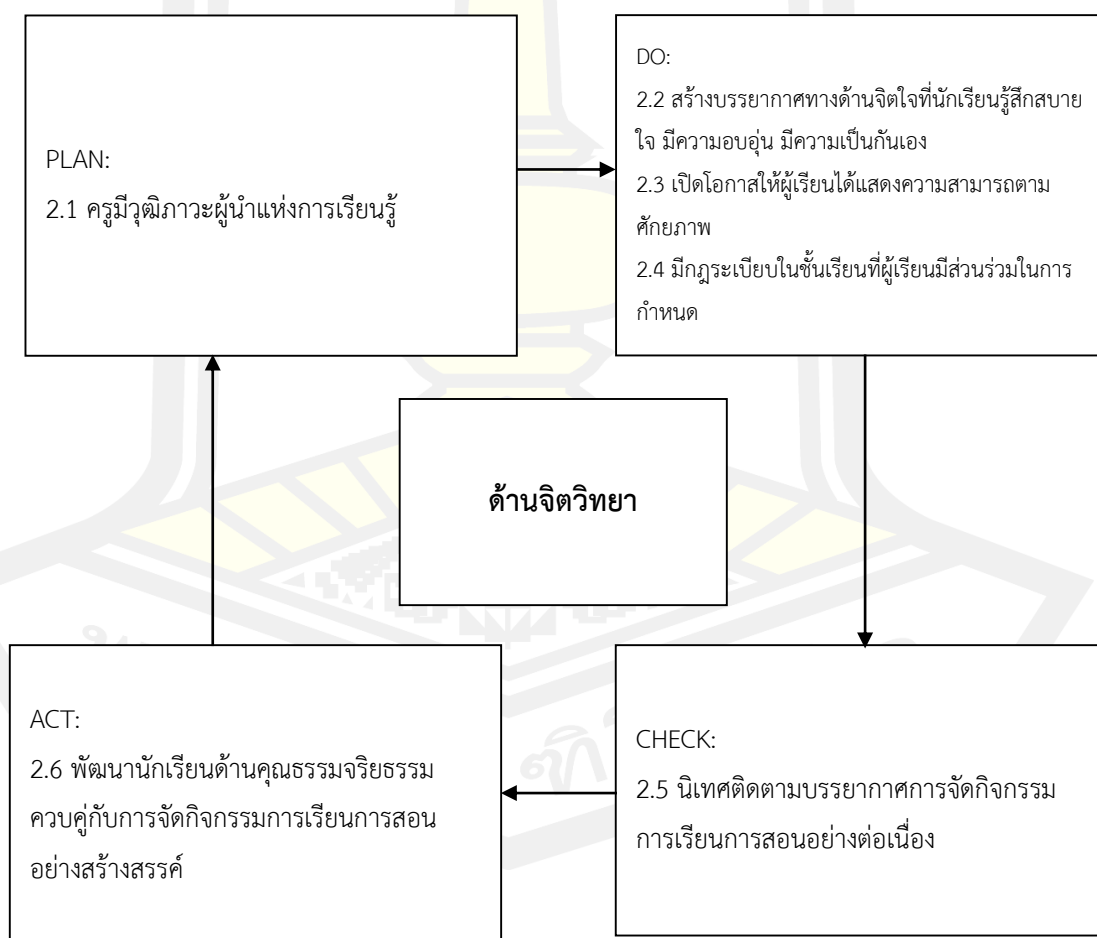
2.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถตามศักยภาพ

2.4 มีกฎระเบียบในชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนด

2.5 นิเทศติดตามบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2.6 พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์

การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านจิตวิทยา ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แผนภาพ PDCA ด้านจิตวิทยา

3. ด้านสังคม ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

3.1 จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและนักเรียน

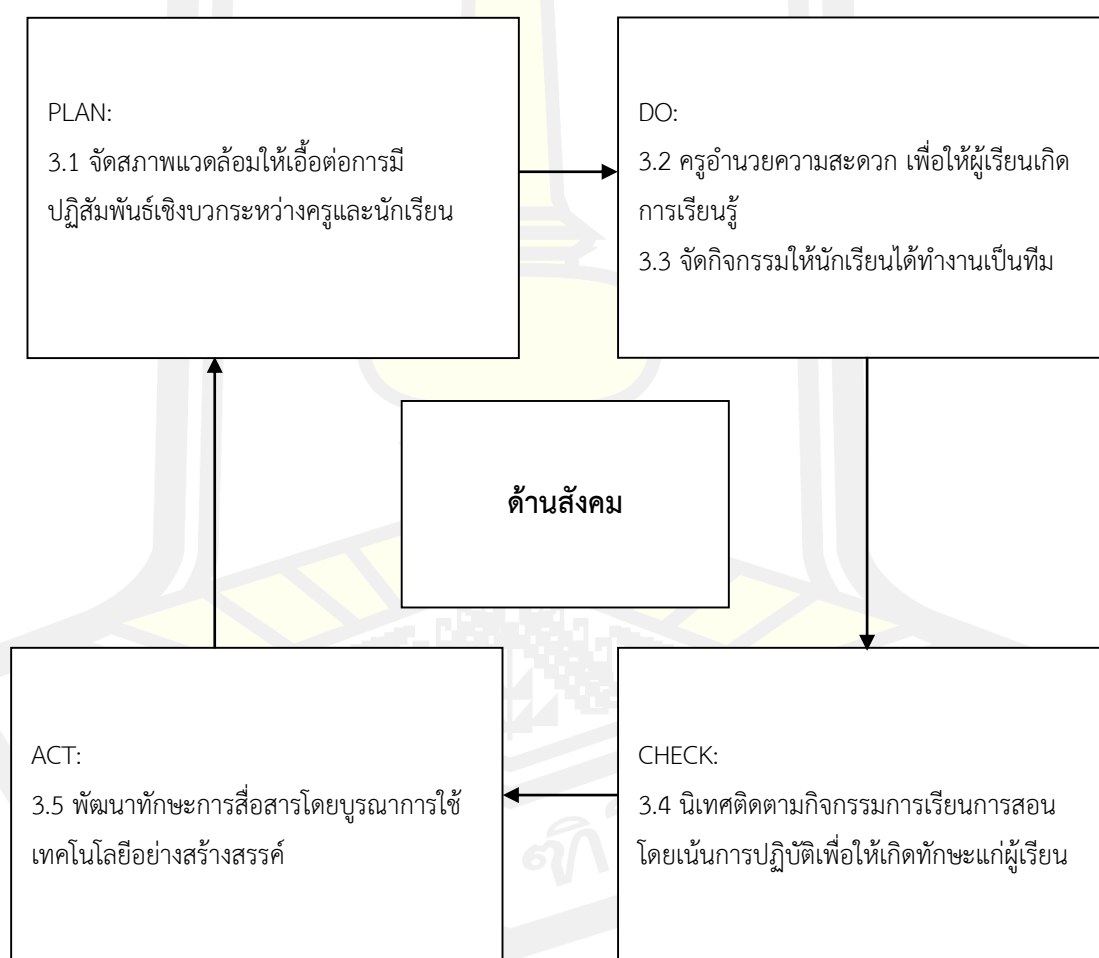
3.2 ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

3.3 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นทีม

3.4 นิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ผู้เรียน

3.5 พัฒนาทักษะการสื่อสารโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านสังคม ดังภาพประกอบ 6

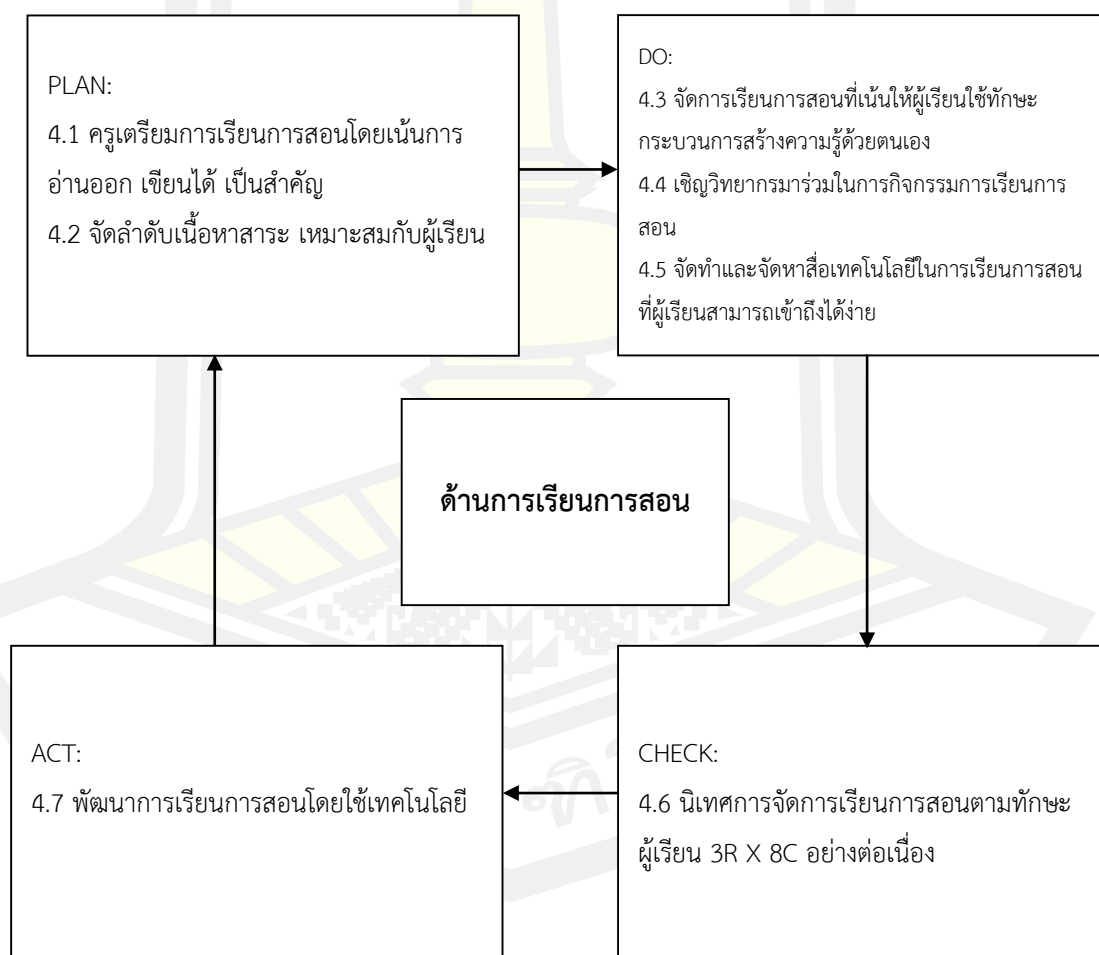

ภาพประกอบ 6 แผนภาพ PDCA ด้านสังคม

4. ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

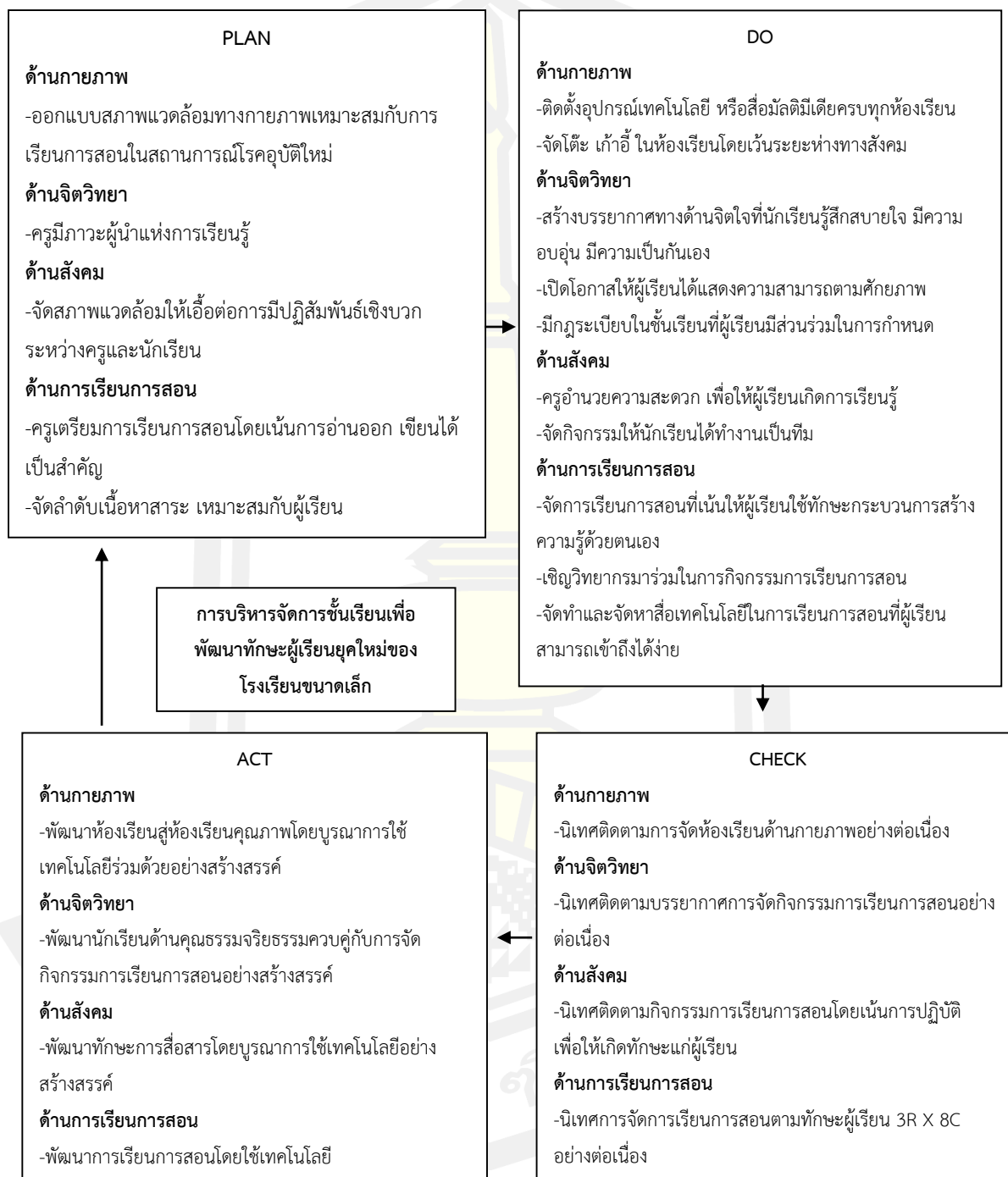
- 4.1 ครูเตรียมการเรียนการสอนโดยเน้นการอ่านออก เขียนได้ เป็นสำคัญ
- 4.2 จัดลำดับเนื้อหาสาระ เหมาะสมกับผู้เรียน
- 4.3 จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
- 4.4 เชิญวิทยากรมาร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน
- 4.5 จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย
- 4.6 นิเทศการจัดการเรียนการสอนตามทักษะผู้เรียน 3R X 8C อย่างต่อเนื่อง
- 4.7 พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี

การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านการเรียนการสอน ดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 แผนภาพ PDCA ด้านการเรียนการสอน

การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ภาพรวม
(ฉบับสมบูรณ์) ดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 แผนภาพ PDCA ภาพรวม

4. การประเมิน

การประเมินการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นการตรวจสอบกิจกรรมตามรูปแบบ ว่าสนองต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายมากน้อยเพียงใด โดยมีการประเมิน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนการดำเนินการ

ขั้นที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินการ

ขั้นที่ 3 ประเมินหลังดำเนินการ

ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนการดำเนินการ เป็นการประเมินความพร้อมก่อนการดำเนินงานของผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ในเรื่องต่อไปนี้

- 1.1 ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของกิจกรรมมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด
- 1.2 ตรวจสอบเครื่องมือ สื่อ คน และเวลา
- 1.3 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี
- 1.4 การสร้างเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติตามรูปแบบ

ขั้นที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินการ เป็นการประเมินขณะปฏิบัติงานตามแผนการจัดการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยกำหนดรายละเอียดในแผนการประเมิน ให้ครอบคลุมสาระสำคัญ ต่อไปนี้

- 2.1 เรื่องที่ประเมิน
 - 2.1.1 วัตถุประสงค์
 - 2.1.2 เป้าหมายเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
- 2.2 วิธีการประเมิน
- 2.3 เครื่องมือประเมิน
- 2.4 ระยะเวลาดำเนินการ
- 2.5 ผลการประเมิน

ขั้นที่ 3 ประเมินหลังดำเนินการ เป็นการประเมินผลสำเร็จของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งประเมินได้จากสาระสำคัญ ตามวิธีดำเนินการและความพึง

พอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

5. เจาะใจความสำเร็จ

1. ผู้บริหารระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนดนโยบายการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ให้ชัดเจน และสนับสนุนให้กำกับติดตามการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 อย่างต่อเนื่อง

2. ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ควรมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำทางวิชาการและนวัตกรรมการเรียนรู้

3. ครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด ต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นและทักษะการปฏิบัติงานตามภารกิจ รวมทั้งทักษะการทำงานเป็นทีม

4. คณะกรรมการสถานศึกษา ต้องได้รับการอบรมพัฒนาในด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด มีการประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

5. โรงเรียนกำหนดเป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 และมีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ความสำเร็จที่สามารถวัดได้จริง

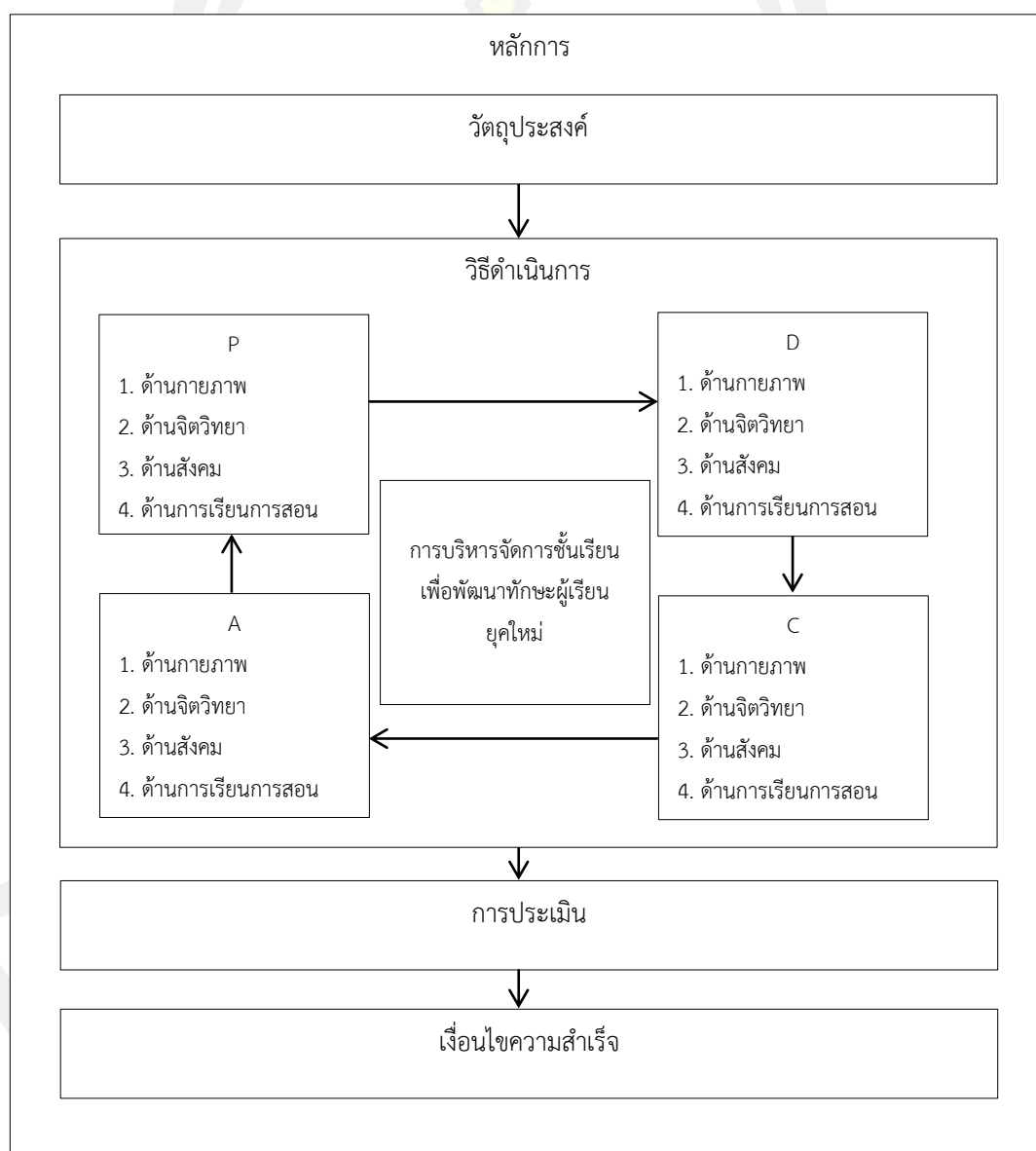
6. ปฏิบัติตามรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

7. มีการนิเทศ ติดตาม รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตามปฏิทินการนิเทศติดตาม

8. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ความร่วมมือ ทำงานเป็นทีม มีการสื่อสารทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

9. ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ดังภาพประกอบ 9

ภาพประกอบ 9 รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 (ฉบับสมบูรณ์)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 23

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

รายการ		ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	หลักการ	4.43	0.53	มาก	4.71	0.49	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์	4.29	0.49	มาก	4.86	0.38	มากที่สุด
3	วิธีดำเนินการ						
	3.1 ด้านกายภาพ	4.71	0.49	มากที่สุด	4.86	0.38	มากที่สุด
	3.2 ด้านจิตวิทยา	4.43	0.53	มาก	4.71	0.49	มากที่สุด
	3.3 ด้านสังคม	4.71	0.49	มากที่สุด	4.71	0.49	มากที่สุด
	3.4 ด้านการเรียนการสอน	4.43	0.53	มาก	4.86	0.38	มากที่สุด
4	การวัดและประเมินผล	4.43	0.53	มาก	4.71	0.49	มากที่สุด
5	เงื่อนไขความสำเร็จ	4.14	0.38	มาก	4.71	0.49	มากที่สุด
โดยรวม		4.45	0.50	มาก	4.77	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 23 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ปรากฏดังนี้

1.1 สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสังคม ด้านการเรียนการสอน ด้านจิตวิทยา และด้านกายภาพ

1.2 สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านจิตวิทยา ด้านกายภาพ และด้านสังคม และด้านการเรียนการสอน

1.3 ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านกายภาพ ลำดับที่ 2 ด้านจิตวิทยา ลำดับที่ 3 ด้านสังคม และลำดับที่ 4 ด้านการเรียนการสอน

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่าประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) วิธีดำเนินการ มี 4 ด้าน 23 วิธีดำเนินการ ดังนี้ ด้านกายภาพ มี 5 วิธีดำเนินการ ด้านจิตวิทยา มี 6 วิธีดำเนินการ ด้านสังคม มี 5 ดำเนินการ และด้านการเรียนการสอน มี 7 วิธีดำเนินการ 4) การประเมิน และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. . ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด

เขต 2 ผลการวิจัยสรุปว่า

1.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ครูโรงเรียนขนาดเล็กมีความสนใจและพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมเพื่อให้สามารถบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ แต่ยังขาดหลักการหรือแนวปฏิบัติที่ชัดเจน อีกทั้งยังจัดการเรียนการสอนแบบเดิมคือครูเป็นผู้ให้ความรู้ ดังที่ นนทลี พรธาดาวิทย์ (2561) ได้นำเสนอว่า การสอนแบบเดิมจะไม่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปปฏิบัติได้ดี และอาจไม่ส่งเสริมต่อสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ผู้สอนบางส่วนมักมุ่งเน้นการสอนอย่างไม่เป็นระบบแบบแผน หรือเลือกรูปแบบการสอนที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนจึงอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายหรือเกิดทัศนคติในแง่ลบได้อีกด้วย

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณนิภา วงศ์สวัสดิ์ (2560) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 24 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทริน ไชยวงศ์ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคายจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ครูผู้สอนและผู้บริหารมีการปรับตัวเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงหรือยุคใหม่ที่เรียกว่ายุคศตวรรษที่ 21 จึงมีความต้องการพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ประสิทธิผลเกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างยั่งยืน ดังที่ ศศิธร ชันติธราภรณ์ (2551), Cipani (2004) และ Good and Brophy (2000) นำเสนอไว้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ดีจะ ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเป็นผู้นำในชั้นเรียนได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กนักเรียนค้นหาจุดแข็งของเด็กจะทำให้มองจุดอ่อนของเด็กทางที่ดีขึ้น และช่วยขับเคลื่อนให้นักเรียนพบแนวทางและประสบผลสำเร็จเกิดทักษะผู้เรียนยุคใหม่หรือยุคศตวรรษที่ 21 ได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทริน ไชยวงศ์ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปราณี อรรถประจง (2562) ได้วิจัยเรื่องโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่าสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 ลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านกายภาพ ลำดับที่ 2 ด้านจิตวิทยา ลำดับที่ 3 ด้านสังคม และลำดับที่ 4 ด้านการเรียนการสอน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนให้เกิดประสิทธิภาพต้องเริ่มจากด้านกายภาพซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่เห็นเป็นเชิง

ประจักษ์ ไปสู่ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม เพื่อเข้าใจสภาพจิตใจความแตกต่างของผู้เรียนจึงจะนำไปสู่ด้านการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผลต่อไป ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2549) ได้นำเสนอว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นสมรรถนะประจำสายงานของครู ด้านคุณภาพการปฏิบัติงานประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา และ 3) การกำกับดูแลชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รจนา สุโพธิ์ ประพทธิพิทย์ คุณากรพิทักษ์ และพิมพ์พร จารุจิตร (2561) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำสามอันดับแรก ได้แก่ ลำดับที่ 1 ด้านบทบาทของครูในการจัดการชั้นเรียน ลำดับที่ 2 ด้านการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ลำดับที่ 3 ด้านนวัตกรรมการจัดห้องเรียน ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุปราณี อรรถประจง (2562) ได้วิจัยเรื่องโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาลำดับความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา ด้านความสะดวกในการจัดกิจกรรมด้านการเรียน ด้านการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ด้านการกำกับดูแลชั้นเรียน ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

2. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่าประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) วิธีดำเนินการ มี 4 ด้าน 23 วิธีดำเนินการ ดังนี้ ด้านกายภาพ มี 5 วิธีดำเนินการ ด้านจิตวิทยา มี 6 วิธีดำเนินการ ด้านสังคม มี 5 ดำเนินการ และด้านการเรียนการสอน มี 7 วิธีดำเนินการ 4) การประเมิน และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศสังเคราะห์ได้องค์ประกอบตัวบ่งชี้ นำไปสร้างแบบสอบถามเก็บข้อมูล และเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ อีกทั้งนำร่างรูปแบบเข้าสู่กระบวนการสนทนากลุ่มเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษา บริหารสถานศึกษา และบริหารจัดการชั้นเรียนได้ร่วมกันตรวจสอบยืนยันและประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้จึงได้ข้อมูลทั้งประกอบด้วยข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ กำหนดเป็นวิธีดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม ดังที่ บุญชม ศรีสะอาด (2556) ได้นำเสนอว่า ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้นหรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบในการพัฒนารูปแบบนั้นจะต้องใช้หลักของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้ามากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบ

อย่างยิ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปราณี อรรถประจง (2562) ได้วิจัยเรื่องโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่า ธีระชัย แสนแก้ว และเด่น ชะเนตยั้ง (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กด้าน วิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 มีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการพัฒนาผลการเรียนของนักเรียน มี 5 ตัวชี้วัด องค์ประกอบ ด้านการพัฒนาคุณลักษณะของมี 6 ตัวชี้วัดและองค์ประกอบด้านการดูแลส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จ ในชีวิตมี 4 ตัวชี้วัด การประเมินความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษากับ รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานีเขต 2 อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับวิจัยของ อุดลย์เดช ศรีพิลา (2563) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมี ส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมี ส่วนร่วมประกอบด้วย การมีส่วนร่วมจัดการด้านบรรยากาศในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมด้านการจัดการ เรียนรู้และการมีส่วนร่วมด้านวินัยในชั้นเรียน ผลการประเมินรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีความ เหมาะสมในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า ด้านกายภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และเมื่อนำมาจัดลำดับความต้องการจำเป็นปรากฏว่ามีความ ต้องการจำเป็นอยู่อันดับ 1 แสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ด้านบริบทหรือกายภาพเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นอันจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะของผู้เรียนใน ยุคใหม่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเกิดบรรยากาศทางวิชาการ ดังนั้น ผู้บริหารในระดับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรมีการกำหนดนโยบายอย่างชัดเจนในการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อ พัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ อย่างเป็นรูปธรรมและเกิดประสิทธิผล

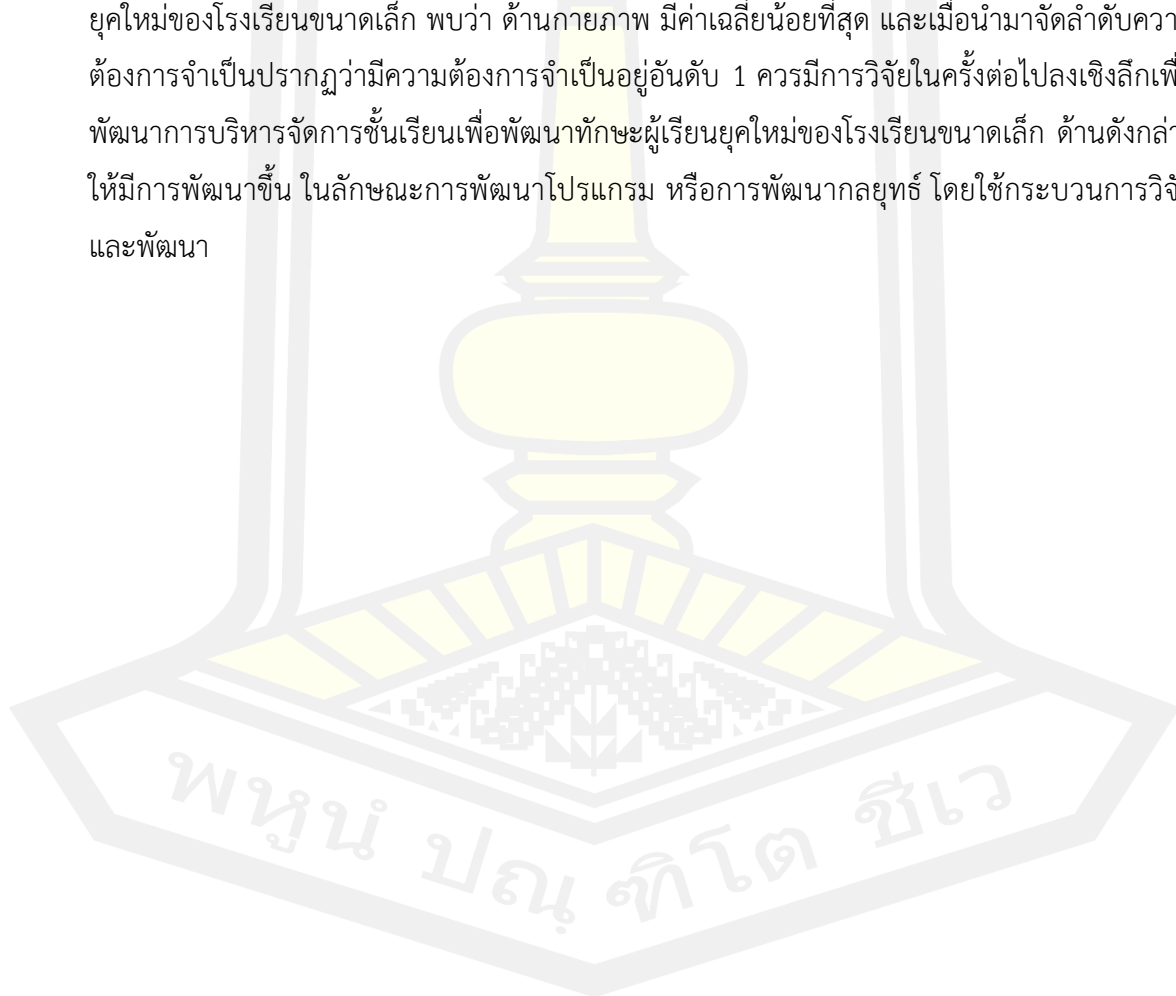
2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำนโยบายการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ มาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมในสถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน นิเทศ กำกับติดตามการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่อย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรนำรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ไปบูรณาการใช้และพัฒนาสมรรถนะครู และการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างต่อเนื่อง โดยใช้หลักการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ด้านกายภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และเมื่อนำมาจัดลำดับความต้องการจำเป็นปรากฏว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่อันดับ 1 ควรมีการวิจัยในครั้งต่อไปลงเชิงลึกเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านดังกล่าวให้มีการพัฒนาขึ้น ในลักษณะการพัฒนาโปรแกรม หรือการพัฒนากลยุทธ์ โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา

บรรณานุกรม

พูน ปณ จิต ชีเว

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: ที.เอส.บี.โปรดักส์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจน์ เรืองมนตรี และธรินธร นามวรรณ. (2554). *การบริหารวิชาการและนวัตกรรมการเรียนรู้*. มหาสารคาม: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). *การคิดเชิงวิเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ชัดเชสมิเดีย.
- ฉันท ชาติทอง. (2552). *การจัดการชั้นเรียนห้องเรียนแห่งความสุข*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตพอยท์.
- จิระพันธุ์ พูลพัฒน์. (2549). *การจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑามาศ เพิ่มขุนเจริญยศ. (2561). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลไทรโยค*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ชาย โพธิ์สีดา. (2547). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2548). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ทิตนา เขมมณี. (2546). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีระ รุญเจริญ. (2544). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ธีระ รุญเจริญ. (2546). *การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ธีระชัย แสนแก้ว และเด่น ชะเนติยัง. (2560). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กด้านวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 11(1), 117-131.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). *ความเป็นครูและธรรมิกมหาราชาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว: การวิเคราะห์คุณธรรมเบื้องหลังพระราชกรณียกิจ*. กรุงเทพฯ: อิมแพคทองธานี.

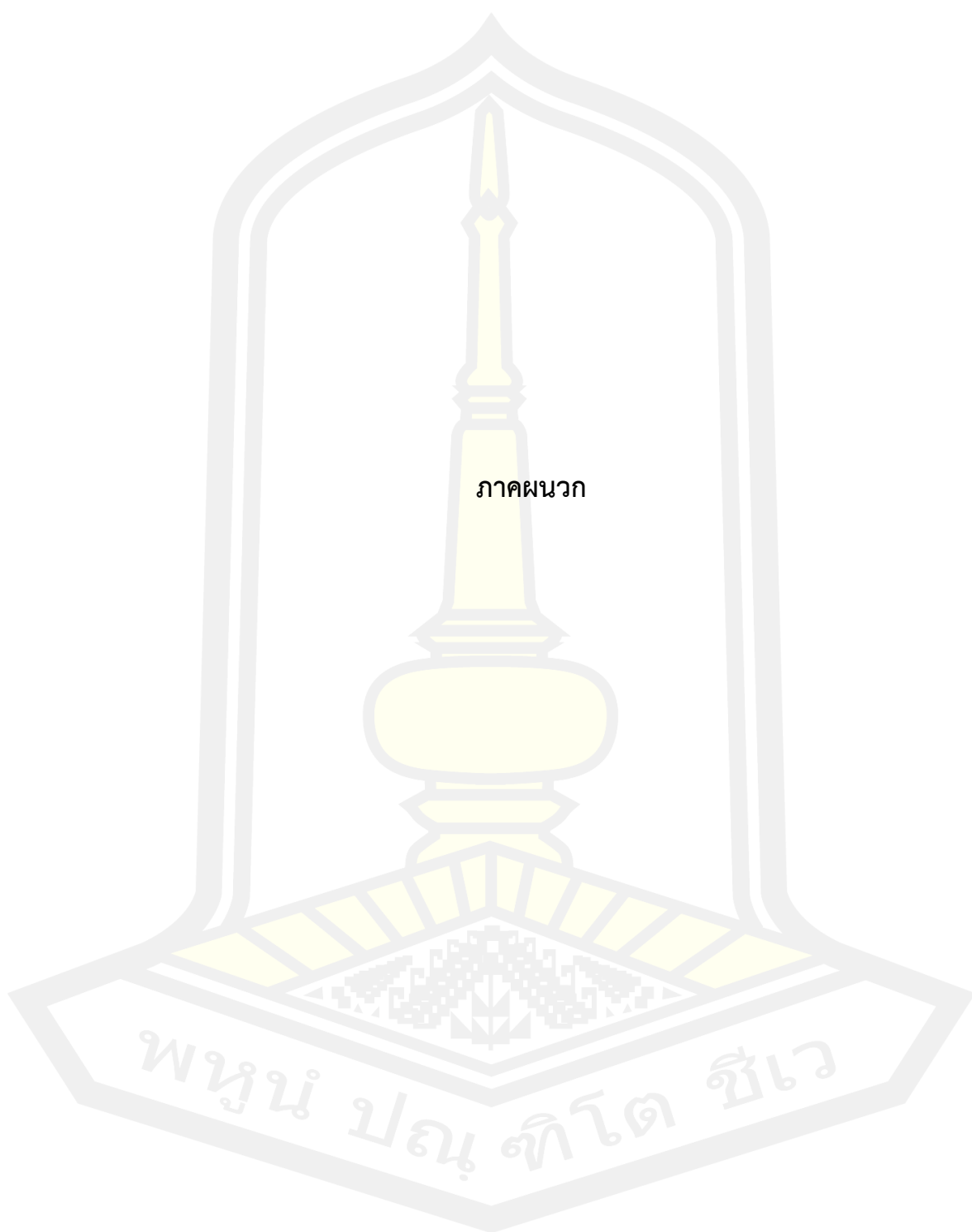
- นนทลี พรธาดาวิทย์. (2561). *การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning*. กรุงเทพฯ: ทริปปิ้ลเอ็ดดูเคชั่น.
- นฤมล ทัดสา. (2564). *กลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปัทมพร ศันสน์. (2545). *TQM ภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2562). *พื้นฐานการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มิน เซอร์วิส ซัพพลาย.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2557). *การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: มิน เซอร์วิส ซัพพลาย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริม กรุงเทพฯ.
- พชรวิทย์ จันทรศิริสิริ. (2562). *สมรรถนะและการจัดการเชิงกลยุทธ์*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทริน ไชยวงศ์. (2561). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคายจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2544). *การประเมินโครงการ: แนวคิดและการปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รจนา สุโพธิ์, ประพรทิพย์ คุณากรพิทักษ์ และพิมพ์พร จารุจิตร. (2561). *แนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดอุดรธานี*. วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 9(1), 169-175.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). *วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2541). *แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

- วรรณนิภา วงศ์สวัสดิ์. (2560). *การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรางคณา ทองนพคุณ. (2556). *ทักษะเพื่อการด ารงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) คืออะไร มี ความสำคัญอย่างไร*. [ออนไลน์] ได้จาก: https://sites.google.com/site/science58910202/contact?fbclid=IwAR33Ys485YiRfSPseaBXaxwA2EuuZrC7KQYu9XAJmIOSyRqsSMo9WCJ_HPE. [สืบค้นเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2563].
- วันทนา รองไชย. (2560). *พฤติกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของครู และนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วานิช มาลัย และอรสา ปานขาว. (2548). *วิธีการศึกษาทางนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พาณิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: แผนพัฒนาจิตเพื่อสุขภาพ มูลนิธิสตรี-สฤณีวงศ์.
- ศศิธร ชันติธรากร. (2551). *การจัดการชั้นเรียนของครูมีอาชีพ*. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 1(2), 1-28.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2550). *วิธีการสอนวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. (2556). *การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- สมคิด บางโม. (2544). *การบริหารการศึกษา*. เลย: สถาบันราชภัฏเลย.
- สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์. (2544). *การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: จตุพรดีไซด์.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2543). *การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมาน อัสวภูมิ. (2541). *ที คิว เอ็มการบริหารทั่วทั้งองค์กร ในองค์การทางการศึกษา*. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). *หลักการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). *การบริหารจัดการในห้องเรียน (Classroom Management)*. กรุงเทพฯ : ทริปเพิล เอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (2549). *เศรษฐกิจพอเพียง ร่วมเรียนรู้ สานช่วยขยายผล*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งพับลิชชิ่ง.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. (2563). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2564. ร้อยเอ็ด: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). รายงานประจำปี 2558 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2549). กฎหมายและหนังสือเวียน ก.ค.ศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม.
- สีลาภรณ์ บัวสาย. (2549). เศรษฐกิจพอเพียง ร่วมเรียนรู้ สบายช่วยขยายผล. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว.).
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2554). หลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติทางการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2561). เอกสารคำสอน รายวิชา 0501702 หลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติทางการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม: ภาควิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุปราณี อรรถประจง. (2562). โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). การวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ คงสมบัติ. (2563). การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- หวน พินธุ์พันธ์. (2545). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.

- อดุลย์เดช ศรีพิลา. (2563). รูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุซฐิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อำไพวิทย์ จุ่งพิวัฒน์. (2561). กลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในทศวรรษหน้า. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, 14 (1), 319-349.
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). วิธีทำประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ศรุสภาลาดพร้าว.
- อีโตชิ คูเมะ. (2540). การบริหารจัดการครูภาพ (MBQ). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- Bardo, J. W. and Hartman, J. J. (1982). *Urban society : A systemic introduction*. New York: peacock.
- Burden, P. R. (2003). *Classroom Management : Creating a Successful Learning Community*. 2nd ed. New York: Wiley.
- Cipani, E. (2004). *Classroom Management for all teacher 12 plan for evidence-based practice*. United State: Handbooks manuals.
- Cole, P. G. and Chan, L. K. S. (1994). *Teaching Principles and Practice*. Sydney: Prentice Hall of Australia Levin.
- Darling-Hammond, L. and Lieberman, A. (2014). Teacher Education Around the World. *British Educational Research Journal*, 40(4), 743–745.
- Deming, E. W. (1995). *Out of the Crisis T. M. I. of T. for A. advanced E. study Center* (ed.).
- Francis, A. and John. A. O. (2014). Life Skills Education in Kenya: An Assessment of the Level of Preparedness of Teachers and School Managers in Implementing Life Skills Education in Trans- Nzoia District, Kenya. *Journal Of Humanities And Social Science (IOSR-JHSS)*, 19(9), 32-44.
- Froyen, L.A. and Iverson, A. M. (1999). *School wide and classroom management: The reflective educator-leader*. 3rd ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Gilpatrick Robin Sue Holzworth. (2010). *Classroom Management Strategies and Behavioral Interventions to Support Academic Achievement*. Minnesota: Walden University.

- Good, T.L. and Brophy, J. E. (2000). *Looking in Classroom*. 8th ed. New York: McGraw-Hill Book.
- Good, C. . (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book.
- Guntuku, R. and Meesala, A. (2013). Developing a Management Teacher Competency Scale for Indian Context. *TRANS Asian Journal of Marketing & Management Research*, 2(5), 14-26.
- Joyce, M., Fisher, J. and Hoover, G. (2003). *The Key Elements of Classroom Management*. Alexandria, Va: Association for supervision and Curriculum Development.
- Kauchak, D. P. and Eggen, P. D. (1998). *Learning and Teaching: Research-based Methods*. 3rd ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Kay, K. (2010). *21st Century Skills: Why They Matter, What They Are, and How We Get There*. Bellanca, J. & Brandt, R. (eds). 21st century skills: Rethinking how students learn. USA: Solution Tree Press.
- Keevep, P. J. (1988). *Educational research, methodology and measurement international handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Taylor Celya Dionne. (2009). *Factors Influencing Classroom Management Beliefs of Grades 9 - 12 Arkansas Teacher*. Louisiana: University of Louisiana at Monroe.
- Weinstein, M.C., O'Brien, B. and Hornberger, J. (2003). Principles of Good Practice for Decision Analytic Modeling in Health-Care Evaluation: Report of the ISPOR Task Force on Good Research Practices-Modeling Studies. *Value Health*, 6, 9-17.
- Witkin, B.R. and Altschuld, J. W. (1995). *Planning and Conducting Needs Assessment*. California: A Pactical Guide.

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณ จิต ชีเว

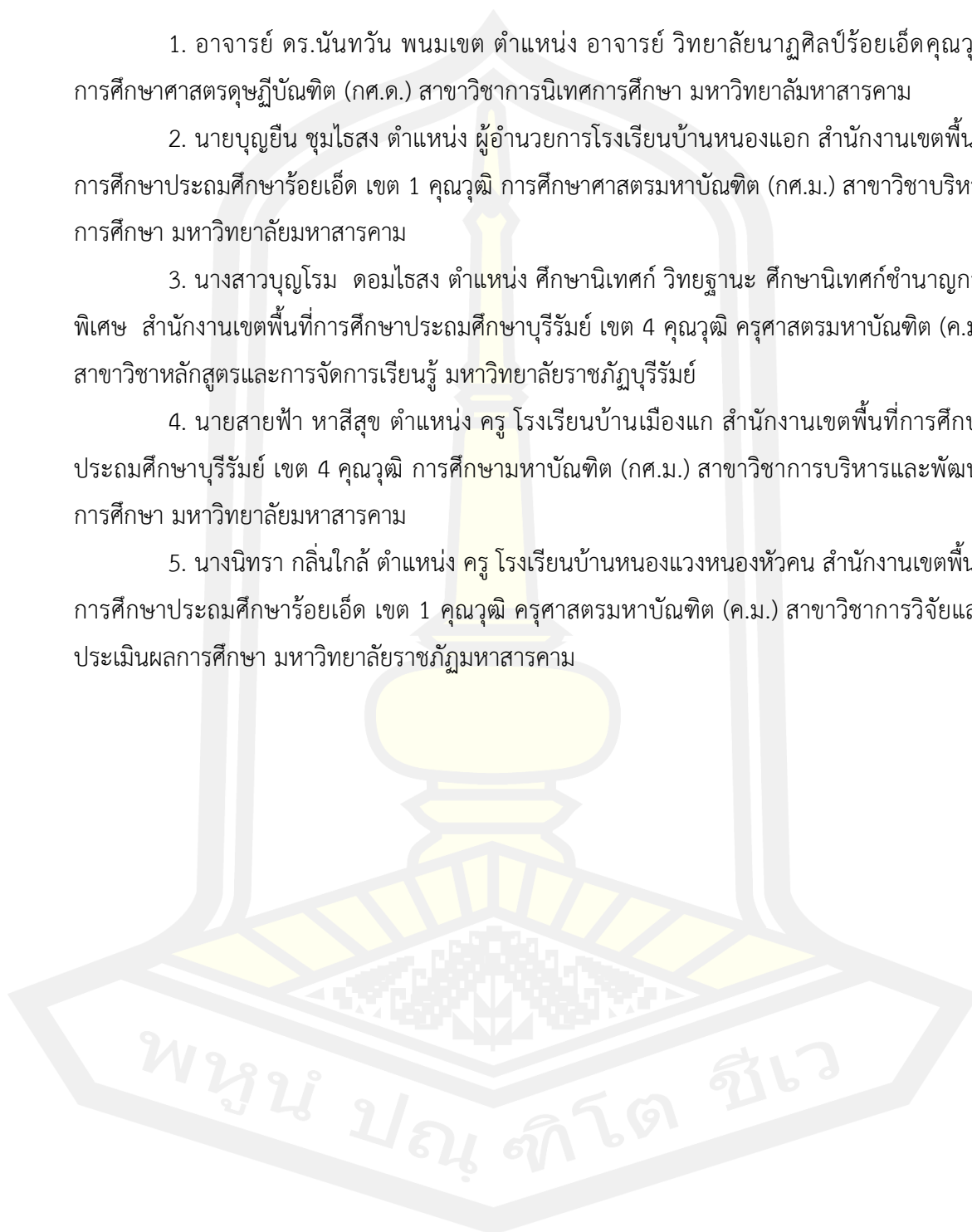

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

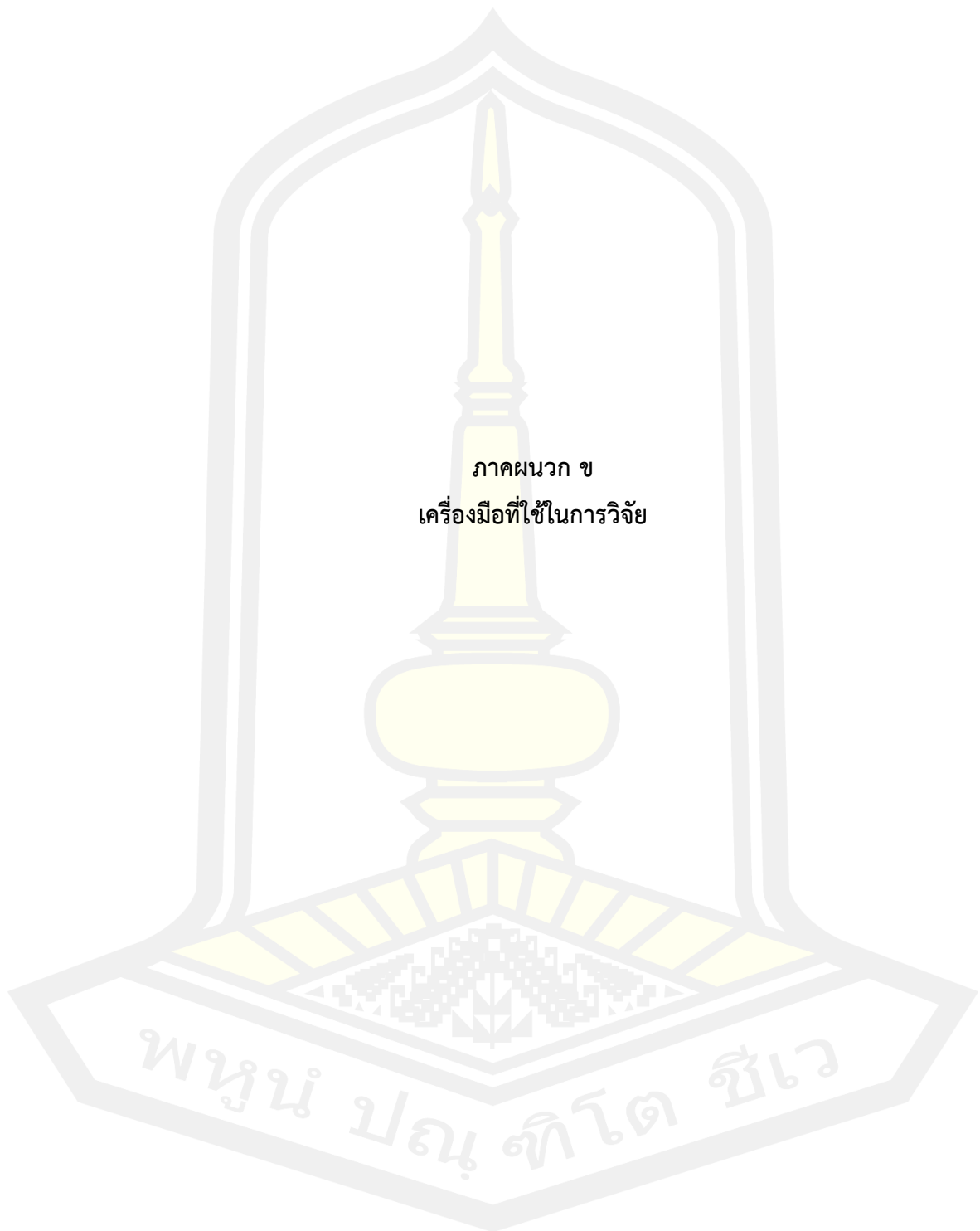
1. อาจารย์ ดร.นันทวัน พนมเขต ตำแหน่ง อาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดคุณวุฒิ การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. นายบุญยืน ชุมไธสง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแอก สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 คุณวุฒิ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3. นางสาวบุญโรม ดอมไธสง ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 คุณวุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
4. นายสายฟ้า หาสีสุข ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านเมืองแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
5. นางนิทรา กลิ่นไกล่ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านหนองแวงหนองหัวคน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 คุณวุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบยืนยันรูปแบบด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1. ดร.สมาน แก้วคำไสย์ วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาการบริหาร และพัฒนาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ศึกษาธิการจังหวัดมุกดาหาร
2. ดร.วรภัฏญาพิไล แกระหัน วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มุกดาหาร
3. ดร.วิหาญ พละพร วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตำแหน่ง ศิษยานุศิษย์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มุกดาหาร
4. ดร.อนุสร หงษ์ขุนทด วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาเทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่ง ศิษยานุศิษย์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา
5. นายสุภีร์ สีพาย วุฒิการศึกษา การบริหารการศึกษา (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1
6. นางเรณู นันทพิภักษ์ วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาบริหาร การศึกษา จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะเชี่ยวชาญ โรงเรียนเมืองพลพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
7. นายธานินทร์ ช้อยแก้ว วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวัดผล การศึกษา จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนร่อนคำหงษ์ทองวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามสำหรับการวิจัย
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่
ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน พร้อมทั้งเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงต่อไป โดยพิจารณาแบบสอบถามว่า ข้อคำถามสอดคล้องตรงตามเนื้อหา/วัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด (Index of Item-Objective Congruence : IOC) สำหรับการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

ข้อ	องค์ประกอบและตัวชี้วัด	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
ด้านกายภาพ					
1	ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม				
2	ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียครบทุกห้องเรียน				
3	จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียนโดยเว้นระยะห่างทางสังคม				
4	ห้องเรียนสะอาดมีความปลอดภัย				
5	บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้				
6	นิเทศติดตามการจัดห้องเรียนด้านกายภาพทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง				

ข้อ	องค์ประกอบและตัวชี้วัด	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
7	พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่างสร้างสรรค์				
ด้านจิตวิทยา					
8	วางแผนแนวทางสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดของผู้เรียนในทางสร้างสรรค์				
9	สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง				
10	ครูมีวุฒิภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้				
11	ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถ ปัญหาและศักยภาพแห่งตน				
12	มีกฎระเบียบในชั้นเรียน				
13	นิเทศติดตามบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง				
14	พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์				
ด้านสังคม					
15	สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน				
16	จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและนักเรียน				
17	ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้				
18	จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นทีม				
19	บูรณาการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารร่วมกันทางเครือข่ายออนไลน์อย่างสร้างสรรค์				
20	นิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ผู้เรียน				

ข้อ	องค์ประกอบและตัวชี้วัด	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
21	พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข				
ด้านการเรียนการสอน					
22	ครูเตรียมการเรียนการสอน				
23	จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน				
24	จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง				
25	ผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย				
26	เชิญวิทยากรมาร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน				
27	จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา				
28	นิเทศการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง				
29	พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียน
ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร
จัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่
ของโรงเรียนขนาดเล็ก จึงขอความกรุณาให้ท่านให้ข้อมูลที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

2. แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการ
จำเป็น ของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

พูน บณ จิต ชีวะ

ข้อ	องค์ประกอบตัวบ่งชี้การบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการเรียนการสอน											
18	ครูเตรียมการเรียนการสอนโดยเน้นการอ่านออก เขียน ได้เป็นสำคัญ										
19	จัดลำดับเนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เรียน										
20	จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการ สร้างความรู้ด้วยตนเอง										
21	เชิญวิทยากรมาร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน										
22	จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย										
23	นิเทศการจัดการเรียนการสอนตามทักษะผู้เรียน 3R8C อย่างต่อเนื่อง										
24	พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

[illegible]

รายการ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. วิธีการดำเนินการของรูปแบบ (องค์ประกอบและตัวบ่งชี้)	
1) ด้านกายภาพ	
1.1 ออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเหมาะสม	
1.2 ติดตั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือสื่อมัลติมีเดียครบทุกห้องเรียน	
1.3 จัดโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องเรียนโดยเว้นระยะห่างทางสังคม	
1.4 ห้องเรียนสะอาดมีความปลอดภัย	
1.5 บรรยากาศมีความเป็นอิสระของการเรียนรู้	
1.6 นิเทศติดตามการจัดห้องเรียนด้านกายภาพทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง	
1.7 พัฒนาห้องเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีร่วมด้วยอย่างสร้างสรรค์	
2) ด้านจิตวิทยา	
2.1 วางแผนแนวทางสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน	
2.2 สร้างบรรยากาศทางด้านจิตใจที่นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง	
2.3 ครูมีวุฒิภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้	
2.4 ให้โอกาสผู้เรียนแต่ละคนแสดงความสามารถปัญหาและศักยภาพแห่งตน	
2.5 มีกฎระเบียบในชั้นเรียน	
2.6 นิเทศติดตามบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	
2.7 พัฒนานักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์	

รายการ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3) ด้านสังคม	
3.1 สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน	
3.2 จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูและนักเรียน	
3.3 ครูอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	
3.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นทีม	
3.5 บูรณาการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารร่วมกันทางเครือข่ายออนไลน์อย่างสร้างสรรค์	
3.6 นิเทศติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะแก่ผู้เรียน	
3.7 พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข	
4) ด้านการจัดการเรียนการสอน	
4.1 ครูเตรียมการเรียนการสอน	
4.2 จัดลำดับเนื้อหาสาระ ความรู้ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน	
4.3 จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง	
4.4 ผสมผสานสาระการเรียนรู้หรือเน้นบูรณาการ ค้นคว้าจากแหล่งความรู้หลากหลาย	
4.5 เชิญวิทยากรมาร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน	
4.6 จัดทำและจัดหาสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา	
4.7 นิเทศการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	
4.8 พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี	

รายการ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
4. การประเมิน	
5. เจื่อนใจความสำเร็จ	

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่
ที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ร้อยเอ็ด เขต 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ปี

โรงเรียน สังกัด

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. เวลาสัมภาษณ์

สถานที่

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่
ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหาร/ครู ที่มีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในการบริหาร
จัดการชั้นเรียน ท่านมีหลักการ/วิธีการดำเนินการ เพื่อให้โรงเรียนของท่านมีการปฏิบัติงานที่เป็น
เลิศอย่างไรบ้าง ในประเด็นต่อไปนี้

1) ด้านกายภาพ

โรงเรียนของท่านมีวิธีการวางรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะ
ผู้เรียนยุคใหม่ ด้านกายภาพอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) ด้านจิตภาพ

โรงเรียนของท่านมีวิธีการวางรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุค
ใหม่ ด้านจิตภาพอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

3) ด้านสังคม

โรงเรียนของท่านมีวิธีการวางรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุค
ใหม่ ด้านสังคมอย่างไรบ้าง

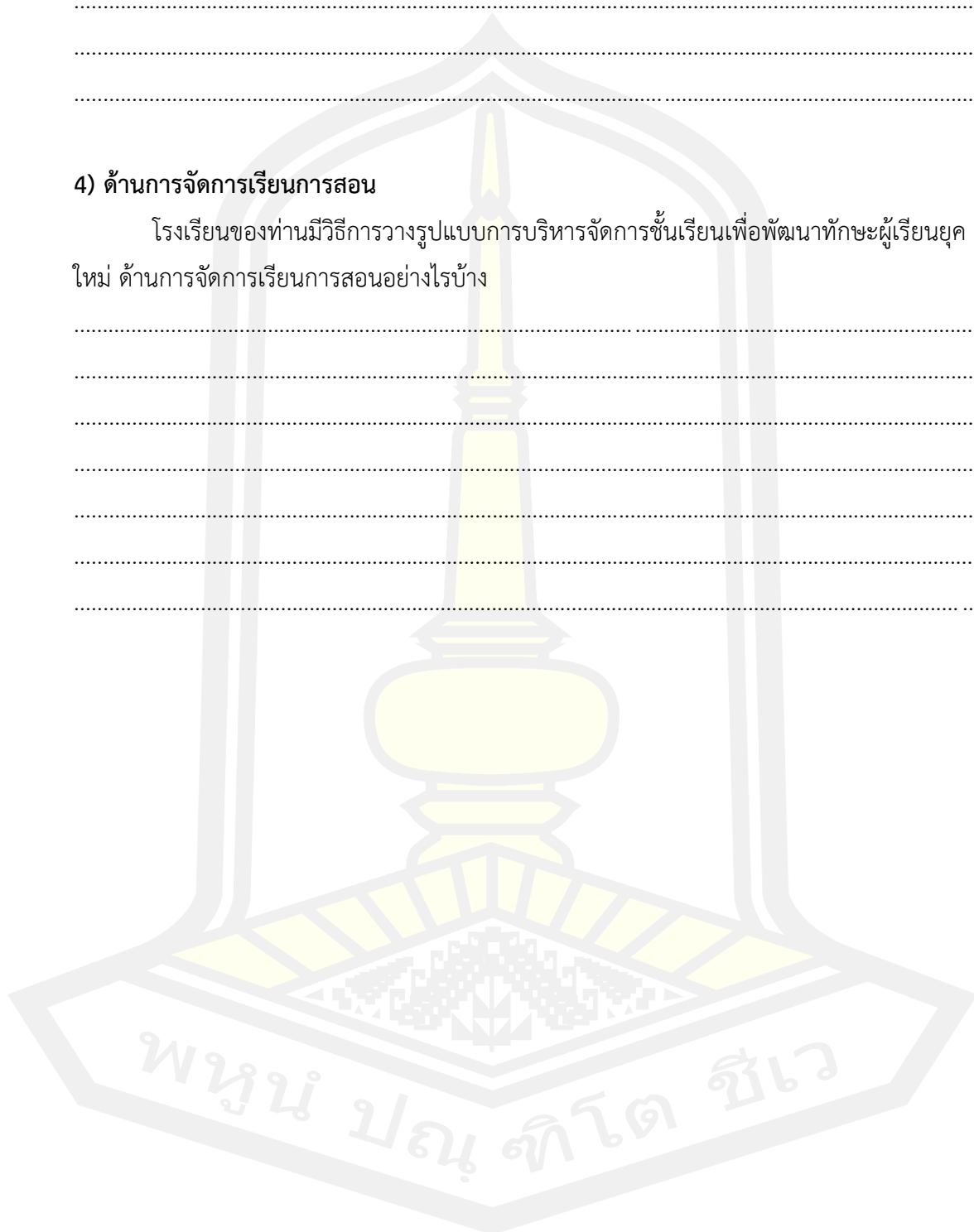
.....

.....

.....

4) ด้านการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนของท่านมีวิธีการวางรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง

ภาคผนวก ค
การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 24 แสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน
และสภาพที่พึงประสงค์

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม (ΣR)	เฉลี่ย IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านกายภาพ								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	0	0	+1	+1	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
5	0	+1	0	0	+1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ด้านจิตวิทยา								
8	0	0	+1	+1	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ด้านสังคม								
14	0	0	+1	0	+1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	รวมกับข้อ20
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ด้านการจัดการเรียนการสอน								
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม (ΣR)	เฉลี่ย IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	รวมกับข้อ 23
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

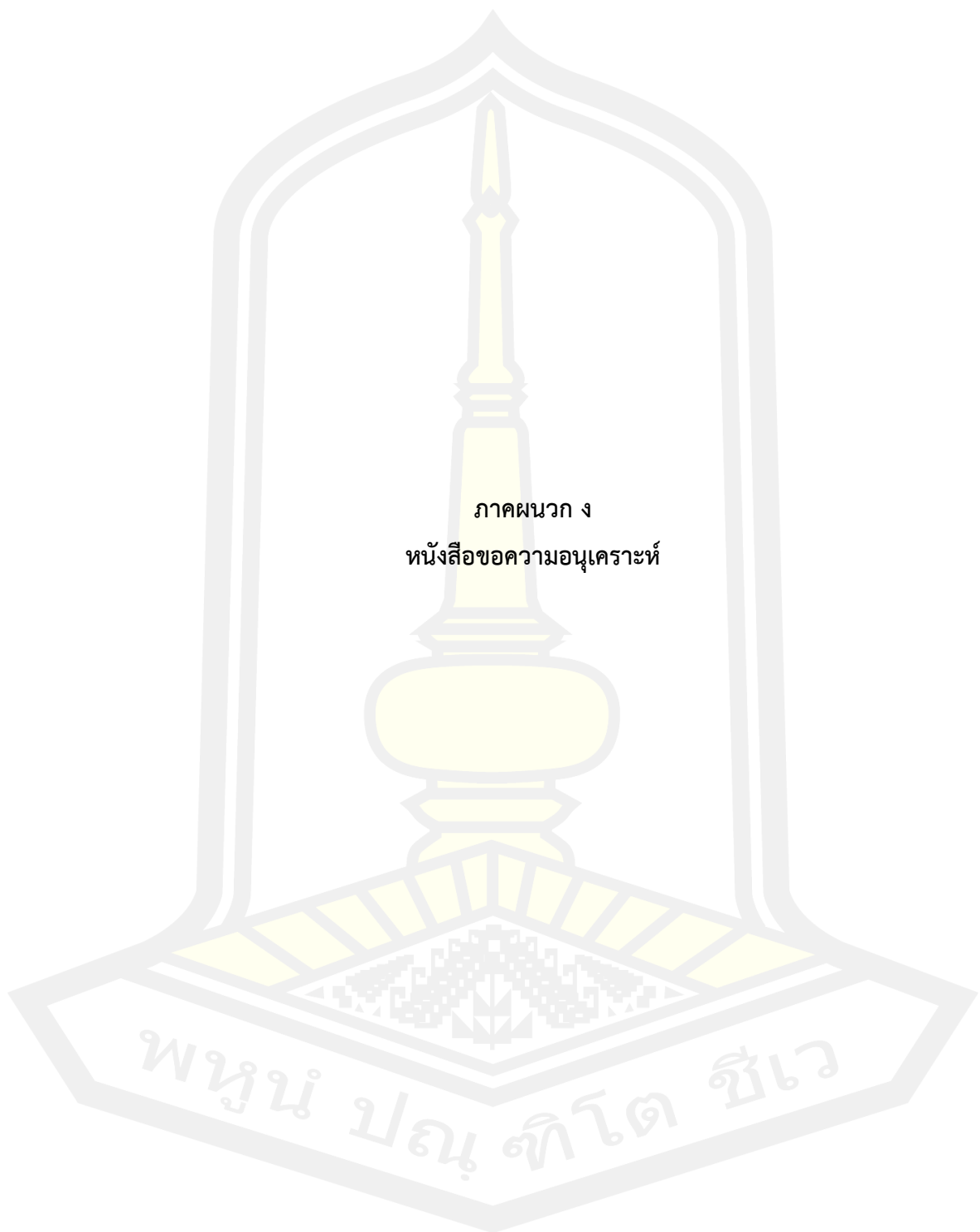
ตาราง 25 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})		ค่าความเชื่อมั่น (α)	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
1	0.440	0.672	0.918	0.879
2	0.610	0.718	0.953	0.879
3	0.719	0.686	0.916	0.885
4	0.632	0.546	0.913	0.872
5	0.532	0.609	0.981	0.87
6	0.729	0.684	0.983	0.988
7	0.817	0.815	0.971	0.979
8	0.501	0.724	0.915	0.825
9	0.778	0.866	0.962	0.815
10	0.735	0.849	0.921	0.816
11	0.801	0.767	0.964	0.972
12	0.846	0.783	0.969	0.979
13	0.768	0.512	0.983	0.877
14	0.771	0.716	0.873	0.874
15	0.855	0.698	0.987	0.978
16	0.829	0.698	0.883	0.969
17	0.819	0.731	0.95	0.966
18	0.753	0.698	0.914	0.859
19	0.763	0.712	0.883	0.816
20	0.556	0.461	0.883	0.879
21	0.764	0.636	0.883	0.879
22	0.684	0.623	0.98	0.885
23	0.839	0.663	0.916	0.879
24	0.823	0.588	0.873	0.879

จากตาราง 25 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .440-.846 และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระหว่าง .461-.866 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ .930 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ .883

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว 0605.5(2)/ว1983

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเมืองพนมไพร

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ ทำการศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1983

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวาริชวีส์วิทยา

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ ทำการศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1983

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าลาดวาริชวิทยา

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ ทำการศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1984

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.สมาน แก้วคำไสย์

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1984

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1984

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายสุกฤษ์ สีพาย

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1984

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.วิหาญ พละพร

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อบริการจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1984

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางเรณู นันทพิภรค์

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1984

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายธำนิษฐ์ ช้อยแก้ว

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1984

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.อนุสร หงษ์ขุนทด

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1985

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.นันทวัน พนมเขต

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1985

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายบุญยืน ชุมไธสง

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้ เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1985

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวบุญโรม ดอมไธสง

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้ เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1985

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายสายฟ้า หาสีสุข

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้ เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0954703214

ที่ อว 0605.5(2)/ว1985

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กันยายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางนิทรา กลิ่นไกล่

ด้วย นางสาวสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนยุคใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้ เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

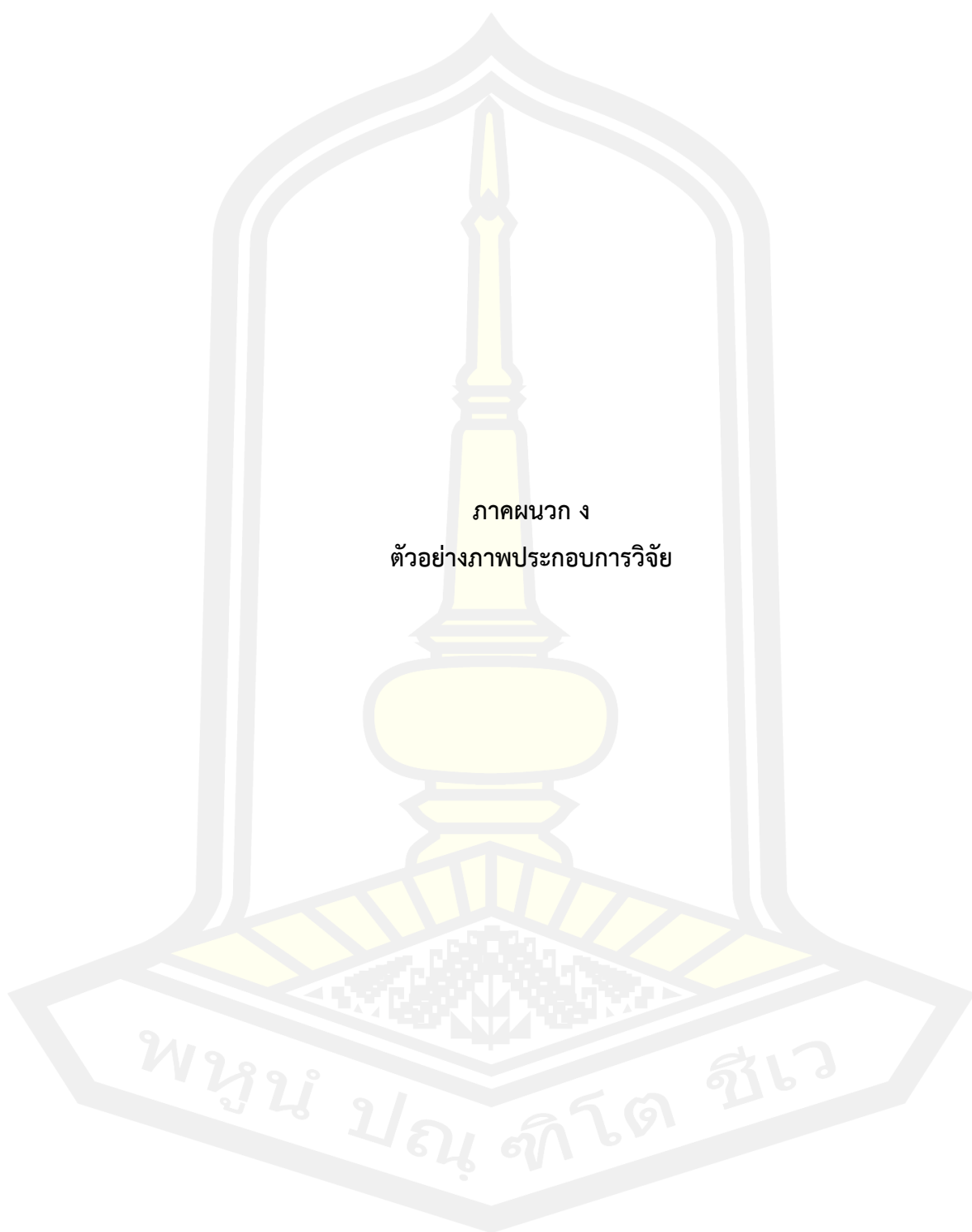
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

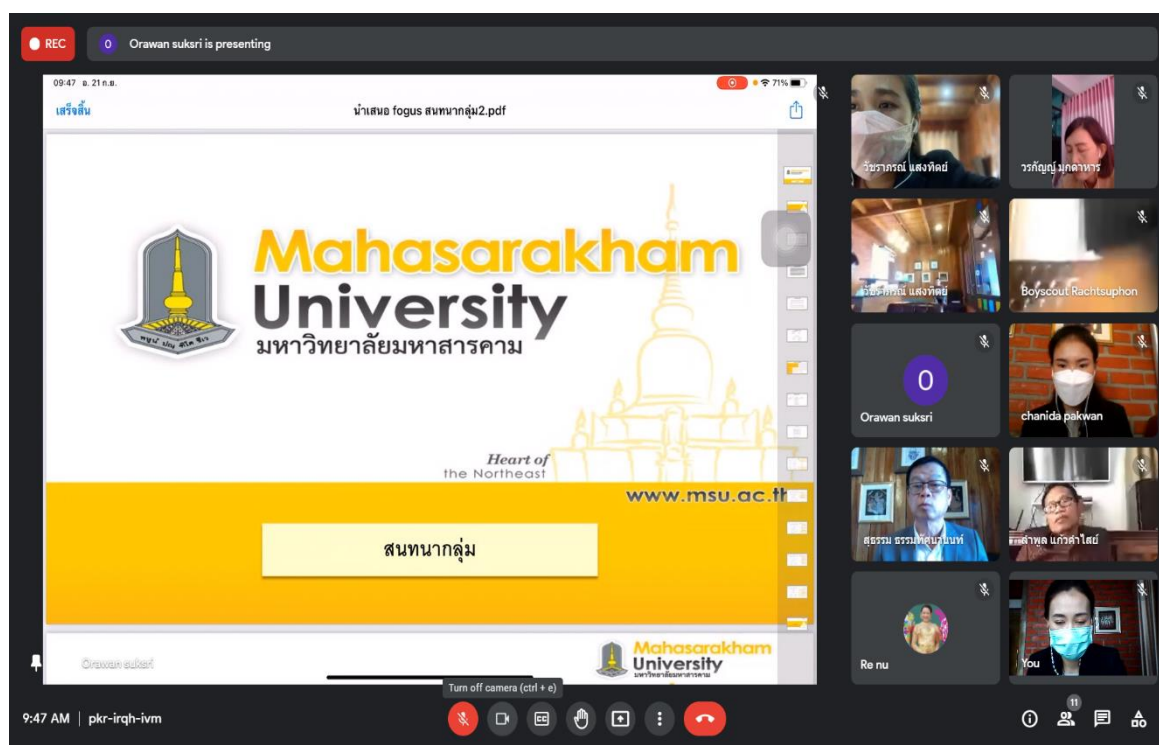
งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

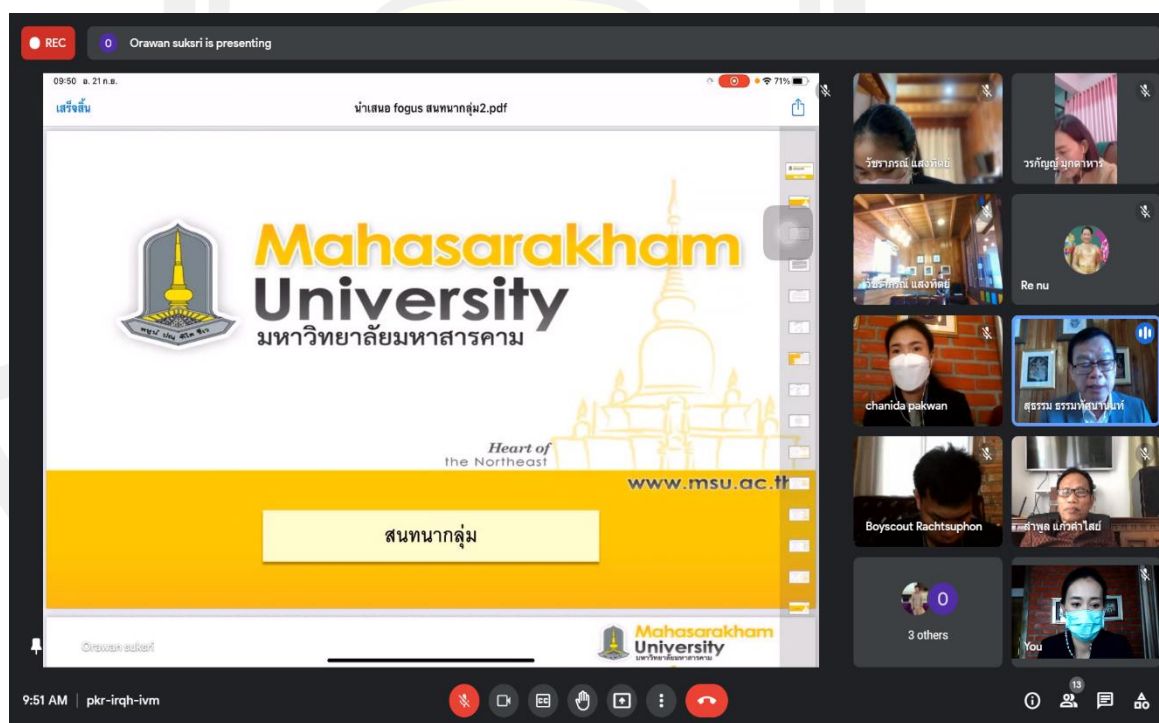
เบอร์โทรนิสิต 0954703214

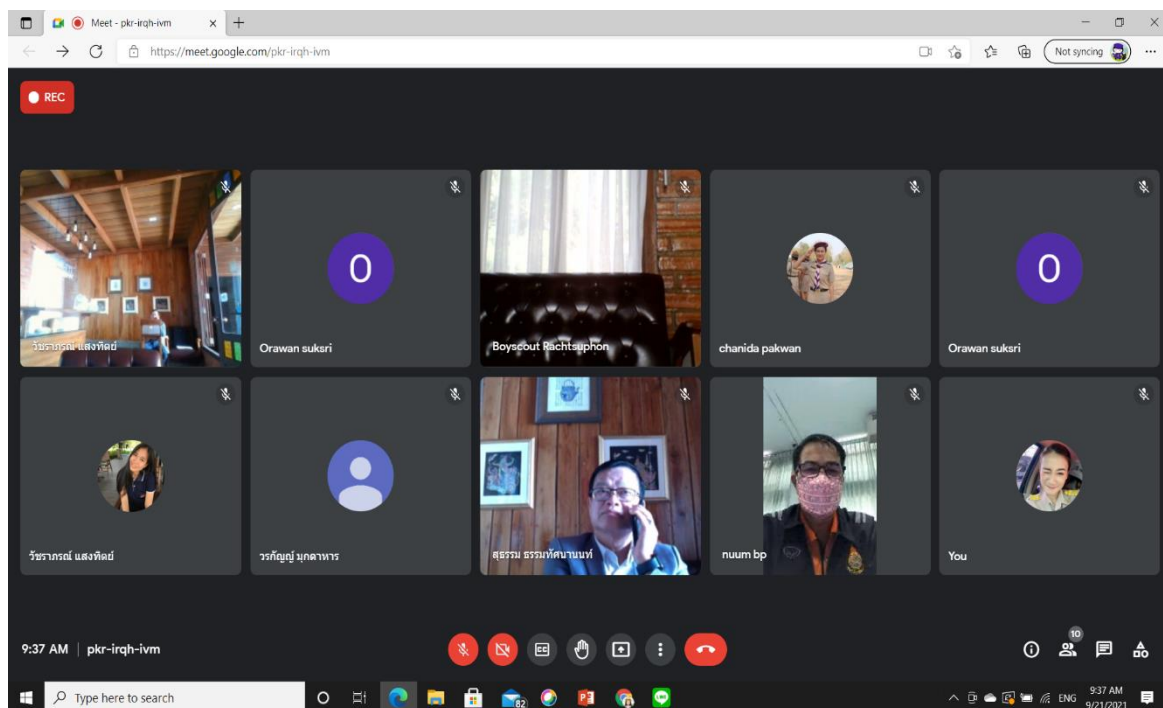
ภาคผนวก ง
ตัวอย่างภาพประกอบการวิจัย

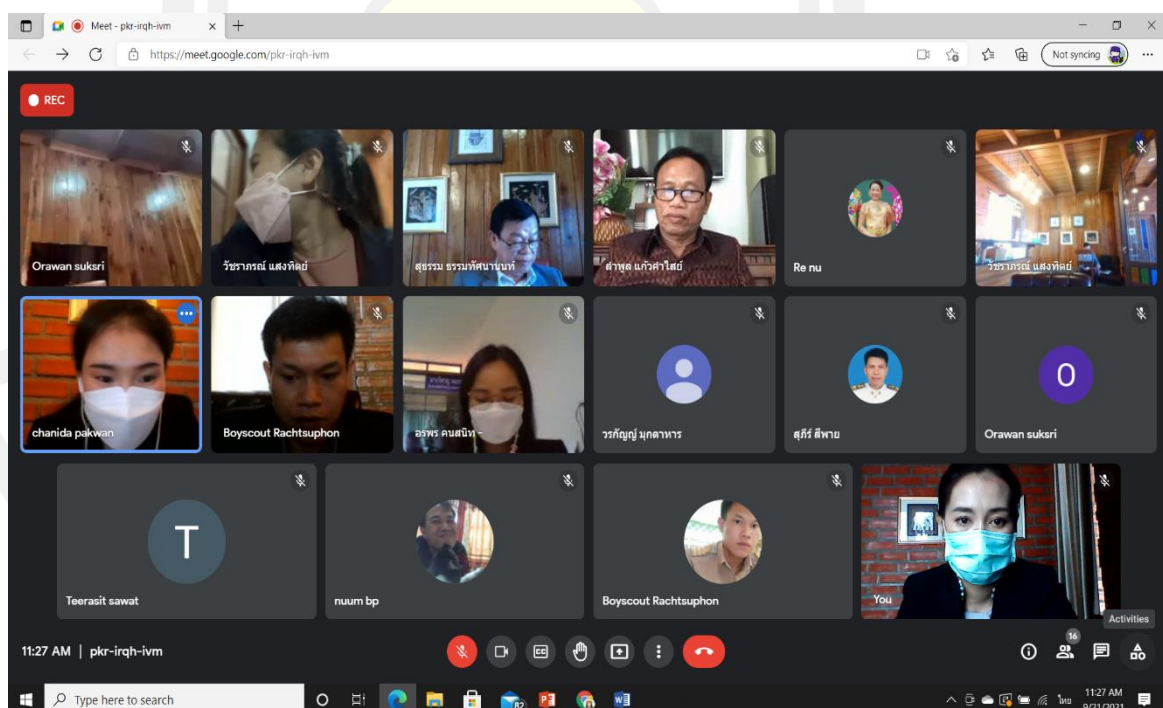
การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

การศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

การศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสิริกาญจน์ แก้วคำไสย์
วันเกิด	วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ.2527
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 66 หมู่ 1 ตำบลนาควน อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45140
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนร่อนคำหงษ์ทองวิทยา เลขที่24 ถนนรณชัยชาญยุทธ ตำบลอาจสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45160
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2542 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2546 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2550 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิทยาการสารสนเทศ วิชาเอกวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2565 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารและ พัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ จิต ชีวะ